

Az előterjesztést a Kormány nem tárgyalta meg, ezért az nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

1

Jelen előterjesztés csak tervezet, amelynek közigazgatási egyeztetése folyamatban van. A minisztériumok közötti egyeztetés során az előterjesztés koncepcionális kérdései is jelentősen módosulhatnak, ezért az előterjesztés jelen formájában nem tekinthető a Kormány álláspontjának.

A dokumentum célja a társadalmi egyeztetés elindítása és a jogalkotási folyamat átláthatóvá tétele, amelynek alapján, illetve eredményeként a mellékelt tervezet valamennyi tartalmi és formai eleme módosulhat!

|

2017. évi.....törvény

a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról

1. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítása

1. §

(1) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény a 72. §-t követően a következő alcím címmel egészül ki, valamint a 73. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„Levonás a fogva tartott adós keresményéből és a letéti pénzből

73. §

(1) A fogva tartott adós esetén a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 134. § (1) bekezdése alapján elvégzett közvetlen levonások után fennmaradó keresményének – a 62. § szerinti mentességre való tekintet nélkül –, illetve egyéb letéti pénzének – a 74. §-ban meghatározott kivétellel – legfeljebb 50%-át bármely követelés fejében le lehet vonni.”

(2) A Vht. 74. §-a a következő k) ponttal egészül ki:

(Mentes a letiltás alól)

„k) a fogva tartott adós részére a kapcsolattartó által befizetett összeg,”

2. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosítása

2. §

A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Nbjt.) 6. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Eljárási jogsegély iránti megkeresés az 5. § (1) bekezdés a) pontjában megszabott feltétel hiányában is teljesíthető, ha a megkeresett állam e tekintetben is biztosítja a viszonyosságot. Ebben az esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a járási ügyészség rendelkezik hatáskörrel.”

3. §

Az Nbjt. 37. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„37. §

(1) A büntetőeljárás átadható, ha - különösen az elkövetés helyére, a terhelt lakó- vagy tartózkodási helyére vagy a sértett érdekeire figyelemmel - célszerű, hogy azt más állam hatósága folytassa le.

(2) A büntetőeljárás átadásának, illetve a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés előterjesztésének nem akadálya, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény miatt a megkeresett államban már büntetőeljárás van folyamatban.”

4. §

Az Nbjt. 38-42. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„38. §

(1) A büntetőeljárás átadása iránt – a büntetőeljárást folytató magyar igazságügyi hatóság előterjesztése és az eljárás iratainak megküldése alapján – a vádirat benyújtásáig a legfőbb ügyész, azt követően a miniszter keresi meg a külföldi államot.

(2) A legfőbb ügyész vagy a miniszter a büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem előterjesztésének indokoltságát külföldi állam kezdeményezésére is megvizsgálhatja.

39. §

A büntetőeljárás átadása kötelező, ha a magyar büntető joghatóság alá tartozó ügyben a külföldi által

a) belföldön, valamint

b) Magyarország határain kívül tartózkodó magyar hajón vagy magyar légi járművön

elkövetett bűncselekmény üldözéséről Magyarország törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződésben lemondott.

40. §

(1) A büntetőeljárás átadása érdekében a legfőbb ügyész vagy a miniszter - indokolt esetben a megkeresés előterjesztését megelőzően is - a külföldi állammal egyeztetést folytathat

a) az iratok, illetve azok meghatározott részének átadásáról, az átadás módjáról és az iratok lefordításának szükségességéről,

b) a büntetőeljárásban lefoglalt vagy bűnjelként kezelt dolgokról, azok átadásáról és az átadás módjáról,

c) a büntetőeljárásban zár alá vett vagyonról,

d) a büntetőeljárás átadását érintő egyéb kérdésben.

(2) A büntetőeljárás átadása esetén a Magyarországon folytatott eljárási cselekményeket úgy kell tekinteni, mintha azt az átvevő ország által előterjesztett jogsegély iránti megkeresés alapján teljesítették volna, és az iratok, tárgyak, illetve vagyontárgyak átadása tekintetében az eljárási jogsegély rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha a terhelt a büntetőeljárás átadására irányuló megkeresés alapjául szolgáló magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a legfőbb ügyész vagy a miniszter a terhelt átszállításáról a megkeresett állammal egyeztetést folytat.

(4) Ha a büntetőeljárás átadása érdekében a magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban lévő, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt álló terhelt átszállítására kerül sor, az előzetes letartóztatás, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés a terhelt külföldi hatóság részére történő átadásáig tart.

(5) Ha a terhelt házi őrizet vagy lakhelyelhagyási tilalom hatálya alatt áll, és a (3) bekezdés szerinti egyeztetés alapján átadására más módon nem kerülhet sor, az eljárást folytató bíróság vagy ügyész az átszállítása érdekében a terhelt őrizetét rendelheti el. Az átszállítási őrizet elrendelése az alkalmazott személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedést nem érinti. A terhelt átszállítási őrizete a terhelt külföldi hatóság részére történő átadásáig, de legfeljebb hetvenkét óráig tarthat. Az átszállítási őrizetet meg kell szüntetni, ha a tartama alatt a terhelt átszállítása elháríthatatlan akadály miatt nem hajtható végre. Ebben az esetben a terhelt őrizete az átszállítása érdekében ismételten elrendelhető.

(6) A terhelt átszállításáról a külföldi hatósággal folytatott egyeztetés alapján a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

(7) Ha a büntetőeljárás átadására oly módon kerül sor, hogy a terhelt a magyar büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a 13. § (2) bekezdés, a 15. §, illetve a 16.§ rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

41. §

(1) A büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem előterjesztését követően a büntetőeljárás folytatható, de nem kerülhet sor

- a) a nyomozás megszüntetésére,
- b) vádemelésre, a vádemelés elhalasztására,
- c) az ügy közvetítői eljárásra utalására, vagy
- d) ügydöntő határozat hozatalára.

(2) A büntetőeljárás átadására irányuló jogsegélykérelem a külföldi állam átvételéről szóló döntéséig vonható vissza.

42.§

(1) Az eljárást folytató ügyészség vagy bíróság - a terhelt átszállítására, a büntetőeljárásban lefoglalt dolgok átadására is figyelemmel - a külföldi államnak a büntetőeljárás átvételéről szóló döntését követően megállapítja, hogy a büntetőeljárás átadására került sor és a büntetőeljárást a továbbiakban a külföldi állam hatósága folytatja le, és erre tekintettel a Magyarországon folytatott eljárást megszünteti.

(2) Az eljárást megszüntető határozat ellen jogorvoslatnak nincs helye.

(3) Az átadott büntetőeljárás - a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel - Magyarországon nem folytatható.

(4) A bíróság vagy az ügyész az átadott büntetőeljárás folytatását rendeli el, ha

- a) az átvevő külföldi állam a büntetőeljárást átvételével kapcsolatos döntését visszavonja,
- b) az átvevő külföldi állam a büntetőeljárás átvételét követően megállapítja, hogy a büntetőeljárás átvételére nem kerülhetett volna sor,
- c) az átadott büntetőeljárás lefolytatását Magyarország átveszi.”

5. §

Az Nbjt. 43. és 44. §-a helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„43. §

(1) Külföldi államban folyamatban lévő büntetőeljárás átvehető, ha - különösen az elkövetés helyére, a terhelt lakó- vagy tartózkodási helyére, vagy a sértett érdekeire figyelemmel - célszerű, hogy azt Magyarországon folytassák le.

(2) A külföldi büntetőeljárás átvételének nem akadályja, hogy a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény miatt Magyarországon már büntetőeljárás van folyamatban.

(3) Ha egy külföldön folyamatban lévő büntetőeljárás átvétele indokolt, a legfőbb ügyész a büntetőeljárás átadása érdekében a külföldi államot megkeresheti.

44. §

- (1) A büntetőeljárás átvételéről a legfőbb ügyész dönt.
- (2) A büntetőeljárás átvételével kapcsolatos egyeztetésre a 40. § (1)-(3) bekezdését megfelelően alkalmazni kell.
- (3) A külföldi büntetőeljárásban személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt álló terhelt átvételére csak a büntetőeljárás átvételével kapcsolatos döntést követően kerülhet sor.
- (4) Ha a terhelt az átvétellel érintett büntetőeljárásban személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, és átadására a büntetőeljárás átadásával összefüggésben került sor, amennyiben annak törvényi feltételei fennállnak a terhelt átvételekor az ügyészség elrendeli a terhelt őrizetét.
- (5) A terhelt átvételéről a külföldi állammal történt megállapodásban foglaltak szerint, illetve a külföldi hatósággal folytatott egyeztetés alapján a NEBEK gondoskodik.
- (6) Ha a büntetőeljárás átvételére oly módon került sor, hogy a terhelt a külföldi büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a 34/A. § rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.”

6. §

Az Nbjt. a 44. §-t követően a következő 44/A-44/B. §-sal egészül ki:

„44/A. §

- (1) Az átvett büntetőeljárásban végrehajtott eljárási cselekményeket úgy kell tekinteni, mintha azt a bizonyítási eszköz beszerzésére, átadására, vagy az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló eljárási jogsegély alapján végezték volna.
- (2) Ha a büntetőeljárás átvételére a külföldi államban történt vádemelést követően kerül sor, az ügyész a Be. 216. § (1) bekezdése, indokolt esetben a Be. 310. §-a alapján jár el.
- (3) Ha az átvett büntetőeljárásban a külföldi hatóság a terheltet gyanúsítottként kihallgatta, vagy vele szemben vádemelésre került sor, a terhelt gyanúsított kihallgatása időpontjának a büntetőeljárás átvételéről hozott döntést kell tekinteni. Ha a büntetőeljárás átvételére oly módon került sor, hogy a terhelt a külföldi büntetőeljárásban előzetes letartóztatásban van, vagy más enyhébb, személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a személyi szabadságot érintő kényszerintézkedés elrendelése időpontjának a külföldi elrendelés időpontját kell tekinteni.
- (4) Ha a bűncselekmény a magyar törvény szerint csak magánindítványra üldözendő, és a külföldi eljárásban a magánindítványt az arra irányadó jogszabályok szerint előterjesztették, azt az átvett eljárásban is szabályszerűen előterjesztettnek kell tekinteni. Ha a külföldi eljárásban azért nem terjesztettek elő magánindítványt, mert a megkereső hatóság országának törvényei szerint magánindítvány előterjesztése nem szükséges, a jogosultat fel kell hívni a magánindítvány előterjesztésére. A magánindítvány előterjesztésére nyitva álló határidőt a felhívás kézbesítésétől kell számítani.

44/B. §

- (1) A külföldi hatóság kérésére az átvett büntetőeljárást befejező határozatról a legfőbb ügyész értesíti a megkereső külföldi hatóságot.
- (2) Ha az átvett büntetőeljárás során a terhelttel szemben a bíróság büntetést szab ki, vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmaz, ennek tartamába a terhelt által külföldön előzetes fogvatartásban, valamint házi őrizetben töltött időt be kell számítani.”

7. §

Az Nbjt. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. §

(1) Ha

a) a Btk. 3.§-a alapján Magyarországnak nincs joghatósága, vagy a büntetőeljárás megindítását a legfőbb ügyész nem rendeli el, vagy

b) a büntetőeljárás megszüntetése esetén a büntetőeljárás tárgyát képező bűncselekmény tekintetében külföldi állam joghatósága állapítható meg, és

az ügy elbírálására joghatósággal rendelkező külföldi államban a büntetőeljárás eredményes lefolytatása várható, a vádirat benyújtásáig az ügyész a legfőbb ügyésznél, azt követően a bíróság a miniszternél kezdeményezheti feljelentés megtételét a külföldi államnál.

(2) Ha a büntetőeljárás átadására került sor, az (1) bekezdés b) pontja alapján a büntetőeljárás megszüntetését követően a külföldi államnál feljelentés nem tehető.

(3) A feljelentés megtételéről a legfőbb ügyész vagy a miniszter dönt. A feljelentés megtételéről az ügyészt, illetve a bíróságot tájékoztatni kell.

(4) A külföldi államnál tett feljelentés önmagában nem akadályozza a büntetőeljárás későbbi folytatását.”

8. §

Az Nbjt. V. Fejezete helyébe a következő fejezet lép:

„V. Fejezet

Eljárási jogsegély

Eljárási jogsegély előterjesztésének és teljesítésének szabályai nemzetközi szerződés és viszonyosság hiányában

61. §

(1) Nemzetközi szerződés és viszonyosság hiányában eljárási jogsegély iránti megkeresés nem teljesíthető, illetve nem terjeszthető elő

a) ha az 5. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltétel nem teljesül,

b) ha az eljárás iránti jogsegély teljesítéséhez kényszerintézkedés alkalmazása szükséges,

c) ha az eljárás iránti jogsegély teljesítéséhez fogvatartott személy átszállítása szükséges,

d) ellenőrzött szállítás esetén,

d) fedett nyomozó alkalmazása esetén,

e) titkos adatszerzés esetén,

f) közös nyomozócsoport létrehozása esetén,

g) tárgy visszaadása esetén.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a 76.§ (1) bekezdésére figyelemmel a legfőbb ügyész fogadja, és - ha a jogsegély teljesítésének e törvényben meghatározott előfeltételei fennállnak - gondoskodik azoknak az általa a jogsegély teljesítésére kijelölt ügyészhez történő eljuttatásáról.

- (3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a bíróság csak abban az esetben jogosult, ha azt a megkereső igazságügyi hatóság kifejezetten kéri, vagy a kért eljárási cselekmény végrehajtására a magyar jogszabályok alapján a bíróság jogosult.
- (4) A (3) bekezdésben meghatározott esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresést a legfőbb ügyész a bírósághoz történő továbbítás végett a miniszter részére küldi meg.”
- (5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére a vádemelést megelőzően a legfőbb ügyész, azt követően a miniszter jogosult.
- (6) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkereső igazságügyi hatósággal történő kapcsolattartásra a legfőbb ügyész vagy a miniszter útján kerülhet sor.
- (7) Az eljárási jogsegély teljesítésének eredményét a legfőbb ügyész, illetve a miniszter adja át a megkereső igazságügyi hatóság részére, illetve veszi át a megkereső igazságügyi hatóságtól.
- (8) A megkereső államtól az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során felmerült büntetőügyi költség megtérítése kérhető. Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költséggel jár a megkereső államtól annak részben vagy egészben történő megelőlegezése kérhető.
- (9) A megkeresett állam kérésére a magyar állam az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során felmerült költséget megelőlegezi, illetve megtéríti.
- (10) Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában e fejezet rendelkezéseit az (1)-(9) bekezdésben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.

Nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján teljesített eljárási jogsegély általános szabályai

62. §

- (1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik a megkereső állam igazságügyi hatósága által előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadására a büntetőeljárás megindítását követően a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult.
- (2) Ha e törvény vagy külföldi állam joga alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére vagy fogadására központi hatóság, miniszter vagy más hatóság jogosult, az eljárási jogsegély iránti kérelem teljesítésével kapcsolatban a külföldi igazságügyi hatóságra és a magyar igazságügyi hatóságra vonatkozó rendelkezéseket a megkeresés előterjesztésére vagy fogadására jogosult hatóságra kell megfelelően alkalmazni.
- (3) Eljárási jogsegély iránti megkeresés alapján a megkereső igazságügyi hatóság által kért bármely, a Be. alapján végrehajtható eljárási cselekmény elvégezhető, ha az eljárási cselekmény elvégzésére az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény miatt magyar büntetőeljárásban is sor kerülhetne.

62/A. §

- (1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a járásbíróság, vagy a megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény tekintetében a Be. alapján hatáskörrel rendelkező ügyészség rendelkezik hatáskörrel.
- (2) A magyar igazságügyi hatóság illetékességét az eljárási cselekmény elvégzésének helye határozza meg. Ha több teljesítési hely állapítható meg, vagy a teljesítés helye nem állapítható meg, az a bíróság vagy ügyészség jár el, amelyik az ügyben korábban intézkedett.

(3) A jogi személy vonatkozásában előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére - ha a megkeresésből más nem következik - a jogi személy székhelye vagy telephelye szerint illetékes magyar igazságügyi hatóság jogosult.

(4) A legfőbb ügyész vagy a felettes ügyész rendelkezése alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés hatékony teljesítése érdekében a (1)-(4) bekezdés alapján hatáskörrel és illetékességgel nem rendelkező ügyészség is eljárhat.

(5) Ha a magyar hatósághoz olyan eljárási jogsegély iránti megkeresés érkezik, amelynek teljesítésére nincs hatásköre, vagy nem rendelkezik illetékességgel, a megkeresést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező miniszterhez vagy magyar igazságügyi hatósághoz továbbítja.

(6) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére olyan cselekmény miatt került sor, amely a magyar jog szerint szabálysértés, a magyar igazságügyi hatóság a megkeresést teljesítés végett továbbítja a szabálysértési jogsegélyről szóló törvényben meghatározott központi hatósághoz.

62/B. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés bármely olyan módon előterjeszthető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni.

(2) Ha lehetőség van az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen előterjesztésére, szabályszerűnek kell tekinteni a jogsegélykérelem előterjesztését, ha azt sürgős esetben a NEBEK útján terjesztették elő.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés rendelkezéseit a megkereső igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és – a megkereső állam által megkövetelt eltérő kapcsolattartási forma hiányában – a magyar igazságügyi hatóság részéről továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.

62/C. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadását követően megvizsgálja, hogy a magyar jogszabályok alapján a megkeresés teljesítésének feltételei fennállnak-e.

(2) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresésben foglaltak alapján a teljesítés nem vagy csak részben lehetséges, a magyar igazságügyi hatóság e körülményről haladéktalanul tájékoztatja a megkereső igazságügyi hatóságot, indokolt esetben egyeztetést kezdeményez, amely során megjelölheti azokat az adatokat, illetve iratokat, amelyeknek ismerete, rendelkezésre bocsátása a megkeresés teljesítéséhez szükséges. A magyar igazságügyi hatóság a megkeresés teljesítéséhez szükséges adatok, illetve iratok megküldésére ésszerű határidőt tűzhet.

(3) Ha a teljesítés akadálya a (2) bekezdésben meghatározott egyeztetés alapján sem küszöbölhető ki, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés akadállyal nem érintett részét teljesíti.

62/D. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a magyar büntetőeljárási szabályok szerint kell eljárni. A megkereső igazságügyi hatóság kérelmére más eljárási szabályok, illetve technikai módszer is alkalmazható, ha ez nem összeegyeztethetetlen a magyar jogrendszer alapelveivel.

(2) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresésben kért eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésében egyéb módon is közreműködhet.

(3) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során az érintett személy tanúként vagy terheltként történő kihallgatásakor a magyar jognak és - erre vonatkozó kérelem esetén - a megkereső állam jogának a kihallgatásra, a vallomástétel megtagadására, illetve a vallomástételi mentességekre és akadályokra vonatkozó rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkereső igazságügyi hatóság által kért határidőt alapul véve kell teljesíteni. Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresésben kéri, a megkeresést teljesítő magyar hatóság az eljáró külföldi hatóságot kellő időben tájékoztatja a megkeresés teljesítésének helyéről és idejéről.

62/E. §

Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés eredményes teljesítése érdekében szükséges, a magyar igazságügyi hatóság és a megkereső igazságügyi hatóság egyeztetést folytat egymással.

62/F. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatóság kérésére engedélyezheti, hogy a megkereső állam valamely hatóságának tagja a teljesítés során elvégzett eljárási cselekmény során jelen legyen, ha az nem összeegyeztethetetlen a magyar jogrendszer alapelveivel.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az (1) bekezdés alapján a külföldi hatóság tagjának jelenlétére vonatkozó megkeresést teljesíti, ha valószínűsíthető, hogy a külföldi hatóság tagjának jelenlétére figyelemmel a jogsegély iránti megkeresés olyan módon teljesíthető, hogy ezáltal a jogsegély iránti kérelem megkeresés kiegészítése a továbbiakban elkerülhető.

(3) A külföldi hatóság jelen lévő tagjának jogosultságára a Be. eljárási cselekményen történő jelenléttel kapcsolatos rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(4) A külföldi hatóság jelen lévő tagja által a feladatának végrehajtása során Magyarország területén okozott kárért a magyar jogszabályok alapján, a hivatalos személy károkozására vonatkozó szabályok szerint a magyar állam felel. A magyar állam az e rendelkezés alapján kifizetett kártérítés teljes összegének megtérítését kérheti a megkereső államtól. Ezenfelül további kártérítési igény a megkereső állammal szemben nem érvényesíthető.

62/G. §

A megkereső igazságügyi hatóság kérelmére, vagy ha az az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során indokoltá válik a magyar igazságügyi hatóság intézkedhet a büntetőeljárásban részt vevő személy vagy e személyre tekintettel más személynek a Be. 95-96. §-ában, 98. §-ában, valamint 244/C. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések szerinti védelméről. A védelmi intézkedések alkalmazásával kapcsolatban a megkereső igazságügyi hatósággal egyeztetés kezdeményezhető.

62/H. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítését, az eljárási jogsegély iránti megkeresésben meghatározott egyes eljárási cselekmények elvégzését, vagy a megkeresés alapján beszerzett bizonyítási eszköz átadását észszerű időtartamra elhalaszthatja, ha Magyarországon büntetőeljárás vagy más eljárás van

folyamatban, és az eljárás sikerét az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése, vagy az eljárási cselekmény elvégzése veszélyeztetné.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az (1) bekezdés szerinti halasztásáról – az elhalasztás indokának és várható időtartamának megjelölésével – a megkereső igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

62/I.§

(1) A magyar igazságügyi hatóság átadja a megkereső igazságügyi hatóságnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során megszerzett bizonyítási eszközt, valamint az azzal kapcsolatos iratokat. A bizonyítási eszközök, valamint az azzal kapcsolatos iratok átadásáról egyeztetés folytatható.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapján tárgyaknak és egyéb eredeti iratoknak a megkereső igazságügyi hatóság részére történő átadása feltételül szabható, hogy azokat a megkereső állam az átadáskorival azonos állapotban visszaszolgáltatja.

(3) A (2) bekezdés alkalmazása helyett – amennyiben a megkereső hatóság másként nem kérte – az eljárási jogsegély iránti kérelmet másolat átadásával, vagy az eredeti tárgyak, okiratok átadását helyettesítő más, megfelelő módszer alkalmazásával kell teljesíteni.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során lefoglalt vagy más módon biztosított bizonyítási eszköz átadásáig a bizonyítási eszközről a magyar jogszabályok alapján kell rendelkezni. Ha a bizonyítási eszköz átadására nem a (2) bekezdésében meghatározott feltétellel került sor, a bizonyítási eszköz átadását követően a bizonyítási eszközről történő rendelkezésre a megkereső állam joga irányadó.

62/J. §

A magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatóságot tájékoztatja, ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során olyan körülmény merül fel, amely miatt az eljárási jogsegély iránti megkeresés nem teljesíthető.

62/K.§

A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséről a Be. rendelkezései alapján, a megkereső igazságügyi hatóság előzetes tájékoztatását és a megkereső igazságügyi hatóság álláspontjának figyelembevételét követően adhat felvilágosítást.

62/L. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során Magyarország területén felmerülő bünygyi költségeket a magyar állam viseli.

(2) A megkereső államtól a tanú megjelenésével, valamint a szakértő kirendelésével kapcsolatos bünygyi költség megtérítése kérhető.

(3) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költséggel jár, a magyar igazságügyi hatóság a költségek előrelátható összegéről tájékoztatja a megkereső igazságügyi hatóságot, és a megkeresés teljesítésének feltételül szabhatja, hogy a megkereső igazságügyi hatóság a költségeket részben vagy egészben előlegezze vagy térítse meg. A megkeresés teljesítésével kapcsolatos költségek előlegezéséről vagy megtérítéséről a magyar igazságügyi hatóság egyeztetést kezdeményez.

Eljárási jogsegély nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján történő előterjesztésének általános szabályai

63. §

(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen előterjesztésére a büntetőeljárás megindítását követően a vádemelésig az ügyészség, azt követően a bíróság jogosult.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkeresett állam hatáskörrel és illetékességgel rendelkező igazságügyi hatóságához kell továbbítani. Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a megkeresés teljesítésére mely igazságügyi hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a megkeresést közvetlenül a külföldi állam központi hatóságához kell továbbítani.

(3) Eljárási jogsegély iránti megkeresés akkor terjeszthető elő, ha az a büntetőeljárásban szükséges és arányos, és a megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény az ott leírt feltételekkel a magyar jogszabályok szerint is elvégezhető lenne.

(4) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresésben bármely, a Be. szerinti eljárási cselekmény elvégzését kezdeményezheti, ha a megjelölt eljárási cselekmény az ott leírt feltételekkel a magyar jogszabályok szerint is elvégezhető lenne.

63/A. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést a megkeresett állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a megkeresett állam által megjelölt nyelvre lefordítva kell megküldeni.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés bármely olyan módon előterjeszthető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását.

(3) Ha lehetőség van az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen megküldésére, a megkeresés sürgős esetben a NEBEK útján is előterjeszthető.

(4) Az (1)-(3) bekezdés rendelkezéseit a magyar igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a megkeresett igazságügyi hatóság részéről a magyar igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.

(5) A megkeresett állam rendelkezése alapján a megkeresés előterjesztése, más iratok megküldése vagy a tájékoztatás nyújtása során az iratokat az adott állam által meghatározott módon kell továbbítani, az adott állam központi hatóságának, illetve minisztériumának kell továbbítani, vagy a megkeresett igazságügyi hatóság mellett e szervek részére is továbbítani kell.

(6) Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés eredményes teljesítése érdekében szükséges, a magyar igazságügyi hatóság és a megkeresett igazságügyi hatóság az (1)-(5) bekezdés megfelelő alkalmazásával egyeztetést folytathat egymással.

(7) Ha e törvény vagy külföldi állam joga alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztésére vagy fogadására miniszter, központi hatóság vagy más hatóság jogosult, az eljárási jogsegély iránti kérelem előterjesztésével kapcsolatban a magyar igazságügyi hatóságra és a külföldi igazságügyi hatóságra vonatkozó rendelkezéseket a megkeresés előterjesztésére vagy fogadására jogosult hatóságra kell megfelelően alkalmazni.

63/B. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság kérheti a megkeresett igazságügyi hatóságot, hogy a megkeresésben megjelölt eljárási cselekményt a magyar jogszabályok figyelembevételével, illetve az általa meghatározott technikai módszert alkalmazva végezze el.

(2) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresésben az eljárási cselekmény meghatározott határidőben vagy határnapon történő elvégzését kezdeményezheti.

63/C. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság kérheti, hogy a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság egy vagy több tagja a megkeresett állam területén az eljárási cselekmény elvégzésekor jelen lehessen.

(2) Ha a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság tagja a megkeresett állam területén az eljárási cselekmény elvégzésekor jelen van, feladatának teljesítése során a megkeresett állam szabályai szerint köteles eljárni.

(3) A magyar állam az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság megkeresett államban jelen lévő tagja által a feladatainak ellátása során okozott kár miatt a megkeresett állam által kifizetett kártérítés teljes összegét a megkeresett állam jogának megfelelően megtéríti.

63/D. §

Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresett államban a büntetőeljárásban részt vevő személy, illetve e személyre tekintettel más személy védelme indokolt, a magyar igazságügyi hatóság egyeztetést folytathat a megkeresett igazságügyi hatósággal a megkeresett államban biztosítható védelem eszközeiről. Ennek során a magyar igazságügyi hatóság a Be. 95-96. §-ában, 98. §-ában, valamint 244/C. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezések alkalmazását is kezdeményezheti.

63/E. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során megszerzett bizonyítási eszközt, valamint az azzal kapcsolatos iratok átvételéről egyeztetés kezdeményezhet.

(2) Ha a bizonyítási eszköz átadásakor a megkeresett igazságügyi hatóság azt kéri, a magyar igazságügyi hatóság a bizonyítási eszközt az átadáskorival azonos állapotban visszaszolgáltatja, amint arra Magyarországon már nincs szükség.

(3) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság a bizonyítási eszköz átadását elhalasztja, a magyar igazságügyi hatóság a bizonyítási eszköz ideiglenes átadását kezdeményezheti.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése esetén a megkeresett államban lefoglalt vagy más módon biztosított bizonyítási eszköz Magyarországnak történő átadásáig a bizonyítási eszközről való rendelkezésre a megkeresett állam jogszabályai irányadók. Ha a bizonyítási eszköz átadására nem a (2) vagy a (3) bekezdésben meghatározott feltétellel került sor, a bizonyítási eszköz átvételét követően a bizonyítási eszközről a magyar jogszabályok alapján kell rendelkezni.

63/F.§

A magyar igazságügyi hatóság a megkeresett igazságügyi hatóságot tájékoztatja, ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésének indoka már nem áll fenn.

63/G. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése kapcsán Magyarország területén felmerülő költség bűnügyi költség.

(2) A megkeresett állam kérésére az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a tanú megjelenésével, valamint a szakértő kirendelésével kapcsolatos költséget a magyar igazságügyi hatóság megtéríti.

(3) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság tájékoztatása alapján az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése jelentős költségekkel jár, a magyar igazságügyi hatóság a megkeresett állami igazságügyi hatósággal egyeztet, és megvizsgálja, hogy a megkereséssel elérni kívánt cél kisebb költséggel járó eljárási cselekménnyel elérhető-e. Ha ez lehetséges, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresést módosíthatja vagy kiegészítheti.

(4) Ha a megkeresett igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítését a teljesítés költségeinek magyar állam általi teljes vagy részleges előlegezésétől vagy megtérítésétől teszi függővé, a költségek előlegezéséről vagy megtérítéséről megállapodás köthető. Ha a megállapodás megkötése meghiúsul, a magyar igazságügyi hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresést módosíthatja, kiegészítheti vagy visszavonhatja.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggésben a magyar igazságügyi hatóság általa külföldi hatóságnak megtérített költség bűnügyi költség.

Az eljárási jogsegély egyes formáira vonatkozó különös szabályok

64. §

Az eljárási jogsegély formái különösen:

- a) fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba,
- b) fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést teljesítő államba
- c) kihallgatás zártcélú távközlő hálózat útján,
- d) kihallgatás távbeszélő-készülék útján,
- e) ellenőrzött szállítás,
- f) fedett nyomozó alkalmazása,
- g) közös nyomozócsoport létrehozása,
- h) megkeresés nélküli információátadás,
- i) tárgy visszaadása,
- j) hivatalos irat kézbesítése.

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést előterjesztő államba

65. §

(1) A Magyarországon fogva tartott személynek a megkereső állam területén elvégzendő eljárási cselekményen való jelenléte érdekében történő ideiglenes átadására irányuló megkeresést a miniszter fogadja.

(2) A fogva tartott személy ideiglenes átadására a megkereső állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) A miniszter az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesíthetőségéről

a) előzetes letartóztatásban lévő személy esetén az ügyben eljáró bírósággal vagy az ügyésszel,

b) jogerős szabadságvesztés vagy elzárás büntetést vagy szabadságelvonással járó intézkedést töltő személy esetén a büntetés-végrehajtási bíróval

egyeztet.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott magyar igazságügyi hatóság a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, vagy a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személy védővel rendelkezik, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a fogvatartott személy a védőjével egyeztethessen.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során figyelemmel kell lenni arra, hogy

a) a megkeresés teljesítése ne veszélyeztesse a Magyarországon folyamatban lévő büntetőeljárás időszerűségét, amely érdekében a megkeresés teljesítése elhalasztható,

b) az ideiglenes átadás nem eredményezheti a fogvatartás időtartamának meghosszabbítását.

(6) Előzetes letartóztatásban lévő személy ideiglenes átadásának önmagában nem akadály, hogy a végrehajtás során az előzetes letartóztatás meghosszabbítása válhat indokolttá. Ilyen esetben a magyar igazságügyi hatóság a megkereső igazságügyi hatósággal együttműködve biztosítja az előzetes letartóztatásban lévő személy részvételét az előzetes letartóztatás meghosszabbításával kapcsolatos döntéshozatalban.

(7) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével összefüggő külföldi fogvatartás teljes időtartamát be kell számítani az elrendelt előzetes letartóztatásba, a kiszabott büntetésbe vagy az alkalmazott szabadságelvonással járó intézkedésbe.

(8) A fogvatartott személy megkereső államba történő átszállításával és a Magyarország területére történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költséget a megkereső állam viseli.

(9) A fogvatartott személy megkereső államba történő átszállításáról és a Magyarország területére történő visszaszállításáról a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

65/A. §

(1) A megkeresett államban fogva tartott személynek Magyarország területén elvégzendő eljárási cselekményen való jelenléte érdekében történő ideiglenes átvételére irányuló megkeresést a miniszter terjesztheti elő, amelyet a megkeresett állam igazságügyért felelős minisztere részére továbbít.

(2) A megkeresett államban fogva tartott személy ideiglenes átvételére a megkeresett állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése érdekében az eljárást folytató bíróság vagy ügyész tesz előterjesztést a miniszterhez.

(4) Az érintett személy fogvatartását a miniszter rendelkezése alapján, a fogvatartás jellegének leginkább megfelelő módon, a magyar büntetés-végrehajtási szabályok szerint kell biztosítani Magyarországon.

(5) Ha a megkeresett állam igazságügyi hatósága tájékoztatása alapján szükséges, az eljárást folytató bíróság vagy ügyész a megállapodásban foglaltak vagy a megkeresett állam

igazságügyi hatóságával történt egyeztetés alapján biztosítja a fogvatartott személy részvételét a fogvatartás meghosszabbításával kapcsolatos döntésben.

(6) Ha a megkeresett állam tájékoztatása alapján a fogvatartás oka megszűnt, a fogvatartott személyt haladéktalanul szabadon kell bocsátani.

(7) A fogvatartott személlyel szemben az átszállítása előtt elkövetett bűncselekmény miatt Magyarországon nem indítható büntetőeljárás, nem ítéltető el, és egyéb módon sem fosztható meg szabadságától.

(8) A (7) bekezdés nem alkalmazható, ha

a) a fogvatartott személy ideiglenes átvételére terheltként került sor, a megkeresés alapjául szolgáló bűncselekmény vonatkozásában,

b) a megkeresett állam a büntetőeljárás lefolytatásához hozzájárul,

c) az érintett személy a szabadon bocsátását követő tizenöt napon belül nem hagyta el - bár erre lehetősége lett volna - Magyarország területét, vagy

d) az érintett személy Magyarország területére visszatért.

(9) A (7)-(8) bekezdés nem akadály, hogy az ideiglenesen átvett személlyel szemben az ideiglenes átvétel időtartama alatt vagy a megkeresett államba történt visszaszállítását követően a külföldön tartózkodó terhelt távollétében történő eljárás szabályai szerint büntetőeljárást indítsanak vagy folytassanak, ha annak feltételei fennállnak.

(10) A fogvatartott személy Magyarországra történő átszállítását és a megkeresett államba történő visszaszállítását a NEBEK – szükség esetén az V/A. Fejezet alkalmazásával – a rendőrség közreműködésével végzi. A harmadik állam közreműködéséről a megkeresett államot tájékoztatni kell.

(11) A fogvatartott személy Magyarországra történő átszállításával és a megkeresett államba történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költség bünyügyi költség. Az érintett személy magyarországi fogvatartásával kapcsolatban felmerült költségeket a magyar állam viseli.

Fogvatartott személy ideiglenes átadása az eljárási jogsegély iránti megkeresést teljesítő államba

66. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény Magyarországon történő elvégzésével összefüggésben a megkereső államban fogva tartott személynek az eljárási cselekményen való jelenléte érdekében Magyarországnak történő ideiglenes átadására irányuló jogsegély iránti megkeresést a miniszter fogadja.

(2) A fogva tartott személy ideiglenes átvételére a megkereső állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg.

(3) Az ideiglenesen átszállított személy fogvatartását a miniszter rendelkezése alapján, a fogvatartás jellegének leginkább megfelelő módon, a magyar büntetés-végrehajtási szabályok szerint kell biztosítani Magyarország területén.

(4) A fogvatartott személlyel szemben az átszállítása előtt elkövetett bűncselekmény tekintetében a 65/A. § (7)-(9) bekezdéseit kell megfelelően alkalmazni.

(5) A fogvatartott személy Magyarország területére történő átszállításáról és a megkereső államba történő visszaszállításáról a NEBEK a rendőrség közreműködésével gondoskodik.

(6) A fogvatartott személy Magyarország területére történő átszállításával és a megkereső államba történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költséget a megkereső állam viseli. A érintett személy magyarországi fogvatartásával kapcsolatban felmerült költséget a magyar állam viseli.

66/A. §

(1) Az eljárási jogsegély iránti megkeresésben megjelölt eljárási cselekmény külföldi államban történő elvégzésével összefüggésben a Magyarországon fogva tartott személynek az eljárási cselekményen való jelenléte érdekében a megkeresett államnak történő ideiglenes átadására irányuló megkeresést a miniszter terjesztheti elő, amelyet a megkeresett állam igazságügyért felelős minisztere részére továbbít.

(2) A Magyarországon fogva tartott személy ideiglenes átadására a megkeresett állammal kötött megállapodás alapján kerülhet sor, amelyet a megkereső állam arra jogosult hatóságával a miniszter köt meg. (3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés előterjesztése érdekében az eljárást folytató bíróság vagy ügyész tesz előterjesztést a miniszterhez.

(4) Ha a megkeresett állam rendelkezése alapján a fogvatartott személy ideiglenes átadásához az érintett erre vonatkozó előzetes hozzájárulása szükséges, a fogvatartott személy hozzájáruló nyilatkozatát tartalmazó iratot és annak fordítását is csatolni kell az eljárási jogsegély iránti megkereséshez. A fogvatartott személy nyilatkozatára, és védőjével történő egyeztetésre a 65/A. § (4) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(5) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítéséből eredő külföldi fogvatartás teljes időtartamát be kell számítani az elrendelt előzetes letartóztatásba, a kiszabott büntetésbe vagy az alkalmazott szabadságelvonással járó intézkedésbe.

(6) A fogvatartott személy megkeresett államba történő átszállítását és a Magyarország területére történő visszaszállítását a NEBEK – szükség esetén az V/A. Fejezet alkalmazásával – a rendőrség közreműködésével végzi.

(7) A fogvatartott személy megkeresett államba történő átszállításával és a Magyarország területére történő visszaszállításával kapcsolatos valamennyi költség büntügyi költség.

Kihallgatás zártcélú távközlő hálózat útján

67. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által Magyarországon tartózkodó személy tanúként, terheltként vagy szakértőként, audiovizuális eszköz útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést a bíróság az érintett személy zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatásának vagy meghallgatásának elrendelésével teljesíti.

(2) A terhelt audiovizuális eszköz útján történő kihallgatására irányuló jogsegélykérelem a terhelt hozzájárulásával tehető.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a tanúként vagy terheltként kihallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy fogvatartásának helye, illetve a szakértőként meghallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy székhelye szerinti bíróság illetékes. Ha a szabadlábon lévő, tanúként vagy terheltként kihallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel, illetve a szakértőként meghallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság illetékes.

(4) A kihallgatásra vagy a meghallgatásra a (4)-(7) bekezdésben foglaltak figyelembevételével a megkereső állam jogszabályai irányadók. A kihallgatást vagy a meghallgatást a megkereső igazságügyi hatóság folytatja le.

(5) A kihallgatás vagy a meghallgatás magyarországi helyszínén a megkeresést teljesítő bíróság tagja jár el, és a Be. szabályainak alkalmazásával gondoskodik a kihallgatandó vagy a meghallgatandó személy személyazonosságának ellenőrzéséről, valamint a magyar jogszabályok tiszteletben tartásáról. E feladatot bírósági titkár is elláthatja.

(6) A kihallgatandó vagy a meghallgatandó személy a magyar jogszabályok szerint is élhet a vallomás, illetve a közreműködés megtagadásának jogával. Erre az érintett személyt a kihallgatás vagy a meghallgatás előtt figyelmeztetni kell.

(7) A bíróság az eljárási jogsegély iránti megkeresés megfelelő teljesítése, a megkereső igazságügyi hatósággal való megfelelő kommunikáció érdekében tolmács kirendeléséről határozhat.

(8) A bíróság a megkereső igazságügyi hatósággal történt egyeztetés alapján, indítványra vagy hivatalból tolmácsot rendelhet ki abból a célból, hogy az érintett személy a magyar nyelvet, illetve a megkereső hatóság eljárásának nyelvét megértse.

(9) A bíróság a zártcélú távközlő hálózat útján történt kihallgatásról vagy meghallgatásról készült jegyzőkönyvet, valamint a Be. 244/D. § (2) bekezdése szerinti kép- és hangfelvételt megküldi a megkereső igazságügyi hatóságnak.

(10) A megkereső igazságügyi hatóságtól az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésével kapcsolatban Magyarország területén felmerülő valamennyi költség megtérítése kérhető.

67/A. §

(1) Az eljáró bíróság vagy ügyész eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a megkeresett államban tartózkodó személy tanúként, terheltként vagy szakértőként, zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt.

(2) Terhelt zártcélú távközlő hálózat útján történő kihallgatására a megkeresett állam hozzájárulása, valamint a megkeresett állam joga által meghatározott feltételek figyelembe vételével kerülhet sor.

(3) A kihallgatást vagy a meghallgatást a magyar jogszabályok alapján a bíróság folytatja le.

(4) A bíróság a kihallgatást vagy a meghallgatás során, a megkeresett igazságügyi hatósággal való megfelelő kommunikáció érdekében tolmács kirendeléséről határozhat. A bíróság a megkeresett igazságügyi hatósággal egyeztetést folytathat az eljárási cselekmény végrehajtása során, az érintett személyek, illetve hatóságok megfelelő megértésének biztosítása érdekében szükséges tolmács biztosításáról.

Kihallgatás távbeszélő-készülék útján

68. §

(1) A Magyarországon tartózkodó személy tanúként vagy szakértőként, telefonkonferencia útján történő kihallgatása vagy meghallgatása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést az ügyész teljesíti.

(2) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésének nem akadálya, hogy a Be. nem teszi lehetővé e jogintézmény alkalmazását.

(3) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés a tanú vagy a szakértő hozzájárulása esetén teljesíthető.

(4) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a tanúként kihallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy fogvatartásának helye, illetve a szakértőként meghallgatandó személy lakóhelye, tartózkodási helye vagy székhelye szerinti járási ügyészség rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(5) Ha a szabadlábon lévő, tanúként kihallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel, illetve a szakértőként meghallgatandó személy Magyarországon lakóhellyel, tartózkodási hellyel vagy székhellyel nem rendelkezik, az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a Fővárosi Főügyészség rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(6) Az eljárási jogsegély iránti megkeresést abban az esetben teljesíti a bíróság, ha azt a megkereső igazságügyi hatóság kifejezetten kéri. Ebben az esetben az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a (4) bekezdés szerint illetékességgel rendelkező járásbíróság jár el. Ha a bíróság illetékessége a (4) bekezdés alapján nem állapítható meg, a megkeresés teljesítésére a Pesti Központi Kerületi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel. Ha az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a bíróság jár el, eljárására az ügyészre vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(7) A telefonkonferencia útján történő kihallgatás vagy meghallgatás végrehajtásának részleteit és az alkalmazandó eljárási szabályokat az ügyész a megkereső igazságügyi hatósággal előzetesen egyeztetheti.

(8) Az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésekor a 67. § (3)-(9) bekezdését megfelelően kell alkalmazni, azzal hogy

a) az eljárási cselekmény magyarországi helyszínén az ügyész feladatait alügyész is elláthatja,

b) az eljárási cselekményről felvétel készítése nem kötelező.

Ellenőrzött szállítás

69. §

(1) Ellenőrzött szállítás Magyarország területén keresztül történő végrehajtására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a megyei főügyészség rendelkezik hatáskörrel. (2) Ellenőrzött szállítás végrehajtására irányuló megkeresés olyan bűncselekmények tekintetében engedélyezhető, amelyek tekintetében kiadatásnak van helye.

(3) Az ellenőrzött szállítás végrehajtására a megkereső állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(4) Az eseti megállapodásban rendelkezni kell:

a) a szállítmány tartalmáról, várható útvonaláról és a szállítás várható időtartamáról, a szállítás módjáról, a szállítóeszköz azonosítására alkalmas adatokról,

b) az ellenőrzött szállítást irányító személyről,

c) az ellenőrzött szállításban közreműködő szervről,

d) a résztvevők kapcsolattartásának módjáról,

e) a kísérés módjáról,

f) a kísérésben részt vevő személyek számáról,

g) a szállítmány átadásának, átvételének körülményeiről,

h) az elfogás esetén alkalmazandó intézkedésekről,

i) a váratlan esemény esetén alkalmazandó intézkedésekről.

(5) Késedelmet nem tűrő esetben - ha az eseti megállapodás megkötése vagy ügyészi jóváhagyása az ellenőrzött szállítás eredményes végrehajtását veszélyeztetné vagy megghiúsítaná - az ellenőrzött szállítás engedélyezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrségnek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekményre figyelemmel hatáskörrel rendelkező, az ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben az ellenőrzött szállítás ideiglenes engedélyezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt az ellenőrzött szállítás engedélyezéséről. Ha az ügyész az ellenőrzött szállítást nem engedélyezi, az ideiglenes engedélyezés alapján végzett ellenőrzött szállítás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(6) Az ellenőrzött szállítás Magyarország területén keresztül történő végrehajtása során - ideértve annak irányítását, ellenőrzését - a magyar jogszabályok irányadók. Az ellenőrzött szállításban közreműködő szerv a megkereső igazságügyi hatósággal és az ellenőrzött szállításban részt vevő más szervekkel együttműködik. Az ellenőrzött szállítást kezdeményező vagy az abban részt vevő szerv ellenőrzött szállítás végrehajtását érintő kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

(7) Az ellenőrzött szállítmány kísérésében az ügyész engedélyével a megkereső állam hatóságának tagja is részt vehet. Az ellenőrzött szállítmány kísérésében fedett nyomozó a fedett nyomozó alkalmazására vonatkozó szabályok szerint vehet részt.

69/A. §

(1) Az ügyész ellenőrzött szállításnak egy vagy több külföldi állam területén keresztül történő végrehajtása végett eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő.

(2) Ellenőrzött szállítás végrehajtására irányuló megkeresés előterjesztésére olyan bűncselekmények tekintetében kerülhet sor, amelyek tekintetében kiadatásnak van helye.

(3) Az ellenőrzött szállítás végrehajtására a külföldi állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(4) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése az ellenőrzött szállítás eredményes végrehajtását veszélyeztetné vagy megghiúsítaná – az ellenőrzött szállítás kezdeményezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ellenőrzött szállítás végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben az ellenőrzött szállítás ideiglenes kezdeményezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt az ellenőrzött szállítás kezdeményezéséről. Ha az ügyész az ellenőrzött szállítást nem kezdeményezi, az ideiglenes kezdeményezés alapján végzett ellenőrzött szállítás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(5) Több külföldi államot érintő ellenőrzött szállítás esetén az eljárási jogsegély iránti megkeresést valamennyi külföldi állam részére meg kell küldeni. A külföldi államot az ellenőrzött szállításban részt vevő további államokról tájékoztatni kell.

(6) Az eseti megállapodás tartalmára a 69. § (4) bekezdésének, a nyomozó hatóság tagjának vagy fedett nyomozónak a közreműködésére a 69. § (7) bekezdésének rendelkezései irányadók.

Fedett nyomozó alkalmazása

70. §

(1) Külföldi állam fedett nyomozójának Magyarország területén, valamint magyar fedett nyomozónak Magyarország vagy valamely külföldi állam területén történő alkalmazása iránt előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére a fedett nyomozó alkalmazásának engedélyezésére feljogosított ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) Fedett nyomozó alkalmazására a megkereső igazságügyi hatósággal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(3) Késedelmet nem tűrő esetben – ha az eseti megállapodás megkötése vagy ügyészi jóváhagyása a fedett nyomozó alkalmazásának eredményességét veszélyeztetné vagy megghiúsítaná – a fedett nyomozó (1) bekezdés szerinti alkalmazásának engedélyezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrségnek vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak az eljárási jogsegély iránti megkeresés alapjául szolgáló bűncselekményre figyelemmel hatáskörrel rendelkező, a fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben a fedett nyomozó alkalmazásának ideiglenes engedélyezéséről, azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt a fedett nyomozó alkalmazásának engedélyezéséről. Ha az ügyész a fedett nyomozó alkalmazását nem engedélyezi, az ideiglenes engedélyezés alapján végzett alkalmazás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(4) A magyar vagy a külföldi állami fedett nyomozónak Magyarország területén történő alkalmazása során a magyar jogszabályok irányadók. A fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtását irányító szerv a megkereső állam hatóságával, és külföldi fedett nyomozó alkalmazása esetén a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szervvel együttműködik. A fedett nyomozó alkalmazása során a megkereső állam hatóságának, illetve a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szerv kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

(5) A magyar fedett nyomozónak külföldi állam területén történő alkalmazása során az adott állam jogszabályai irányadók azzal, hogy a magyar fedett nyomozó a tevékenysége során köteles megtartani a magyar jogszabályokban előírt kötelezettségeket is. A fedett nyomozó alkalmazása során a magyar fedett nyomozót foglalkoztató szerv a külföldi állami hatósággal együttműködik.

70/A. §

(1) Magyar fedett nyomozónak a megkeresett állam területén, illetve külföldi fedett nyomozónak Magyarország vagy valamely külföldi állam területén történő alkalmazása végett az eljárási jogsegély iránti megkeresést az ügyész terjeszti elő.

(2) Fedett nyomozó alkalmazására a külföldi állammal kötött eseti megállapodás alapján kerülhet sor. Az eseti megállapodást a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szerve készíti elő.

(3) Késedelmet nem tűrő esetben - ha az eseti megállapodás megkötése a fedett nyomozó alkalmazásának eredményességét veszélyeztetné vagy megghiúsítaná - a fedett nyomozó (1) bekezdés szerinti alkalmazásának kezdeményezésére huszonnégy óra időtartamra a rendőrség vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtására jogszabályban kijelölt szervének vezetője is jogosult. Ebben az esetben a fedett nyomozó

alkalmazásának ideiglenes kezdeményezéséről azzal egyidejűleg tájékoztatni kell az ügyészt. Az ügyész a tájékoztatást követően haladéktalanul dönt a fedett nyomozó alkalmazásának kezdeményezéséről. Ha az ügyész a fedett nyomozó alkalmazását nem kezdeményezi, az ideiglenes kezdeményezés alapján végzett alkalmazás eredménye bizonyítékként nem használható fel.

(4) A magyar vagy a külföldi fedett nyomozónak valamely külföldi állam területén történő alkalmazása során a fedett nyomozó alkalmazásának helye szerinti állam jogszabályai az irányadók azzal, hogy a magyar fedett nyomozó a tevékenysége során köteles megtartani a magyar jogszabályokban előírt kötelezettségeket is. A magyar fedett nyomozó alkalmazása során a magyar fedett nyomozót foglalkoztató szerv a külföldi állami hatósággal együttműködik.

(5) A külföldi fedett nyomozónak Magyarország területén történő alkalmazása során a magyar jogszabályok irányadók. A fedett nyomozó alkalmazásának végrehajtását irányító szerv a megkeresett állam hatóságával és a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szervvel együttműködik. A fedett nyomozó alkalmazása során a megkeresett állam hatóságának, illetve a külföldi fedett nyomozót foglalkoztató szerv kérése akkor teljesíthető, ha az nem ellentétes a magyar jogrendszer alapelveivel.

Közös nyomozócsoporthoz létrehozása

71. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által közös nyomozócsoporthoz létrehozására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére, illetve kezdeményezésére a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) Közös nyomozócsoporthoz létrehozására irányuló eljárási jogsegély iránti megkeresést a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész az alábbi esetekben teljesíthet, illetve terjeszthet elő:

- a) a nyomozás során, ha a több külföldi államra kiterjedő bűncselekmény felderítése különösen bonyolult;
- b) a bűncselekmény miatt több állam folytat büntetőeljárást, ezért a nyomozások összehangolására van szükség.

71/A. §

(1) A közös nyomozócsoporthoz a legfőbb ügyész vagy az általa kijelölt ügyész és az arra jogosult külföldi állami hatóság közötti eseti megállapodással jön létre.

(2) A közös nyomozócsoporthoz létrehozásáról szóló eseti megállapodásban rendelkezni kell különösen:

- a) a bűncselekmény leírásáról, amellyel kapcsolatban a közös nyomozócsoporthoz létrehozzák,
- b) a közös nyomozócsoporthoz működési területéről,
- c) a közös nyomozócsoporthoz összetételéről,
- d) a közös nyomozócsoporthoz vezetőjéről vagy vezetőiről,
- e) a közös nyomozócsoporthoz működésének időtartamáról és a meghosszabbítás feltételeiről,
- f) a közös nyomozócsoporthoz más államban eljáró tagjának jogairól és kötelezettségeiről,
- g) a közös nyomozócsoporthoz működésének feltételeiről,

h) az eljárási cselekmények közös nyomozócsoprt működése során történő kezdeményezésének, elvégzésének módjáról, és az eljárási cselekmények eredménye vagy a közös nyomozócsoprt keretei között beszerzett más bizonyítási eszközök átadásának módjáról,

i) a működés költségeinek viseléséről,

j) a közös nyomozócsoprt más államban eljáró tagja által működési körében okozott károkért való felelősség szabályairól szóló tájékoztatásról.

(3) A közös nyomozócsoprt magyar vezetője ügyész lehet.

(4) A közös nyomozócsoprt működése során, a megállapodásban foglaltaknak megfelelően, a közös nyomozócsoprt magyar vagy külföldi tagja által, Magyarországon vagy egy külföldi államban beszerzett, illetve átadott bizonyítási eszközt vagy elvégzett eljárási cselekményt úgy kell tekinteni, mintha azt a bizonyítási eszköz beszerzésére, átadására, vagy az eljárási cselekmény elvégzésére irányuló eljárási jogsegély keretei között végezték volna.

71/B. §

(1) A közös nyomozócsoprt működése során Magyarország területén végzett eljárási cselekmény esetén

a) a közös nyomozócsoprt, – a megállapodás eltérő rendelkezése hiányában – a magyar jogszabályok alapján jár el,

b) a közös nyomozócsoprt működését – a megállapodásban foglaltak szerint – a közös nyomozócsoprt magyar vezetője irányítja,

c) közös nyomozócsoprt külföldi tagja Magyarország területén a közös nyomozócsoprt magyar vezetőjének utasítása szerint jár el,

d) a közös nyomozócsoprt működésének feltételeit a közös nyomozócsoprt magyar vezetője, indokolt esetben a nyomozó hatóság közreműködésével biztosítja.

(2) A közös nyomozócsoprt magyar vezetője haladéktalanul tájékoztatja az érintett külföldi hatóságot, ha a közös nyomozócsoprt külföldi tagja a magyar jogszabályok szerint büntetendő cselekményt követett el.

71/C. §

(1) A közös nyomozócsoprt működése során a külföldi állam területén végzett eljárási cselekmény esetén

a) a közös nyomozócsoprt a külföldi állam jogszabályai alapján jár el,

b) a közös nyomozócsoprt működését - a megállapodásban foglaltak szerint - az eljárási cselekmény elvégzésének helye szerinti vezető irányítja, és biztosítja a közös nyomozócsoprt működését.

(2) A közös nyomozócsoprt magyar tagja a külföldi állam területén az eljárási cselekmény elvégzése során a közös nyomozócsoprt külföldi vezetőjének utasítása szerint jár el. A közös nyomozócsoprt magyar tagja nem utasítható olyan eljárási cselekmény elvégzésére, amely a magyar jogrendszer alapelveivel ellentétes. Ilyen esetben a közös nyomozócsoprt magyar tagja az utasítás végrehajtását megtagadja és erről haladéktalanul tájékoztatja a közös nyomozócsoprt magyar vezetőjét.

Megkeresés nélküli információcsere

72. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a folyamatban lévő vagy befejezett büntetőügyben a külföldi igazságügyi vagy nyomozó hatóságnak – az információ kérésére irányuló megkeresés nélkül is – közvetlenül tájékoztatást adhat, ha megalapozottan feltehető, hogy a tájékoztatás keretében átadott információ a külföldi hatóság számára bűncselekmény megelőzése, felderítése vagy büntetőeljárás eredményes lefolytatása érdekében más okból szükséges.

(2) A magyar igazságügyi hatóság a tájékoztatás során nyújtott adat bizonyítékként történő felhasználásához akkor járulhat hozzá, ha az adat bizonyítékként történő felhasználásának a Be. szerinti feltételei fennállnak.

(3) A magyar igazságügyi vagy nyomozó hatóság a folyamatban lévő büntetőeljárásban külföldi hatóságtól – az információ kérésére irányuló megkeresés nélkül is – közvetlenül tájékoztatást fogadhat. A tájékoztatás során nyújtott adat a tájékoztatást nyújtó külföldi hatóság hozzájárulása nélkül bizonyítékként nem használható fel.

Tárgy visszaadása

73. §

(1) A megkereső igazságügyi hatóság által, a sértettnek történő visszaszolgáltatás érdekében előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésére az ügyészség rendelkezik hatáskörrel. A teljesítésre az az ügyészség rendelkezik illetékességgel, amelynek területén a megkeresésben megjelölt tárgy vagy a vagyontárgy található.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott megkeresés akkor teljesíthető, ha a megkereső igazságügyi hatóság,

a) a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan igazolja, és

b) a megkeresésben megjelölt tárgy, illetve vagyontárgy, a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § a) és d) pontjára figyelemmel, a Be. 151. § (2) bekezdése alapján lefoglalható.

(3) A lefoglalást törvény rendelkezése alapján más hatóság is elrendelheti.

(4) Az (5)-(7) bekezdésben meghatározott kivételekkel, a lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek történő visszaszolgáltatás céljából a megkereső igazságügyi hatóságnak át kell adni.

(5) Ha a rendelkezésre álló adatok, illetve a külföldi hatósággal történő egyeztetés alapján a lefoglalás a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy a Be. 155. § (2) bekezdés alapján kiadható, az ügyész, illetve – az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján – a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti és a tárgyat, illetve a vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(6) A tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása jóhiszemű harmadik személy jogait nem sértheti.

(7) Ha a lefoglalásnak a (6) bekezdésben meghatározott akadálya van, az ügyész a megkereső igazságügyi hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatja. Ha a (6) bekezdés szerinti akadály a lefoglalást követően állapítható meg, az ügyész, illetve – az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján – a lefoglalást elrendelő hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt dolgot annak rendeli kiadni, akitől a tárgyat, illetve vagyontárgyat lefoglalták.

74. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő olyan keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása és átadása érdekében, amely

a) a Btk. 72.§ (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel, a Be. 151. § (2) bekezdése alapján lefoglalható, és

b) lefoglalása a keresett tárgy, illetve vagyontárgy átadását és azonosítását követően a Be. 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján kiadható.

(2) A jogsegély iránti megkeresésben meg kell jelölni a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan alátámasztó adatokat, és szükség esetén csatolni kell az ezt alátámasztó bizonyítási eszközöket.

(3) Ha a jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a külföldi államban lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a megkeresett igazságügyi hatóság átadta, a keresett tárgy, illetve vagyontárgy azonosságának megállapítását követően a magyar igazságügyi hatóság a lefoglalást a Be. 155. § (1) bekezdése alapján haladéktalanul megszünteti, és a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(4) A magyar igazságügyi hatóság a külföldi államban lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy átadása előtt hozzájárulhat a keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalásának megszüntetéséhez, ha

a) a tárgy, illetve vagyontárgy azonossága kétséget kizáróan megállapítható, és

b) a lefoglalás megszüntetését követően a megkeresett állam hatósága a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(5) Ha egy külföldi hatóság tájékoztatást nyújt az (1) bekezdésben foglaltak érdekében körözött tárgy megtalálásáról, amennyiben azt a külföldi állam jogszabályai lehetővé teszik, a magyar igazságügyi hatóság, valamint a nyomozás során az ügyész egyidejű tájékoztatása mellett a nyomozó hatóság – jogsegélyre irányuló megkeresés előterjesztése nélkül – a (4) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával, hozzájárulhat a megtalált tárgy, illetve vagyontárgy sértett részére történő visszaszolgáltatásához.

Hivatalos irat kézbesítése

75. §

(1) A magyar igazságügyi hatóság a hivatalos iratot egy külföldi államban tartózkodó címzett részére közvetlenül, posta útján, térítvevény többlétszolgáltatással feladott postai küldeményként kézbesítési bizonyítvánnyal, zárt iratban küldi meg.

(2) A hivatalos iratot - ha a címzett a magyar nyelvet nem ismeri - le kell fordítani a címzett anyanyelvére vagy az általa ismertként megjelölt más nyelvre, vagy - ha ezek a magyar igazságügyi hatóság előtt nem ismertek - a címzett tartózkodás helye szerinti állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a külföldi állam által megjelölt nyelvre. Az irathoz mellékelni kell a címzett tájékoztatását az eljárási jogairól és kötelezettségeiről.

(3) Hivatalos iratot csak abban az esetben lehet a címzett tartózkodási helye szerinti külföldi állam igazságügyi hatóságának a kézbesítés érdekében eljárási jogsegély keretében megküldeni, ha

a) a címzett címe ismeretlen,

b) a postai úton történő kézbesítés nem volt lehetséges,

c) megalapozottan feltételezhető, hogy a postai úton történő kézbesítés nem vezet eredményre, vagy

d) a címzett a megkeresett államban fogvatartásban van.

(4) Ha a hivatalos irat kézbesítésére a (3) bekezdés alapján kerül sor, és a (2) bekezdés alapján a hivatalos iratról nem áll rendelkezésre a megkeresett állam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a megkeresett állam által megjelölt nyelven készített fordítás, a megkeresett állam részére a kézbesítendő hivatalos irat lényegét tartalmazó kivonatot kell készíteni, amelyet a megkeresett állam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a megkeresett állam által megjelölt nyelvére kell lefordítani. A kivonatot az eljárási jogsegély iránti megkereséshez kell csatolni.

(5) Ha a külföldön tartózkodó személy a magyar igazságügyi hatóság idézésére nem jelenik meg, a Be.-nek az idézéssel szembeni mulasztásra vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatók

(6) Ha a külföldön tartózkodó személy a magyar igazságügyi hatóság idézésére megjelenik, tanú és szakértő, valamint – az idézés alapjául szolgáló büntetőeljárástól eltekintve – a terhelt vonatkozásában a 65/A.§ (7) – (9) rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(7) Ha a bíróság vagy az ügyész külföldről eljárási jogsegély keretében tanút vagy szakértőt idéz, részükre az utazás és a magyarországi tartózkodás költségének fedezésére előleg folyósítható.”

9. §

Az Nbjt. 79. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Csatolni kell a jogerős bírósági határozatot vagy annak hiteles másolatát.”

10. §

Az Nbjt. 80. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A házkutatásra, motozásra, lefoglalásra vagy más kényszerintézkedésre irányuló megkeresés

a) abban az esetben teljesíthető, ha a megkereső állam hitelt érdemlően – ideértve a kényszerintézkedést elrendelő külföldi hatóság határozatának megküldését – igazolja, hogy a külföldi hatóság a kényszerintézkedés elrendelésére a külföldi állam joga alapján jogosult,

b) előterjesztése estén az eljárási jogsegély iránti megkereséshez mellékelni kell a kényszerintézkedést elrendelő határozatot.”

11. §

Hatályát veszti

a) az Nbjt. 78. § (1) bekezdés a) és c) pontja,

b) az Nbjt. 80. § (1a) és (2) bekezdése,

c) az Nbjt. 81. § (1) bekezdésében az „A jegyzőkönyvet a bíróság pecsétjével kell ellátni.” szöveg.

d) az Nbjt. 83.§ (3) bekezdésében a „vagy az eljárási” szövegrész, és

e) az Nbjt. 83. § (4) és (5) bekezdése.

3. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosítása

12. §

(1) A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 47. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A meghatalmazást ahhoz a bírósághoz, ügyészhez, illetve nyomozó hatósághoz kell benyújtani, amely előtt a meghatalmazás időpontjában a büntetőeljárás folyamatban van. A meghatalmazott védő – a (2a) bekezdésben meghatározott kivétellel – a meghatalmazás benyújtását követően gyakorolhatja eljárási jogait.”

(2) A Be. 47. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési törvény) szerinti rendelkezési nyilvántartásban (a továbbiakban: rendelkezési nyilvántartás) a védői meghatalmazásra vonatkozó nyilatkozat csak a meghatalmazás elfogadásával és az elfogadó nyilatkozat rendelkezési nyilvántartásban való rögzítésével érvényes. A rendelkezési nyilvántartásba vett védői meghatalmazás az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos.”

13. §

A Be. 48. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a terhelt, vagy más erre jogosult a terhelt védelméről meghatalmazás útján gondoskodik, ideértve a meghatalmazás rendelkezési nyilvántartásba vételének bejelentését is, a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a védő kirendelését visszavonja. A kirendelés a visszavonással hatályát veszti.”

14. §

(1) A Be. 54. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az ügyész a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén érvényesíthet polgári jogi igényt.”

(2) A Be. 54. § (6)-(8) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(6) A sértett jogutódja magánfélként felléphet, ha a jogutódlás a sértett halála vagy megszűnése miatt, illetve jogszabályi rendelkezés alapján következett be.

(7) A polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére – a büntetőeljárás jellegéből adódó eltérésekkel – a polgári perrendtartásról szóló törvénynek az e törvényben meghatározott rendelkezéseit is alkalmazni kell.

(8) A polgári jogi igényre a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a kereseti kérelem fajtáira és a keresethalmazatra vonatkozó rendelkezéseit is alkalmazni kell.”

(3) A Be. 54. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A büntetőeljárásban nem érvényesíthető polgári jogi igényként az az igény, amely bírósági úton nem érvényesíthető.”

15. §

(1) A Be. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A meghatalmazást – a (2a) bekezdésben meghatározott kivétellel – írásba kell foglalni, és azt a képviselő első eljárási cselekménye előtt kell benyújtani. Ha a képviselő a meghatalmazás benyújtását elmulasztja, ennek pótlására egy alkalommal, legfeljebb nyolc napos határidő kitűzésével fel lehet hívni. Ez a határidő a magánindítvány határidejének lejártát követő időre is átnyúlhat.”

(2) A Be. 57. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A rendelkezési nyilvántartásban a meghatalmazásra vonatkozó nyilatkozat csak a meghatalmazás elfogadásával és az elfogadó nyilatkozat rendelkezési nyilvántartásban való rögzítésével érvényes. A rendelkezési nyilvántartásba vett meghatalmazás az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos.”

16. §

A Be. 70. § (1) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság hivatalos iratának az érintett személy részére átadása (kézbesítés) történhet]

„f) elektronikus úton az E-ügyintézési törvény szerinti hivatalos elérhetőségre, illetve biztonságos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőségre.”

17. §

(1) A Be. 70/B. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) Az ügy irataiban fel kell jegyezni, hogy másolat kiadására mely iratról, kinek a részére, milyen formában került sor.”

(2) A Be. 70/B. § (11) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(11) Aki az (1)-(7) vagy a (10) bekezdés alapján az eljárás során keletkezett iratról másolatot kaphat, kérheti, hogy a másolatot a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság elektronikus formában adathordozón vagy az általa megjelölt elektronikus levelezési címre adja ki, ha az

a) elektronikus formában,

b) elektronikus okiratként, vagy

c) a papíralapú okirat elektronikus másolataként

az eljáró bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál rendelkezésre áll.”

(3) A Be. 70/B. §-a a következő (12)-(13) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A másolat akkor áll elektronikus formában rendelkezésre, ha a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a papíralapú iratot információs rendszer alkalmazásával szerkesztette meg. Az elektronikus formában rendelkezésre álló, a (11) bekezdés szerint kiadott másolat nem hiteles.

(13) A másolat kiadására vonatkozó jogosultságok gyakorlása érdekében a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a másolat kiadására jogosultak számára az iratokhoz való elektronikus hozzáférés lehetőségét jogszabályban meghatározottak szerint biztosítja.”

18. §

A Be. 71/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/B. §

(1) Bíróság, ügyészség, közjegyző, bírósági végrehajtó, pártfogó felügyelő, megelőző pártfogó felügyelő, jogi segítő, nyomozó hatóság, közigazgatási hatóság, kormányzati ellenőrzési szerv megkeresésére - törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges mértékben és időtartamban - a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság felvilágosítást ad, a büntetőügy iratait vagy annak másolatát megküldi, illetve azokba betekintést engedélyez.

(2) Törvénnyel kihirdetett nemzetközi szerződéssel vagy uniós jogi aktussal létrehozott szerv megkeresésére - a szerv ilyen jogforrásban meghatározott feladatainak ellátásához szükséges

mértékben és időtartamban - a bíróság, az ügyész, a nyomozó hatóság vagy az Eurojust nemzeti tagja a büntetőügyről - indokolt esetben az érintettek személyes adatainak közlésével - felvilágosítást ad, a büntetőügy irataiba betekintést engedélyez, a büntetőügy iratairól másolatot ad át.”

19. §

A Be. VI. Fejezete a 74/B. §-t követően a következő IV. Címmel és 74/C-74/O. §-sal egészül ki:

„IV. Cím

AZ ELEKTRONIKUS KAPCSOLATTARTÁS

74/C. §

- (1) E törvény rendelkezéseit az elektronikus kapcsolattartás során az e Címben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (2) A büntetőeljárásban az elektronikus kapcsolattartás során kizárólag az E-ügyintézési törvény 17. § (1) bekezdésének megfelelő nyilatkozat tehető.
- (3) E Cím alkalmazásában jogi képviselőnek minősül az ügyvéd és az ügyvédi iroda, ha képviselőként meghatalmazás alapján, pótmagánvádló jogi képviselőjeként, tanú érdekében eljáró ügyvédként, pártfogó ügyvédként vagy eseti gyámként, illetve eseti gondnokként vesz részt az eljárásban.

Választható elektronikus kapcsolattartás

74/D. §

- (1) Az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője – feltéve, hogy az elektronikus ügyintézéshez való joga nem szünetel – az eljárás bármely szakaszában vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.
- (2) Az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó nyilatkozatot a büntetőeljárásban részt vevő személy vagy képviselője az eljáró bíróságnál, ügyésznél vagy nyomozó hatóságnál a 74/C. § (2) bekezdése szerint teheti meg.
- (3) Az elektronikus kapcsolattartás vállalása esetében az eljárás folyamán a büntetőeljárásban részt vevő személy, illetve jogi képviselőnek nem minősülő képviselője köteles a bírósággal, az ügyésszel és a nyomozó hatósággal a kapcsolatot a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton tartani és a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság is valamennyi iratot elektronikus úton kézbesít a részére.
- (4) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője az eljárásban még nem vállalta az elektronikus kapcsolattartást, a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a részére papíralapon történő első kézbesítéssel egyidejűleg tájékoztatja arról, hogy a továbbiakban e törvény rendelkezései szerint vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.
- (5) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője a beadványát a 74/C. § (2) bekezdése szerint, azonban az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó nyilatkozat hiányában nyújtotta be, az eljáró bíróság, ügyész, illetve nyomozó hatóság elektronikus úton figyelmezteti őt arra, hogy a továbbiakban a kapcsolatot elektronikus úton az erre vonatkozó nyilatkozat (2) bekezdés szerinti megtételével tarthatja.

Kötelező elektronikus kapcsolattartás

74/E. §

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra köteles büntetőeljárásban részt vevő személy – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – minden beadványt kizárólag a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton nyújthat be a bírósághoz, az ügyészhez és a nyomozó hatósághoz, és a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság is elektronikus úton kézbesít a részére.

(2) Mentesül a kötelező elektronikus kapcsolattartás alól

a) a büntetőeljárásban részt vevő személy, ha elektronikus ügyintézéshez való joga szünetel, és

b) a védő és a jogi képviselő az eljárási cselekmény helyszínén, valamint az eljárási cselekmény során részére adott eredeti meghatalmazás azonnali benyújtásakor.

Elektronikus kapcsolattartás a szakértővel

74/F. §

(1) Az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles szakértő az igazságügyi szakértői névjegyzékbe történő bejelentéssel, az igazságügyi szakértői névjegyzékben nem szereplő, szakértői tevékenységre jogszabályban feljogosított szakértő a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság részére történő nyilatkozattal vállalhatja az elektronikus kapcsolattartást.

(2) Ha a szakértő elektronikus kapcsolattartásra köteles vagy azt az (1) bekezdés szerint vállalja, a szakvéleményét és egyéb beadványát elektronikus úton nyújtja be a bírósághoz, az ügyészhez és a nyomozó hatósághoz és a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság is valamennyi iratot elektronikus úton kézbesít a részére.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság felhívhatja a nem elektronikus úton kapcsolatot tartó szakértőt, hogy a szakvéleményt adathordozón is nyújtsa be, ha azt elektronikus kapcsolattartással eljáró büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesítenie. A szakértő felel azért, hogy a papíralapú szakvélemény tartalma megegyezzen az adathordozón benyújtott dokumentum tartalmával.

Az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek egymás közötti és más szervekkel történő elektronikus kapcsolattartása

74/G. §

A büntetőeljárás során az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek, továbbá a Kormány által kijelölt közfeladatot ellátó szervek elektronikus úton tartják a kapcsolatot egymással.

A meghatalmazott védőre és jogi képviselőre vonatkozó rendelkezések elektronikus kapcsolattartás során

74/H. §

(1) A meghatalmazás alapján eljáró védő és jogi képviselő a bíróságnak, az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak benyújtott első beadványa mellékleteként csatolja az elektronikus okiratként rendelkezésre álló vagy az általa digitalizált meghatalmazást, ha a meghatalmazás rendelkezési nyilvántartásba vételét még nem jelentették be. A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság – ha e tekintetben alapos kétsége merül fel – digitalizált meghatalmazás esetén az eredeti meghatalmazás bemutatására hívja fel a védőt és a jogi képviselőt az egyezőség megállapítása érdekében.

(2) A meghatalmazott védővel vagy jogi képviselővel eljáró, de saját személyében elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy a

meghatalmazás visszavonására irányuló nyilatkozatát papíralapon is benyújthatja. A meghatalmazás visszavonásával egyidejűleg a büntetőeljárásban részt vevő személy nyilatkozik arról, hogy a nyilatkozat benyújtását követően jogi képviselővel, illetve védővel vagy jogi képviselő, illetve védő nélkül kíván eljárni.

(3) Ha a büntetőeljárásban részt vevő személy a meghatalmazás visszavonását követően meghatalmazott védővel, illetve jogi képviselővel jár el, a meghatalmazás visszavonásával egyidejűleg csatolja az eljáró új védő, illetve jogi képviselő meghatalmazását.

A határidőre vonatkozó rendelkezések elektronikus kapcsolattartás esetén

74/I. §

(1) Ha a büntetőeljárásban a kapcsolattartás elektronikus úton történik, a napokban, munkanapokban, hónapokban vagy években megállapított határidő esetén a határidő elmulasztásának következményeit nem lehet alkalmazni, ha a bírósághoz, az ügyészhez vagy a nyomozó hatósághoz intézett beadványt legkésőbb a határidő utolsó napján elektronikus úton szabályszerűen benyújtották.

(2) Elektronikus kapcsolattartás esetén a törvény által meghatározott, illetve a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által megállapított határidőbe nem számít bele az a nap, hónapokban és években meghatározott, illetve megállapított határidő esetén az a lejárat nap, amely során legalább négy órán át jogszabályban meghatározottak szerinti üzemzavar vagy üzemszünet állt fenn.

Papíralapú okiratok elektronikus kapcsolattartás esetén

74/J. §

(1) Ha a beadvány melléklete nem elektronikus okiratként áll rendelkezésre, az elektronikus kapcsolattartást vállaló és az elektronikus kapcsolattartásra köteles büntetőeljárásban részt vevő személy (a továbbiakban: elektronikus úton kapcsolatot tartó) köteles gondoskodni a papíralapú melléklet digitalizálásáról és a papíralapú irat megőrzéséről.

(2) Ha a bíróságnak, az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak eredetileg papíralapú iratot elektronikus úton kell kézbesítenie vagy továbbítania, öt munkanap áll rendelkezésére, hogy azt digitalizálja. Az irat digitalizálásához szükséges időt – legfeljebb azonban öt munkanapot – a határidő számítása szempontjából figyelmen kívül kell hagyni.

(3) Az E-ügyintézési tv.-ben meghatározottak mellett további kivételt képez az elektronikus kapcsolattartás alól, ha a kézbesítendő, illetve továbbítandó irat vagy bizonyítási eszköz papíralapú bemutatása, megtekintése szükséges, erre különösen akkor kerülhet sor, ha a papíralapú irat vagy bizonyítási eszköz valóságára vita. A papíralapú benyújtást a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság hivatalból és indítványra is elrendelheti.

Kézbesítés elektronikus kapcsolattartás esetén

74/K. §

(1) A nem elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy papíralapú beadványát – feltéve, hogy azt elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesíteni – a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a 74/J. § (2) bekezdésének megfelelően digitalizálja és azt elektronikus úton kézbesíti a büntetőeljárásban részt vevő, az irat megismerésére jogosult másik személy számára.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a nem elektronikus úton kapcsolatot tartó büntetőeljárásban részt vevő személy részére papíralapon kézbesíti az iratot, ha az eljárásban

jogi képviselője vagy elektronikus kapcsolattartást vállaló egyéb képviselője útján jár el, de az iratot nem a képviselő, hanem a büntetőeljárásban részt vevő személy részére kell kézbesíteni, vagy a képviselő részére nem lehet kézbesíteni.

Adatkezelés

74/L. §

Az Országos Bírósági Hivatal, a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság jogosult az elektronikus úton kapcsolatot tartóknak az elektronikus kapcsolattartás biztosítása céljából hozzá érkezett adatainak kezelésére.

Elektronikus irat

74/M. §

(1) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság az elektronikus úton kézbesített iratot minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy elektronikus bélyegzővel látja el.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság által készített, minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással vagy elektronikus bélyegzővel ellátott irat közokirat.

(3) E törvény alkalmazásában aláírás alatt a bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírást vagy elektronikus bélyegzőjét is érteni kell.

Az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályok megszegésének következményei

74/N. §

(1) Az elektronikus úton tett nyilatkozat hatálytalan, ha az a 74/C. § (2) bekezdésében foglaltaknak nem felel meg.

(2) Ha az elektronikus úton kapcsolatot tartó a beadványát

a) nem elektronikus úton, vagy

b) elektronikus úton, de nem e törvényben, illetve az E-ügyintézési törvényben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon

nyújtotta be, – ha e törvény másként nem rendelkezik – a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a panaszt, a felülbírálati indítványt, a kifogást, a fellebbezést, a felülvizsgálati indítványt és a perújítási indítványt érdemi indokolás nélkül elutasítja, a beadványban foglalt egyéb nyilatkozat pedig hatálytalan.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a 74/C. § (2) bekezdése szerint, elektronikus úton benyújtott beadvány elintézését mellőzheti, ha azt az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy a jogi képviselőnek nem minősülő képviselője

a) a 74/D. § (5) bekezdése szerinti figyelmeztetés után és

b) az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó, a 74/D. § (2) bekezdése szerinti nyilatkozat hiányában

nyújtotta be.

(4) Ha az irat azért nem kézbesíthető, mert az elektronikus úton kapcsolatot tartó az elektronikus kapcsolattartáshoz szükséges szolgáltatásokkal nem rendelkezik, a bíróság, az

ügyész és a nyomozó hatóság az iratot papíralapon kézbesíti.

(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetben az elektronikus úton kapcsolatot tartó rendbírsággal sújtható.

Áttérés papíralapú kapcsolattartásra

74/O. §

(1) Ha az elektronikus kapcsolattartásra nem köteles büntetőeljárásban részt vevő személy vagy jogi képviselőnek nem minősülő képviselője vállalta, hogy a kapcsolatot elektronikus úton tartja, utóbb, beadványának papíralapú benyújtásával egyidejűleg indítványozhatja az eljáró bíróságnál, ügyésznél, vagy nyomozó hatóságnál a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés engedélyezését. Az indítványban valószínűsíteni kell, hogy az indítványozó körülményeiben olyan változás következett be, amely miatt az elektronikus úton történő kapcsolattartás a továbbiakban számára aránytalan megterhelést jelentene.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a papíralapú kapcsolattartásra való áttérést határozat meghozatala nélkül is engedélyezheti, az áttérés iránti indítvány elutasításáról rendelkező határozatát az indítványozónak papíralapon kézbesíti. E határozat elleni jogorvoslat papíralapon is előterjeszthető. A papíralapon benyújtott, az (1) bekezdés szerinti beadványt az áttérés iránti indítvány elutasítása esetén is szabályszerűen benyújtottnak kell tekinteni, azt – az ismételten alaptalan áttérés iránti indítvány előterjesztésének esetét kivéve – elektronikus úton nem kell benyújtani.

(3) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság papíralapon tartja a kapcsolatot a büntetőeljárásban részt vevő személlyel, illetve papíralapú kapcsolattartásra tér át, ha a büntetőeljárásban részt vevő személy elektronikus ügyintézéshez való joga szünetel.”

20. §

A Be. 85. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság engedélyezheti, hogy a tanú a szóbeli kihallgatását követően vagy helyette írásban tegyen vallomást. Ebben az esetben a tanú a vallomását saját kezűleg leírja és aláírja, az elektronikus okirat formájában elkészített vallomását minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással látja el, vagy a tanúnak a más módon leírt vallomását bíró vagy közjegyző hitelesíti. Az írásbeli tanúvallomás megtétele nem zárja ki, hogy utóbb a tanút, ha ez szükséges, a kihallgatása céljából a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság megidézzék.”

21. §

A Be. 155. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A terhelttől lefoglalt dolog a bíróság határozata alapján az állam tulajdonába kerül, ha az kétségtelenül másét illet, de akinek a kiléte nem állapítható meg. A később jelentkező igénylő a dolog kiadását vagy az értékesítésből származó ellenértékét igényelheti. Az igénylő kérelme tárgyában a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság határoz.”

22. §

A Be. 157. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A polgári jogi igény biztosítását szolgáló visszatartást meg kell szüntetni, ha a magánfél a megállapított teljesítési határidő lejártától számított hatvan napon belül nem kért végrehajtást, vagy a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítása esetén hatvan napon belül nem igazolja, hogy a polgári perben ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtott be.”

23. §

A Be. 158/A. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A megőrzésre kötelezést elrendelő a megőrzéssel érintett adatot minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírással láthatja el. Ha az adat eredeti helyen történő megőrzése az érintettnek az adat feldolgozásával, kezelésével, tárolásával vagy továbbításával kapcsolatos tevékenységét jelentősen akadályozná, az elrendelő engedélyével az adat megőrzéséről annak más adathordozóra vagy más információs rendszerbe történő átmásolásával gondoskodhat. Az átmásolást követően az elrendelő az eredeti adatot tartalmazó adathordozóra és információs rendszerre a korlátozásokat részlegesen vagy teljesen feloldhatja.”

24. §

A Be. 166. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) A jegyzőkönyvet az ügyész vagy a nyomozó hatóság eljáró tagja szükség esetén kijavítja vagy kiegészíti, a kijavítást és a kiegészítést aláírja, és arról az érdekelteket értesíti. A nyomozási cselekményen jelen voltak a jegyzőkönyv általuk történt megismerését követően a jegyzőkönyv kijavítását vagy kiegészítését indítványozhatják. A kijavítást a jegyzőkönyvben a kijavítás dátumának megjelölésével fel kell jegyezni, vagy az indítvány elutasítását az iratokban fel kell tüntetni. Elektronikus irat kijavítását vagy kiegészítését a kijavítandó vagy kiegészítendő rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

25. §

A Be. 169. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha névcsere, szám- vagy számítási hiba és más hasonló elírás történt, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság a határozat kijavítását mind indítványra, mind hivatalból elrendelheti. A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

26. §

A Be. 219. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ügyész a vádirat benyújtásával egyidejűleg megküldi a bíróságnak a vádemelés alapjául szolgáló mindazon iratot, amelyet az ügyész a gyanúsítottnak, illetve a védőnek ismertetésre az eljárás végén átadott, valamint - a bűncselekmény helyszínén és a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozó tárgyon rögzített ujj- és tenyérynymat kivételével - a tárgyi bizonyítási eszközöket. Az ügyész papíralapon annyi példányban küldi meg a vádiratot a bíróságnak, hogy valamennyi nem elektronikus úton kapcsolatot tartó vádlottnak jusson egy-egy példány.”

27. §

A Be. 250. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A jegyzőkönyvben a leírt sorok közé nem szabad beírni. A módosítás vagy javítás folytán szükségtelenné vált szövegrészeket áthúzással, úgy kell törölni, hogy a törölt szövegrész az áthúzás után is olvasható maradjon. Az esetleges módosításokat vagy javításokat a tanács elnöke és a jegyzőkönyvvezető aláírja. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.”

28. §

A Be. 260. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A jegyzőkönyvbe nem foglalt határozatot - ha e törvény másképp nem rendelkezik - legkésőbb a meghozatalától, illetve a kihirdetésétől számított harminc napon belül, ha hosszabb indokolást igényel, hatvan napon belül kell írásba foglalni. A határozat teljes írásba foglalásának napját a büntetőügy iratai között rögzíteni kell.”

29. §

A Be. 261. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kijavítást a határozatra fel kell jegyezni. Elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni. Ha a határozatot a kijavítást megelőzően már kézbesítették, a kijavító végzést azoknak kell kézbesíteni, akiknek a részére a bíróság a kijavítással érintett határozatot megküldte.”

30. §

A Be. 316. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„316. §

Az ügyész után a sértett, a magánfél és az egyéb érdekelt fel szólalhatnak. A sértett nyilatkozhat arról, hogy a vádlott bűnösségének megállapítását és megbüntetését kívánja-e. A magánfél a polgári jogi igényét érintő körben indítványt tehet, ezt indokolhatja, távolléte esetén az előterjesztett polgári jogi igényt az iratokból kell felolvasni. Az egyéb érdekelt a jogát vagy jogos érdekét közvetlenül érintő körben indítványt tehet.”

31. §

A Be. 321. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az ügyszózat határozatot a meghozatala után nyomban ki kell hirdetni. A tárgyaláson meghozott határozat - a bíróság tagjai által aláírt - rendelkező részét a tárgyalási jegyzőkönyvhöz kell csatolni.”

32. §

A Be. XIII. Fejezete a 328. §-t követően a következő I/A. Címmel és a 328/A-328/E. §-sal egészül ki:

„I/A. Cím

A POLGÁRI JOGI IGÉNY ÉRVÉNYESÍTÉSE ÉS ELINTÉZÉSE

Általános rendelkezések

328/A. §

(1) A polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére a polgári perrendtartásról szóló törvény alapelveit kell alkalmazni azzal, hogy

a) a vallomástétel tilalmára és a vallomástétel megtagadására vonatkozó rendelkezéseket a magánfélre és a terheltre a polgári jogi igény érvényesítésével és elintézésével összefüggésben is alkalmazni kell,

b) az igazmondási kötelezettség megsértése és a jóhiszeműség követelményével ellentétes magatartás tanúsítása esetén rendbíróság kiszabásának nincs helye.

(2) A polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére a polgári perrendtartásról szóló törvény következő rendelkezéseit kell alkalmazni:

a) értelmező rendelkezések,

b) a pertárgy értékére vonatkozó rendelkezések,

- c) a pertársaságra vonatkozó rendelkezések, ha az érintett személyek a büntetőeljárásban magánfélként vagy terheltként részt vesznek,
 - d) a felek személyében történő változásra vonatkozó rendelkezések az 54. § (6) bekezdésében meghatározott eltéréssel a magánfélre, illetve a perbeli jogutódlásra, a téves perlésre és a további alperes perbevonására vonatkozó rendelkezések az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig a terheltre, ha a jogutód, illetve az újonnan megjelölt kötelezett is részt vesz terheltként a büntetőeljárásban,
 - e) a költségekre vonatkozó rendelkezések a polgári jogi igény érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült azon költségre, amely e törvény alapján nem bűnügyi költség,
 - f) a beadványokra és a hiánypótlásra vonatkozó rendelkezések a polgári jogi igény érvényesítésével összefüggő beadványokra.
- (3) A polgári jogi igény érvényesítése és elintézése során az eljáró bíróval és bírósággal szemben a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített kizárási ok is bejelenthető. A kizárás elintézésére egyebekben e törvényt kell alkalmazni azzal, hogy
- a) a magánfél által a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített okra alapított kizárás elintézését mellőzni kell,
 - b) a más által a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített okra alapított kizárás esetén a kizárást elintéző egyesbíró, illetve bíróság a kizárás kimondása helyett határozatában azt állapítja meg, hogy a kizárási ok fennáll.
- (4) A polgári jogi igénnyel összefüggésben a terhelt meghatalmazottjaként a büntetőeljárásban a védője járhat el.
- (5) A polgári jogi igény érvényesítése és elintézése során a bíróság hivatalból figyelembe veszi az eljárás ügyiratait. Hiánypótlásnak kizárólag az eljárás ügyirataiból nem pótolható hiányok esetén van helye.
- (6) A polgári jogi igény érvényesítése és elintézése során bizonyításnak az e törvényben meghatározottak szerint van helye.

328/B. §

- (1) A magánfél a polgári jogi igényt legkésőbb az elsőfokú bíróságnál azon a tárgyalási határnapon terjesztheti elő, amelyen jelen volt, vagy e törvény rendelkezései szerint jelen lehetett. A határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.
- (2) A polgári jogi igénynek tartalmaznia kell
- a) az eljáró bíróság vagy az ügyész, illetve a nyomozó hatóság megnevezését és az ügy számát,
 - b) azon terhelt ismert természetes személyazonosító adatait, akivel szemben a magánfél polgári jogi igényt érvényesít,
 - c) a bíróság ítéleti rendelkezésére irányuló határozott kérelmet, különösen a követelés összegét vagy mennyiségét,
 - d) a polgári jogi igénnyel érvényesíteni kívánt jogot,
 - e) az érvényesíteni kívánt jogot és az ítéleti rendelkezésre irányuló kérelmet megalapozó tényeket.

(3) A magánfél az eljárás folyamán bármikor, a terhelt hozzájárulása nélkül is visszavonhatja az előterjesztett polgári jogi igényt.

(4) A polgári jogi igény visszavonása esetén a polgári perrendtartásról szóló törvényben a keresettől elállásra meghatározott következményeket kell alkalmazni, kivéve, ha a magánfél

a) a polgári jogi igény visszavonásakor bejelentette, hogy azt a továbbiakban egyéb törvényes úton kívánja érvényesíteni, és

b) a polgári jogi igény visszavonásától számított hatvan napon belül igazolja, hogy a polgári jogi igényét egyéb törvényes úton szabályszerűen érvényesítette.

(5) A terhelt a magánféllel szemben viszontkeresetet nem indíthat, és ellenkövetelését nem számíthatja be.

A polgári jogi igény közlése

328/C. §

(1) Ha az előterjesztett polgári jogi igény alkalmas az elintézésre, a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a kereset közlésére vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(2) A polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a keresetlevél előterjesztéséhez fűződő joghatásokra, valamint a perindítás joghatásainak beállítására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott joghatásai nem enyésznek el, ha

a) a bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, vagy

b) a magánfél az előterjesztett polgári jogi igényét visszavonja,

és a magánfél az ügy előzményére hivatkozással, az egyéb törvényes útra utasító határozat jogerőre emelkedésétől, vagy a visszavonó nyilatkozat bírósághoz érkezésétől számított harminc napon belül az igényét egyéb törvényes úton szabályszerűen érvényesíti. A határidő elmulasztása esetén igazolásnak nincs helye.

A polgári jogi igény megváltoztatása

328/D. §

(1) Az előterjesztett polgári jogi igény megváltoztatásának az elsőfokú ítélet meghozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig törvény eltérő rendelkezése hiányában akkor van helye, ha

a) tényállítás megváltoztatása esetén a magánfél a korábbihoz képest olyan eltérő vagy további tényre hivatkozik, amely önhibáján kívüli okból az előkészítő ülést követően jutott tudomására, illetve következett be, vagy a tényre történő hivatkozás indokoltsága önhibáján kívüli okból utóbb vált számára felismerhetővé,

b) jogállítás, illetve kérelem megváltoztatása esetén azt az a) pont szerint megváltoztatott és a megváltoztatott jogállítással, illetve kérelemmel közvetlen okozati összefüggésben álló tény indokolja, vagy

c) a polgári jogi igény megváltoztatását a vád módosítása vagy a vádtól eltérő minősítés lehetőségének megállapítása indokolja, és azzal okozati összefüggésben áll,

és a megváltoztatott polgári jogi igény ugyanabból a jogviszonyból ered.

(2) A polgári jogi igény megváltoztatására egyebekben a polgári perrendtartásról szóló törvénynek az érdemi tárgyalási szakban történő keresetváltoztatásra vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.

(3) A magánfél a polgári jogi igényt az elsőfokú bíróság ítéletének a polgári jogi igényt érdemben elbíráló rendelkezése elleni fellebbezésben és a másodfokú bírósági eljárás során a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a perorvoslatok és az azzal összefüggő eljárások során történő keresetváltoztatásra vonatkozó rendelkezései szerint változtathatja meg.

A polgári jogi igény egyéb törvényes útra utasítása

328/E. §

(1) A bíróság a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja, ha

a) az eljárást megszünteti,

b) a vádlottat felmenti és szabálysértési felelősségét sem állapítja meg,

c) a magánfél a polgári jogi igényt elkésztetten terjesztette elő,

d) a polgári jogi igényt az 54. § (2a) bekezdése szerint, ideiglenes intézkedés iránti kérelemmel együtt terjesztették elő,

e) a magánfél e törvény rendelkezései alapján nem hallgatható ki tanúként, vagy a vallomástételt megtagadta,

f) a magánfél az eljáró bíróval vagy bírósággal szemben a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített kizárási okot jelentett be, illetve a más által bejelentett kizárási alapján a bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített kizárási ok fennállását megállapította,

g) a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint a kereset visszautasításának lenne helye,

h) a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint az eljárás megszüntetésének lenne helye,

i) a magánfél és a terhelt a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott egyezség jóváhagyását kéri,

j) a polgári jogi igény érdemi elbírálása jelentősen késleltetné az eljárás befejezését, vagy

k) a polgári jogi igénynek a büntetőeljárásban való érdemi elbírálását más körülmény kizárja.

(2) A bíróság a polgári jogi igény érvényesítését az (1) bekezdés c)-i) pontjában meghatározott ok felmerülése esetén haladéktalanul, egyébként az ügydöntő határozatban utasítja egyéb törvényes útra.

(3) A bíróság az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasításával együtt a polgári jogi igényt és az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg.

(4) A polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra kell utasítani akkor is, ha az (1) bekezdésben meghatározott okok a polgári jogi igénynek csak valamely részét érintik.”

33. §

A Be. 335. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„335. §

- (1) A bíróság a polgári jogi igény érdemében ítélettel határoz.
- (2) A bíróság a polgári jogi igényvel érvényesített jog fennállását érdemben elbírálja, ha
 - a) a bíróság által megállapított tényállás a polgári jogi igényvel érvényesített jog alapjául szolgáló, a magánfél által előadott valamennyi tény tartalmazza, és
 - b) az érvényesített jog fennállása és az ez alapján a magánfél által megjelölt követelés összege vagy mennyisége tekintetében a vita elkülöníthető, és a 328/E. § (1) bekezdés j) vagy k) pontja áll fenn.
- (3) Ha a bíróság az ítéletében megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár vagy vagyoni hátrány összegét, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, az ezen összeg mértékéig előterjesztett polgári jogi igényt a (2) bekezdésben foglaltakon kívül a követelésösszezszerúsége tekintetében is érdemben elbírálja.
- (4) A polgári jogi igény elbírálására a polgári perrendtartásról szóló törvénynek az érdemi döntés korlátaira, a teljesítési határidőre és annak számítására vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (5) A bíróság az ítéletnek a polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezését a polgári perrendtartásról szóló törvénynek az előzetes végrehajthatóságra vonatkozó rendelkezései szerint előzetesen végrehajthatónak nyilváníthatja.”

34. §

- (1) A Be. 379. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha az egyéb érdekelt az elsőfokú bíróság ítéletének elkobzást, illetve vagyonelkobzást elrendelő rendelkezése ellen fellebbezést jelentett be, és a másodfokú bíróság e fellebbezés vagy bármely más fellebbezés alapján az elsőfokú bíróságnak az – egyéb érdekelt tulajdonjogát érintő – elkobzást, illetve vagyonelkobzást kimondó rendelkezését

 - a) nem változtatta meg, és nem helyezte hatályon kívül, a másodfokú bíróság az iratokat az egyéb érdekelt tulajdonjogra vonatkozó igényének elbírálására a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint elsőfokon hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságnak küldi meg,
 - b) megváltoztatta, de az elkobzást, illetve a vagyonelkobzást nem mellőzte, az elsőfokú bíróság a másodfokú bíróság határozatának az egyéb érdekelt részére történő közléséről az egyéb érdekeltnek az 55. § (3) bekezdésében írt jogára való tájékoztatással gondoskodik.”
- (2) A Be. 379. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az (1) bekezdés esetén a polgári perben elsőfokon eljáró bíróság az egyéb érdekelt tulajdonjogi igényét az egyéb érdekeltnek a büntetőeljárás során bejelentett fellebbezése keretei között, a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint bírálja el.”

35. §

A Be. 408. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog kérdésében csak a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint van helye perújításnak.”

36. §

A Be. 415. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Perújítás esetében az érdemben elbírált polgári jogi igényt újból el kell bírálni, ha ezt az ügyész, a terhelt vagy a magánfél indítványozza. Az ügyész vagy a terhelt indítványára a szülői felügyeleti jog megszüntetése tárgyában újból határozni kell.”

37. §

A Be. 416. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetőügyben hozott jogerős határozatnak kizárólag a polgári jogi igény vagy a szülői felügyeleti jog megszüntetése kérdésében hozott rendelkezése ellen a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint van helye felülvizsgálatnak.”

38. §

(1) A Be. 579. §-t megelőző alcíme helyébe a következő alcím lép:

„A polgári jogi igény érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült költségre vonatkozó utólagos rendelkezés”

(2) A Be. a következő 579. §-sal egészül ki:

„579. §

A bíróság utólag határoz a polgári jogi igény érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült – bűnügyi költségnek nem minősülő – költségről, ha a jogerős határozat erről nem, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. E végzés elleni fellebbezésnek halasztó hatálya van.”

39. §

A Be. 583. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kártalanítási igényt keresetlevélben kell előterjeszteni, amely tartalmazza

- a) a kártalanítást igénylő természetes személyazonosító adatait,
- b) ha jogi képviselővel jár el, akkor a jogi képviselő nevét, székhelyét, telefonszámát, elektronikus levélcímét, több jogi képviselő esetén a hivatalos iratok átvételére kijelölt jogi képviselő nevét,
- c) a kártalanítási igény összegét,
- d) az érvényesíteni kívánt jogot a jogalap megjelölése útján,
- e) az érvényesíteni kívánt jogot és a kereseti kérelmet megalapozó tényeket, és
- f) a tényállításokat alátámasztó és rendelkezésre álló bizonyítékokat, bizonyítási indítványokat.”

40. §

A Be. 584. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A kártalanítási igény elbírálása során az (1) bekezdés szerinti bíróság az e törvényben foglalt eltérésekkel a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint jár el. A perben felperesként a terhelt vagy örököse, alperesként a Magyar Állam képviselőjében az igazságügyért felelős miniszter vesz részt.”

41. §

A Be. a következő 603/A. §-sal egészül ki:

„603/A. §

(1) Nem kell az elektronikus kapcsolattartás keretében való megküldés szabályait alkalmazni, ha a kézbesítendő, illetve továbbítandó papíralapú irat vagy beadvány kiadmányozása, illetve postára adása 2018. január 1-je előtt megtörtént.

(2) A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság a 2018. január 1-je előtt keletkezett iratot akkor köteles elektronikus kapcsolattartás keretében továbbítani, ha az elektronikus formában rendelkezésre áll. Ha a 2018. január 1-je előtt keletkezett irat az eljáró bíróságnál, ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál elektronikus formában nem áll rendelkezésre, az iratot papíralapon továbbítja és az iratot 20 munkanapon belül digitalizálja.

(3) A 74/K. § (1) bekezdését a 2018. január 1-je után a bírósághoz, ügyészhez, illetve nyomozó hatósághoz érkezett beadványra kell alkalmazni.”

42. §

A Be. Hatálybalépés alcíme a következő 606/C. §-sal egészül ki:

„606/C. §

(1) E törvénynek a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény, egyes büntető tárgyú törvények, valamint az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények módosításáról szóló 2017. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Mód. törvény) megállapított rendelkezéseit a Mód. törvény hatálybalépését követően előterjesztett polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Mód. törvénnyel megállapított 583. § (2) bekezdését a Mód. törvény hatálybalépését követően előterjesztett kártalanítási igényre kell alkalmazni.”

43. §

A Be.

a) 56. § (5) bekezdésében a „polgári eljárásjog” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvény”,

b) 57. § (3) bekezdésében a „Polgári perrendtartásban” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvényben”,

c) 71. § (5) bekezdésében az „irat eredeti példányában” szövegrész helyébe az „iratban”,

d) 159. § (3) bekezdésében, 160. § (3) bekezdésében, 207. § (2) bekezdés g) pontjában, 214. § (1a) bekezdésében és 284. § (3) bekezdésében a „Polgári perrendtartás” szövegrész helyébe a „polgári perrendtartásról szóló törvény”,

e) 160. § (3) bekezdésében a „határkörrel” szövegrész helyébe a „hatáskörrel”,

f) 217. § (3) bekezdés g) pontjában az „a bejelentett” szövegrész helyébe az „az előterjesztett”,

g) 257. § (4) bekezdésében a „határozat eredeti példányát” szövegrész helyébe a „határozatot”,

h) 262. § (4) bekezdésében az „ügydöntő határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát” szövegrész helyébe az „indokolást is tartalmazó ügydöntő határozatot” és az „a határozat indokolást is tartalmazó kiadmányát” szövegrész helyébe az „az indokolást is tartalmazó határozatot”,

i) 369. § (1) bekezdésében a „határozatainak kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával”,

j) 395. § (3) bekezdésében a „határozatának kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával”,

k) 429. § (2) bekezdésében a „határozatának kiadmányait” szövegrész helyébe a „határozatát” és a „határozatának kiadmányával” szövegrész helyébe a „határozatával”,

- l) 583. § (3) bekezdésében a „kártalanítási igényt” szövegrészek helyébe a „keresetlevelet”,
m) 584. § (1) bekezdésében a „kérelmet” szövegrész helyébe a „keresetlevelet”
szöveg lép.

44. §

Hatályát veszti a Be.

- a) 69/A-69/D. §-a és az azt megelőző alcím,
b) 70. § (1) bekezdés g) pontja,
c) 70. § (7a) és (7b) bekezdése,
d) 71/A. §-a,
e) 193. § (1) bekezdésében és 253. § (3) bekezdésében az „összefűzött” szöveg,
f) 219. § (1a) bekezdése,
g) 250. § (6) bekezdése és
h) 588. § (5) bekezdésében az „a határozat eredeti példányára vezetett” szöveg.

4. Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosítása

45. §

Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény (a továbbiakban: NEBEK tv.) 14/F. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A körözött járműre elért találat esetén a körözést a lefoglalásra irányuló jogsegélynek kell tekinteni, amely alapján a hozzáférési jogosultsággal rendelkező, találatot elérő szerv járművet lefoglalja és a NEBEK útján késedelem nélkül kezdeményezi a találat érvényességének ellenőrzését, valamint a járműre elkövetett bűncselekményről elsődlegesen rendelkezésre álló adatok beszerzését.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti találat érvényességének megerősítése, illetve a találattal érintett járműre elkövetett bűncselekményről rendelkezésre álló adat hetvenkét órán belül nem szerezhető be, a találatot elérő szerv a jármű lefoglalását megszünteti, és a járművet annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta.

(3) A jármű lefoglalásának (2) bekezdés szerinti megszüntetéséről - a használó, illetve a birtokos adatainak, valamint az egyéb releváns információk közlése mellett - az adatokat elhelyező külföldi központi hatóságot a NEBEK útján tájékoztatni kell.

(4) Ha arra korábban nem került sor, a találat érvényességének megerősítéséről vagy a jármű lefoglalásának (2) bekezdés szerinti megszüntetéséről a találatot elérő szerv tájékoztatja a jogsegélykérelem teljesítésére jogosult ügyészséget.

(5) A találat érvényességének megerősítése esetén találatot elérő szerv a jármű lefoglalásáról, a NEBEK útján azzal tájékoztatja az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatóságát, hogy a jármű lefoglalására, illetve a további eljárási cselekményekre irányuló jogsegélykérelem előterjesztésére hatvan nap áll rendelkezésére.

(6) Ha nemzetközi szerződés lehetővé teszi a találatot elérő szerv a nemzetközi bűnügyi együttműködésről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény 73. §-ában foglaltak alapján a lefoglalást megszünteti, ha az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatósága által rendelkezésre bocsátott adatok alapján megállapítható, hogy a lefoglalás a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt dolog

a) a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a dolog tulajdonosának, vagy

b) külföldi hatóság rendelkezése szerint, a Be. 155. § (3) bekezdés alapján a dolog kiadása iránt alapos igényt bejelentő részére

kiadható.

(7) A (6) bekezdés alapján a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhet sor, ha az jóhiszemű harmadik – így különösen a kereskedelmi forgalomban ellenérték fejében történő szerzés tényét igazoló – személy jogát sértené.

(8) Ha az adatokat elhelyező ország külföldi központi hatóság az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül a (6) bekezdés alkalmazásához vagy a jogsegélykérelem teljesítéséhez szükséges adatokat nem bocsátja rendelkezésre, a találatot elérő szerv a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt tárgyat annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta. A találatot elérő szerv a lefoglalás megszüntetéséről a külföldi központi hatóságot és az ügyészt tájékoztatja.”

5. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosítása

46. §

(1) A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jstv.) 9/A. §-a helyébe a következő rendelkezése lép:

„9/A. §

(1) Ha a 3. § (1) bekezdésének g) pontja szerinti támogatás iránti kérelmet előterjesztő félről a külön törvény szerinti eljárásban megállapították azt, hogy bűncselekmény áldozata és jogosult az áldozatsegítési szolgáltatások igénybevételeire, a rászorultság 5-9. §-ban foglalt szabályait azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a fél helyett a jogi szolgáltatás díját az állam viseli, ha a rendelkezésre álló havi nettó jövedelme nem haladja meg a tárgyévet megelőző második év - a Központi Statisztikai Hivatal által közzétett - nemzetgazdasági bruttó havi átlagkeresetének 86%-át.

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti támogatás iránti kérelmet előterjesztő fél terrorcselekmény áldozata, úgy jövedelmi helyzetére tekintet nélkül rászorulónak minősül.”

(2) A Jstv. 89. §-a a következő f) ponttal egészül ki:

(Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:)

„f) a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i 2017/541 európai parlamenti és tanácsi (EU) irányelv 24. és 26. cikke.”

6. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosítása

47. §

(1) A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény (a továbbiakban: Ást.) 6. § (3) bekezdése a következő j) ponttal egészül ki:

(Jövedelmi helyzetére tekintet nélkül rászorulóknak tekintendő az az áldozat, aki)

„j) terrorcselekmény áldozatává vált.”

(2) Az Ást. 47. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ez a törvény a terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i 2017/541 európai parlamenti és tanácsi (EU) irányelv 24. és 26. cikkének való megfelelést szolgálja.”

7. A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény módosítása

48. §

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény A közvetítői megbeszélés kitűzése alcíme a következő 10/A. §-sal egészül ki:

„10/A. §

(1) Az eljárásban a Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

(2) Az eljárásban a közvetítőként eljáró ügyvéd elektronikus kapcsolattartásra nem köteles, és nem minősül elektronikus ügyintézészt biztosító szervnek.

(3) A közvetítő a közvetítői eljárás során előterjesztett, a Be. 74/D. § (2) bekezdése szerinti, az elektronikus kapcsolattartás vállalására vonatkozó nyilatkozatot a 16. § (1) bekezdésében meghatározott iratokkal együtt megküldi az ügyésznek.

(4) A közvetítői eljárásban a Be. 74/N. § (5) bekezdése alapján rendbírság nem szabható ki.

(5) A közvetítői eljárásban előterjesztett, a Be. 74/O. § (1) bekezdése szerinti indítványt a közvetítő nem utasíthatja el, de a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés csak a közvetítői eljárásra vonatkozik.”

8. A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény módosítása

49. §

A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjstv.) 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény - eltérő rendelkezés hiányában - csak olyan cselekmény esetében alkalmazható, amely a magyar jogszabályok szerint szabálysértés, és a külföldi állam joga szerint is büntetendő.”

50. §

Az Szjstv. 27. §-a a következő (1a) és (1b) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A pénzbírságot kiszabó külföldi határozat akkor is végrehajtható és a végrehajtását a központi hatóság átveszi, ha a határozat alapjául szolgáló cselekmény a magyar jogszabályok szerint a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési szabályszegésnek minősül.

(1b) Az (1a) bekezdés esetén a pénzbírságot kiszabó külföldi határozatot a szabálysértési pénzbírságra vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával kell végrehajtani azzal, hogy a bírság kizárólag adók módjára hajtható be, közérdekű munkával történő teljesítésének, valamint elzárásra történő átváltoztatásnak nincs helye.”

51. §

(1) Az Szjstv. 29. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„a) határozat végrehajthatósága a Szabs. tv. szerint elévült, és a határozat olyan cselekményre vonatkozik, amely a magyar joghatóság alá tartozik,”

(2) Az Szjstv. 29. § (2) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A külföldi határozat végrehajthatóságára a Szabs. tv. elévülésre vonatkozó szabályait azzal kell alkalmazni, hogy az elévülés határideje a végrehajtás átvétele iránti megkeresés központi hatósághoz érkezésének napján kezdődik.”

52. §

Az Szjstv. 31. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés az Európai Unió tagállamaiból érkező jogsegély esetén akkor alkalmazható, ha a cselekményt nem a kibocsátó állam területén követték el, és az elbírálásra a magyar joghatóság kiterjed. Ebben az esetben a végrehajtás a külföldi határozatban kiszabott pénzbírság teljes összegére terjed ki, abban az esetben is, ha a pénzbírság összege meghaladja a magyar jogszabályok szerint kiszabható legmagasabb összeget. Ha a kibocsátó állam a pénzbírság közérdekű munkára vagy elzárásra történő átváltoztatásához hozzájárult és annak tartamát meghatározta, az átváltoztatott pénzbírság tartamát a kibocsátó állam által meghatározott tartamban kell végrehajtani, abban az esetben is, ha az a magyar jogszabályban meghatározott tartam felső határát meghaladja.”

53. §

Hatályát veszti

a) az Szjstv. 4. § (2) bekezdésében az „és bélyegzőlenyomatát” szöveg,

b) az Szjstv. 29. § (3) bekezdése.

9. A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosítása

54. §

A bünygyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bünygyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény 69. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adatigénylők kérelmüket elektronikus úton, egyedi informatikai alkalmazás igénybevételel (a továbbiakban: elektronikus úton előterjesztett adatigénylés) terjeszthetik elő.”

10. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosítása

55. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 33. § (6) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(Nem szabható ki)

„c) életfogytig tartó szabadságvesztés mellett pénzbüntetés.”

56. §

A Btk. 92/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„92/A. §

(1) A szabálysértési eljárásban kiszabott és végrehajtott elzárás és közérdekű munka teljes időtartamát, valamint a pénzbírságot be kell számítani - a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 127. § (1) bekezdés e) pontja szerint lefolytatott perújítási eljárást követően, a perújítással érintett cselekmény miatt - a büntetőeljárásban kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába, pénzbüntetésbe és javítóintézeti nevelésbe.

(2) A beszámításnál egy napi szabálysértési elzárás egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek valamint egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.

(3) A szabálysértési pénzbírság ötezer forintként egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, a pénzbüntetés azonos értékének illetve egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.

(4) A szabálysértési eljárásban kiszabott közérdekű munka hat óránként egy napi szabadságvesztésnek, illetve elzárásnak, egy napi tétel pénzbüntetésnek, a közérdekű munka azonos mértékének valamint egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.”

57. §

A Btk. a 92/A. §-t követően a következő alcím címmel és 92/B. §-sal egészül ki:

„A már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámítására vonatkozó szabályok

92/B. §

(1) Ha a perújítás, a felülvizsgálat, a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat, vagy a megismételt eljárás eredményeként hozott ítélet az alapügyben hozott határozatot megváltoztatja, az alapügyben kiszabott és végrehajtott büntetést vagy intézkedést be kell számítani. Ha a büntetés vagy az intézkedés neme eltér, a beszámításra a (2) bekezdésben foglaltak az irányadók.

(2) A beszámításnál

a) egy napi szabadságvesztés egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának, vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek;

b) egy napi elzárás egy napi szabadságvesztésnek, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának, vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek;

c) négy óra közérdekű munka egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, egy napi tétel pénzbüntetésnek, hat óra jóvátételi munkának, vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek;

d) egy napi tétel pénzbüntetés egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, hat óra jóvátételi munkának, egy napi javítóintézeti nevelésnek;

e) egy napi javítóintézeti nevelés egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, vagy hat óra jóvátételi munkának;

f) hat óra jóvátételi munka egy napi szabadságvesztésnek, egy napi elzárásnak, négy óra közérdekű munkának, egy napi tétel pénzbüntetésnek, vagy egy napi javítóintézeti nevelésnek felel meg.”

58. §

(1) A Btk. 396. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) Korlátlanul enyhíthető annak a büntetése, aki az (1)-(6) bekezdésében meghatározott költségvetési csalással okozott vagyoni hátrányt a vádirat benyújtásáig megtéríti. Ez a rendelkezés nem alkalmazható, ha a bűncselekményt bünszövetségben vagy különös visszaesőként követik el.”

(2) A Btk. 396. § (9) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(E § alkalmazásában)

„c) a különös visszaesés szempontjából hasonló jellegű bűncselekmény a költségvetést károsító bűncselekmény.”

59. §

A Btk. 408. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„408. §

(1) Aki törvényben előírt engedély nélkül

a) pénzügyi szolgáltatási vagy kiegészítő pénzügyi szolgáltatási,

b) befektetési szolgáltatási, illetve befektetési szolgáltatási tevékenységet kiegészítő szolgáltatási, árutőzsdei szolgáltatási, befektetési alapkezelési, kockázati tőkealap-kezelési, tőzsdei, központi értéktári vagy központi szerződő fél,

c) biztosítási, viszontbiztosítási,

d) önkéntes kölcsönös biztosító pénztári, magán-nyugdíjpénztári vagy foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási

tevékenységet végez, büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki az (1) bekezdés a)-c) pontjában megjelölt valamely tevékenységhez kapcsolódóan törvényben előírt

a) engedély nélkül közvetítői vagy ügynöki, illetve alkuszi tevékenységet végez,

b) bejelentés hiányában közvetítői vagy ügynöki tevékenységet végez oly módon, hogy a bejelentés megtörténtének ellenőrzését elmulasztotta,

vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”

60. §

A Btk. 422. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés szerint büntetendő, aki személyes adat, magántitok, gazdasági titok vagy üzleti titok jogosulatlan megismerése céljából

a) nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül más helyiséget, épületet, objektumot vagy területet, továbbá - a közösségi közlekedési eszköz kivételével - járművet titokban átkutat,

b) nyilvános vagy a közönség részére nyitva álló helyen kívül más helyiségben, épületben, objektumban vagy területen, továbbá - a közösségi közlekedési eszköz kivételével - járművön történeteket technikai eszköz alkalmazásával megfigyeli vagy rögzíti.”

61. §

(1) A Btk. 465. §-ának (1) bekezdése a következő l) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„l) 219. §-a a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

(2) A Btk. 465. §-ának (2) bekezdése a következő d) ponttal egészül ki:

(E törvény)

„d) 219. §-a a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapít meg.”

62. §

A Btk.

a) 219. § (1) bekezdésében a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések” szövegrész helyébe a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott rendelkezések” szöveg,

b) 219. § (2) bekezdésében a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi rendelkezések” szövegrész helyébe a „személyes adatok védelméről vagy kezeléséről szóló törvényi vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott rendelkezések” szöveg, és az „érintett tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének” szövegrész helyébe az „érintett hozzáféréshez való jogának gyakorlása érdekében szükséges tájékoztatására vonatkozó kötelezettségének” szöveg,

c) 219. § (3) bekezdésében a „különleges adatra” szövegrész helyébe a „különleges adatra vagy bűnügyi személyes adatra” szöveg,

d) 286. § (1) bekezdésében az „ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői” szövegrész helyébe az „ügyvédi, szabadalmi ügyvivői vagy közjegyzői” szöveg,

e) 286. § (2) bekezdésében az „ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői” szövegrész helyébe az „ügyvédi, szabadalmi ügyvivői vagy közjegyzői” szöveg,

f) 349. § (3) bekezdésében a „jogtanácsos” szövegrész helyébe a „kamarai jogtanácsos” szöveg,

g) 399. § (4) bekezdés c) pontjában, 400. § (2) bekezdés b) pontjában, 402. § (2) bekezdésében és 403. § (3) bekezdésében a „tőzsdei, elszámolóházi, központi értéktári” szövegrész helyébe a „tőzsdei, központi értéktári” szöveg

lép.

11. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény módosítása

63. §

Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EÜtv.) 5. §-a a (4) bekezdést követően a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az európai elfogatóparancs végrehajtása a (4) bekezdés alapján nem tagadható meg, ha

a) a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának átvételét a 120/A. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott feltétel zárna ki, vagy

b) a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának átvételét a miniszter vagy a bíróság már megtagadta.”

64. §

(1) Az EÜtv. 22. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A bíróság az (1) bekezdésben meghatározott átadás végrehajtását elhalasztó határozatot az átadásról szóló határozatot követően is meghozhatja. A bíróság az átadás végrehajtásának elhalasztásáról az iratok alapján határoz.”

(2) Az EÜtv. 22. § (5)-(9) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(5) Ha a bíróság a terhelt átadásának végrehajtását elhalasztotta, az elhalasztás indokoltságát

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának fogamatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt fogamatba vételét követően haladéktalanul, majd ezt követően három hónap múlva,

b) egyéb esetekben az átadási letartóztatás elrendelését követő három hónap múlva

az iratok alapján hivatalból felülvizsgálja.

(5a) Ha az átadás végrehajtásának elhalasztása a hat hónapot meghaladja, a bíróság az elhalasztás indokoltságát a hatodik hónaptól kezdődően három havonta ülésen vizsgálja felül, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

(6) Az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálatát

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának fogamatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt fogamatba vételét,

b) egyéb esetekben az átadási letartóztatás elrendelését

követően az ügyész, a terhelt, illetve a védője is indítványozhatja. Ha a terhelt, illetve a védő az elhalasztás felülvizsgálatára irányuló ismételt indítványban új körülményre nem hivatkozik, a bíróság az indítványt érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

(7) A bíróság az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálata során

a) megkeresi azt a bíróságot, illetve ügyészséget, amely előtt az elhalasztás alapjául szolgáló büntetőeljárás folyamatban van annak érdekében, hogy a büntetőeljárás állásáról vagy a tervezett eljárási cselekményekről tájékoztatást kérjen,

b) tájékozódik az elhalasztás alapjául szolgáló szabadságvesztés vagy elzárás büntetés, illetve szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának állásáról.

(8) A bíróság az elhalasztás indokoltságát az (5)-(7) bekezdésben meghatározottak szerint felülvizsgálja és új határozatot hoz, amelyben

a) fenntartja az átadás végrehajtásának elhalasztását,

b) a fenntartással egyidejűleg elrendeli a terhelt ideiglenes átadását, vagy

c) elrendeli a terhelt átadásának végrehajtását.

(9) A bíróság elrendeli a terhelt átadásának végrehajtását, ha

a) a (2) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának fogamatba vételét, a (4) bekezdésben meghatározott esetben az átadási letartóztatás végrehajtásának ismételt fogamatba vételét,

b) egyéb esetekben az átadási letartóztatás elrendelését

követően egy év eltelt.”

65. §

Az EUtv. 38. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a tagállami igazságügyi hatóság által kibocsátott európai nyomozási határozat fogadására a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult, és az európai nyomozási határozat végrehajtása során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

66. §

Az EUtv. 46. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az európai nyomozási határozatban megjelölt eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az európai nyomozási határozat végrehajtásában egyéb módon is közreműködhet.”

67. §

Az EUtv. 54. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az európai nyomozási határozat továbbítására, valamint a tagállami hatósággal való kapcsolattartásra a 38. § rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy az európai nyomozási határozatot a nyomozó hatóság tagállam területén jelen lévő tagja csak az ügyész jóváhagyásával adhatja át közvetlenül a tagállami hatóságnak.”

68. §

Az EUtv. 55. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adott tagállam központi hatóságot jelölt ki, az európai nyomozási határozat kiegészítését vagy módosítását a tagállam területén jelen lévő bíróság, ügyész vagy - ügyészi jóváhagyással - a nyomozó hatóság tagja általi közvetlen átadás esetén is meg kell küldeni a központi hatóság számára.”

69. §

Az EUtv. 62/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság vagy az ügyész a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, illetve a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személy védővel rendelkezik, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a fogvatartott személy a védőjével egyeztethessen.”

70. §

Az EUtv. 63/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A bíróság vagy az ügyész a fogvatartott személyt nyilatkoztatja, hogy az ideiglenes átadáshoz hozzájárul-e. A fogvatartott személy nyilatkozatát írásban, illetve a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, és jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozattal teheti meg. Ha a fogvatartott személy védővel rendelkezik, az ideiglenes átadáshoz történő hozzájárulással kapcsolatban biztosítani kell, hogy a fogvatartott személy a védőjével egyeztethessen. A hozzájárulás tényét és módját az európai nyomozási határozatban fel kell tüntetni.”

71. §

Az EÜtv. 66/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az e fejezet szerinti, büntetőügyekben folytatott együttműködés során a tagállami igazságügyi hatóság által előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresés fogadására a büntetőeljárás megindítását követően a magyar igazságügyi hatóság közvetlenül jogosult, és az eljárási jogsegély teljesítése során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

72. §

Az EÜtv. 66/F. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a megkeresésben kért eljárási cselekményt elvégezheti, illetve az eljárási jogsegély iránti megkeresés teljesítésében egyéb módon is közreműködhet.”

73. §

Az EÜtv. 67. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az e fejezet szerinti, büntetőügyekben folytatott együttműködés során az eljárási jogsegély iránti megkeresés közvetlen előterjesztésére a büntetőeljárás megindítását követően az a magyar igazságügyi hatóság jogosult, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van, és az eljárási jogsegély teljesítése során a tagállami hatóság és a magyar igazságügyi hatóság egymással közvetlenül tart kapcsolatot.”

74. §

Az EÜtv. 71/E. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„71/E. §

(1) A tagállami igazságügyi hatóság által, a sértettnek történő visszaszolgáltatás érdekében előterjesztett jogsegély iránti megkeresése alapján a magyar igazságügyi hatóság lefoglalja azt a tárgyat, illetve vagyontárgyat,

a) amely tekintetében a tagállami igazságügyi hatóság a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan igazolta, és

b) amely a Btk. 72.§ (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel a Be. 151. § (2) bekezdése alapján lefoglalható.

(2) A tagállami igazságügyi hatóság által előterjesztett megkeresés fogadására és teljesítésére az ügyészség rendelkezik hatáskörrel. A teljesítésre az az ügyészség rendelkezik illetékességgel, amelynek területén a tárgy vagy a vagyontárgy található.

(3) A lefoglalásról törvény vagy az ügyész rendelkezése alapján a nyomozó hatóság is rendelkezhet.

(4) A lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat - az (5)-(7) bekezdésben meghatározott kivétellel - a sértettnek történő visszaszolgáltatás céljából a megkereső tagállami igazságügyi

hatóságnak át kell adni. Az átadást követően a tárgyról, illetve a vagyontárgyról történő rendelkezésre a tagállam joga az irányadó.

(5) Ha a rendelkezésre álló adatok, illetve a tagállami hatósággal történő egyeztetés alapján a lefoglalás a Be. 155. § (1) és (2) bekezdése alapján megszüntethető, az ügyész, illetve - az ügyész vagy törvény rendelkezése alapján - a nyomozó hatóság a lefoglalást megszünteti, és a tárgyat, illetve a vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(6) A tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása jóhiszemű harmadik személy jogait nem sértheti.

(7) Ha a lefoglalásnak a (6) bekezdésben meghatározott akadálya van, az ügyész a tagállami hatóságot erről haladéktalanul tájékoztatja. Ha a (6) bekezdés szerinti akadály a lefoglalást követően állapítható meg, az ügyész a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt dolgot annak rendeli kiadni, akitől a tárgyat, illetve vagyontárgyat lefoglalták.

(8) Ha az (1)-(7) bekezdés eltérően nem rendelkezik, a jogsegély iránti megkeresés teljesítése során a 32. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

75. §

Az EÜtv. a 71/E. §-t követően a következő 71/F. §-sal egészül ki:

„71/F. §

(1) A bíróság vagy az ügyész eljárási jogsegély iránti megkeresést terjeszthet elő a tagállami igazságügyi hatósághoz olyan keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalása és átadása érdekében, amely

a) a Btk. 72.§ (1) bekezdés c) pontjára, illetve a Btk. 74. § (1) bekezdés a) és d) pontjára figyelemmel a Be. 151. § (2) bekezdése alapján lefoglalható, és

b) a keresett tárgy, illetve vagyontárgy átadását és azonosítását követően a Be. 155. § (1) és (2) bekezdése alapján a lefoglalás megszüntetésének és a sértett részére történő kiadásának van helye.

(2) A jogsegély iránti megkeresésben meg kell jelölni a sértett tulajdonjogát kétséget kizáróan alátámasztó adatokat, és szükség esetén csatolni kell az ezt alátámasztó bizonyítási eszközöket.

(3) Ha a jogsegély teljesítése során a tagállamban lefoglalt tárgyat, illetve vagyontárgyat a tagállami igazságügyi hatóság átadta, a keresett tárgy, illetve vagyontárgy azonosságának megállapítását követően a bíróság vagy az ügyész a lefoglalást a Be. 155. § (1) és (2) bekezdése alapján haladéktalanul megszünteti, és a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(4) A bíróság vagy az ügyész a tagállamban lefoglalt tárgy, illetve vagyontárgy átadása előtt hozzájárulhat a keresett tárgy, illetve vagyontárgy lefoglalásának megszüntetéséhez, ha

a) a tárgy, illetve vagyontárgy azonossága kétséget kizáróan megállapítható, és

b) a lefoglalás megszüntetését követően a tagállami igazságügyi hatóság a tárgyat, illetve vagyontárgyat a sértettnek visszaszolgáltatja.

(5) Ha egy tagállami hatóság tájékoztatást nyújt az (1) bekezdésben foglaltak érdekében körözött tárgy megtalálásáról, amennyiben azt a tagállami jogszabályok lehetővé teszik, a bíróság, az ügyész, valamint a nyomozás során az ügyész egyidejű tájékoztatása mellett a nyomozó hatóság – jogsegélyre irányuló megkeresés előterjesztése nélkül – a (4) bekezdésben foglaltak megfelelő alkalmazásával hozzájárulhat a megtalált tárgy, illetve vagyontárgy sértett részére történő visszaszolgáltatásához.

(6) Ha az (1)-(5) bekezdés eltérően nem rendelkezik, a jogsegély iránti megkeresés előterjesztése során a 33. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

76. §

Az EÜtv. V. Fejezetének helyébe a következő fejezet lép:

„V. Fejezet

A felügyeleti intézkedést elrendelő határozat végrehajtására irányuló jogsegély

37. Értelmező rendelkezés

72. § E fejezet alkalmazásában felügyeleti intézkedés: az előzetes letartóztatástól eltérő, az ügydöntő határozat meghozatala előtt a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező hatóság által a büntetőeljárás során hozott határozatban elrendelt intézkedés, amely a terhelt számára kötelezettséget vagy tilalmat állapít meg.

38. A végrehajtás átvétele

73. § (1) Felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére az alábbi kötelezettséget, tilalmat tartalmazó szabályok tekintetében kerülhet sor:

- a) a terhelt kötelezése a magyarországi elérhetőségében történt változás bejelentésére,
- b) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban meghatározott hatóságnál jelentkezzen,
- c) a terhelt kötelezése arra, hogy tartózkodjon meghatározott személlyel való érintkezéstől,
- d) arra vonatkozó tilalom, hogy a terhelt meghatározott helyre, helységbe vagy meghatározott területre belépjen,
- e) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott helyen tartózkodjon,
- f) arra vonatkozó korlátozás, hogy a terhelt Magyarország területét elhagyja.

(2) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére akkor kerülhet sor, ha

a) a terhelt

ab) lakóhelye vagy tartózkodási helye Magyarországon van és a terhelt a felügyeleti intézkedésről való tájékoztatást követően Magyarországra történő visszatéréséhez hozzájárult, vagy

ab) a Magyarországon lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel nem rendelkező terhelt a felügyeleti intézkedés magyar hatóság általi végrehajtását kéri és igazolja, hogy Magyarországhoz családi, kulturális vagy gazdasági kapcsolataira tekintettel szorosan kötődik,

b) a tagállami igazságügyi hatóság megküldi

ba) a tagállami hatóság felügyeleti intézkedést elrendelő határozatát (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: tagállami határozat), és

bb) az 5. számú mellékletben megjelölt, a tagállami határozatnak megfelelően kitöltött tanúsítványt magyar nyelven.

74. § (1) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély teljesítésére a terhelt lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti törvényszék székhelyén működő járásbíróság, valamint Budapesten és a 73. § (2) bekezdés a) pont ab) alpontja esetén a Budai Központi Kerületi Bíróság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel.

(2) A bíróság feladatait a nyomozási bíró látja el.

(3) A bíróság a végrehajtás átvételére irányuló jogsegély iránti megkeresésről az iratok alapján dönt.

(4) Ha a bírósághoz vagy más hatósághoz valamely tagállamból olyan jogsegély iránti megkeresés érkezik, amelynek elintézésére nem rendelkezik hatáskörrel vagy illetékességgel, a megkeresést haladéktalanul továbbítja a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, amelyről a bíróság vagy a hatóság a megkereső tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

75.§ (1) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély iránti megkeresés, illetve az egyéb iratok bármely olyan írásban dokumentálható módon közvetlenül előterjeszthetők, amelyek lehetővé teszik az iratok hitelességének megállapítását. Az iratok ilyen módon történő megküldése esetén a jogsegély előterjesztését szabályszerűnek kell tekinteni.

(2) Ha arra a megkeresés előterjesztésekor nem került sor, a bíróság kérheti, hogy a tagállami igazságügyi hatóság küldje meg számára az eredeti tanúsítványt, illetve a jogsegély alapjául szolgáló eredeti tagállami határozatot vagy ezek hitelesített másolatát.

(3) A jogsegély teljesítése során a bíróságnak a tagállami igazságügyi hatósággal történő kapcsolattartására az (1) bekezdés rendelkezéseit megfelelően kell alkalmazni.

76. § (1) A bíróság a tagállami határozat és a tanúsítvány kézhezvételétől számított harminc napon belül megvizsgálja, hogy a felügyeleti intézkedés végrehajtása átvételének feltételei fennállnak-e, és

a) a felügyeleti intézkedés végrehajtását átveszi, egyben meghatározza a végrehajtáshoz szükséges rendelkezéseket, vagy

b) a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételét megtagadja.

(2) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételének megtagadásáról indokolt határozatot hoz.

(3) A bíróság a jogsegély iránti megkeresés tárgyában hozott jogerős határozatot haladéktalanul megküldi a tagállami igazságügyi hatóság részére.

(4) A bíróság határozatával szemben fellebbezést az jelenthet be, akivel a határozatot közölték. A kihirdetés útján közölt határozat elleni fellebbezést a kihirdetést követően nyomban be kell jelenteni. A kézbesítés útján közölt határozat ellen három napon belül lehet fellebbezni. A bíróság a fellebbezésről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot.

(5) A bíróság a fellebbezést a nyilatkozatok beérkezését követően haladéktalanul megküldi a fellebbezés elbírálására jogosult törvényszéknek, amely a kézhezvételt követően legkésőbb az iratoknak a törvényszékhez érkezésétől számított harminc napon belül jogerős határozatot hoz.

(6) Ha a (4) és (5) bekezdés szerinti határozat az ott meghatározott határidőn belül nem hozható meg, a bíróság a késedelem okainak megjelölése mellett erről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot, és megjelöli a döntéshez előreláthatólag szükséges időtartamot.

77. § (1) A bíróság a felügyeleti intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtásának átvételét megtagadhatja, ha

a) a végrehajtás átvétele sértené a kettős büntethetőség elvét,

- b) a keresett személy gyermekkor miatt nem büntethető;
- c) a magyar törvény szerint a büntethetőség elévült, feltéve, hogy a határozat alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik;
- d) a tagállami határozat alapjául szolgáló cselekményt Magyarországon, vagy egy tagállamban jogerősen elbírálták, vagy a cselekmény érdeméről olyan határozatot hoztak, amely - a határozatot hozó tagállam joga alapján - azonos cselekmény vonatkozásában újabb büntetőeljárás megindításának akadályát képezi,
- e) a végrehajtás átvételének a 73. §-ban meghatározott feltételei nem állnak fenn,
- f) a megküldött tanúsítvány nyilvánvalóan nem a mellékelt tagállami határozatra vonatkozik, vagy oly mértékben hiányos, pontatlan, hogy erre figyelemmel nem hajtható végre, és a kiegészítésre, illetve kijavításra tűzött határidő eredménytelenül telet el, vagy a felügyeleti intézkedés a kiegészítés, illetve a kijavítást követően sem hajtható végre,
- g) a terhelt Magyarországon mentelmi joggal rendelkezik vagy nemzetközi jogon alapuló mentességet élvez, és mentelmi jogát, illetve mentességét az arra jogosult nem függesztette fel,
- h) a felügyeleti intézkedés megsértése miatt kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása az 5. §-ban meghatározott okból megtagadható lenne.

(2) A bíróság a kettős büntethetőséget nem vizsgálhatja, és a végrehajtás átvételét az (1) bekezdés a) pontja alapján nem tagadhatja meg az 1. számú mellékletben meghatározott bűncselekményfajták tekintetében.

(3) Az adókkal és az illetékekkel, a vámokkal és a devizával kapcsolatos bűncselekmények esetén a kettős büntethetőség vonatkozásában a jogsegély iránti megkeresés teljesítésének nem akadály, hogy a magyar jog nem ismer ugyanolyan adót, illetéket, valamint vámmal, illetve adóval, illetékekkel azonos hatású díjat, vagy nem tartalmaz ugyanolyan típusú szabályokat az adó-, illeték-, valamint vám- és devizasabályozás terén, mint a tagállam joga.

78. § (1) A bíróság a végrehajtás átvétele érdekében haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot, ha a 77. § (1) bekezdés d) vagy e) pontjában meghatározott valamely megtagadási ok merül fel, és egyeztetést kezdeményez.

(2) Ha a 77. § (1) bekezdés f) pontjában meghatározott megtagadási ok merül fel, a bíróság erről a tagállami hatóságot haladéktalanul értesíti, a tanúsítvány kiegészítésére, kijavítására ésszerű határidőt tűz, egyben megjelöli azokat az adatokat, amelyek ismerete a végrehajtás átvételével kapcsolatos döntéshez szükséges. A bíróság a hiányzó vagy pontatlan adatok pótlásáig, kijavításáig elhalasztja az elismerő határozat meghozatalát, és erről a tagállami hatóságot haladéktalanul tájékoztatja.

(3) A bíróság a végrehajtás átvétele, a felügyeleti intézkedés eredményes végrehajtása, valamint a felügyeleti intézkedés megszakításának indokolatlan elkerülése érdekében, vagy más indokolt esetben

a) a megkereső tagállami igazságügyi hatósággal az (1) és (2) bekezdésben meg nem határozott okból is, vagy

b) más tagállam hatóságával is

egyeztetést kezdeményezhet.

79. § (1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele esetén - a tagállami határozatban meghatározott kötelezettségeknek, illetve tilalmaknak leginkább megfelelő módon - megállapítja, hogy a tagállami határozatban elrendelt felügyeleti intézkedést a Be-

ben foglalt mely kényszerintézkedésként vagy e törvény szerinti mely intézkedésként kell végrehajtani, és a tagállami határozatnak megfelelő módon meghatározza a terhelt számára előírt kötelezettségeket és tilalmakat.

(2) A bíróság által meghatározott kényszerintézkedés vagy intézkedés, illetve a terhelt számára előírt kötelezettségek és tilalmak nem lehetnek szigorúbbak a tagállami határozatban elrendelt felügyeleti intézkedés tartalmánál.

(3) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele estén a bíróság a felügyeleti intézkedés tartamát, illetve határidejét a tagállami határozatban megjelölt időtartamnak, illetve határidőnek megfelelően állapítja meg, azonban annak tartama, illetve határideje nem haladhatja meg a magyar törvényben meghatározott tartamot, illetve határidőt.

(4) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvétele esetén annak végrehajtására a magyar jogszabályok irányadók.

(5) A végrehajtás átvétele esetén óvadék megállapítására nem kerülhet sor, azonban a terhelt mozgását nyomon követő technikai eszköz alkalmazása elrendelhető.

80. § (1) A bíróság a 73. § a) pontjában meghatározott felügyeleti intézkedés esetén a terheltet arra kötelezi, hogy az elérhetőségének megváltozását a változást követő három munkanapon belül a bíróságnak jelentse be.

(2) A bíróság a 73. § b) pontjában meghatározott felügyeleti intézkedés esetén a terheltet arra kötelezi, hogy meghatározott időszakonként a lakóhelye vagy tartózkodási helye szerinti rendőrkapitányságon jelentkezzen.

(3) A terhelt az (1) és (2) bekezdésben meghatározott kötelezettségek megszegése esetén rendbírsággal sújtható. Erre a terheltet a végrehajtás átvételéről szóló határozatban figyelmeztetni kell.

(4) A bíróság a (2) bekezdésben meghatározott kötelezettség meghatározása esetén a felügyeleti intézkedés indokoltságát hathavonta felülvizsgálja.

81. § (1) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtására lakhelyelhagyási tilalomként, házi őrizetként vagy távortartásként kerül sor, a felügyeleti intézkedés részleges feloldásáról a bíróság dönt.

(2) A felügyeleti intézkedés szabályainak megszegése esetén a terhelt őrizetbe vételére, illetve szigorúbb kényszerintézkedés elrendelésére nem kerülhet sor.

(3) A (2) bekezdés nem akadályozza annak, hogy a felügyeleti intézkedés szabályainak megszegése estén - a terhelt magatartása miatt - büntetőeljárás vagy szabálysértési eljárás megindítására, vagy a rendőrségről szóló törvény szerinti rendőri intézkedés alkalmazására kerüljön sor, ha annak törvényi feltételei fennállnak.

82. § (1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés tartamának, illetve határidejének lejárta előtt legalább tíz nappal nem kezdeményezte a felügyeleti intézkedés meghosszabbítását vagy fenntartását, a bíróság a 6. számú melléklet szerinti formanyomtatványon, a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló fordításának felhasználásával tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot a felügyeleti intézkedés meghosszabbításának, illetve fenntartásának szükségességéről.

(2) A tagállami igazságügyi hatóság felügyeleti intézkedés fenntartására, illetve meghosszabbítására irányuló kezdeményezésének elbírálása során a megtagadási okok nem vizsgálhatóak.

(3) A bíróság a végrehajtás során bármikor egyeztetést folytathat a tagállami igazságügyi hatósággal arról, hogy a felügyeleti intézkedés végrehajtása a továbbiakban is indokolt-e.

83. § (1) A bíróság a 6. számú melléklet szerinti formanyomtatványon, a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló fordítás felhasználásával haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot

a) a terhelt elérhetőségének megváltozásáról,

b) arról, ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása akadályba ütközik, különösen, ha a terhelt nem található Magyarországon,

c) a felügyeleti intézkedés megsértéséről, és az azzal összefüggésben Magyarországon esetlegesen foganatosított intézkedésről, vagy

d) a végrehajtás során felmerült olyan körülményekről, amely alapján a tagállami határozat vagy az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítása, felülvizsgálata, megszüntetése indokolt.

(2) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása során olyan körülmény merül fel, amely alapján a tagállami határozat, illetve az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítása nélkül a felügyeleti intézkedés végrehajtása nem folytatható, és a bíróság az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatást követő öt napon belül nem kap megfelelő visszajelzést, a bíróság határidő tűzésével a tagállami igazságügyi hatóságot a tagállami határozat, illetve az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítására hívhatja fel.

(3) Ha tagállami határozat alapjául szolgáló bűncselekmény miatt, a terhelt visszaszállítása érdekében európai elfogatóparancs kibocsátására került sor, az európai elfogatóparancs végrehajtása során a 3. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési tétel felső határára vonatkozó feltétel nem vizsgálható.

84. § Ha a tagállami igazságügyi hatóság a tagállami határozatot módosítja és erről a bíróságot tájékoztatja, a bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételére irányadó szabályok megfelelő alkalmazásával jár el.

85. § (1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtását megszünteti, ha

a) a terhelt a végrehajtás megkezdését követően Magyarország területén nem található, és a felkutatására tett intézkedések nem vezettek eredményre, ,

b) a tagállami igazságügyi hatóság a tanúsítványt visszavonta, és erről a bíróságot értesítette,

c) a módosított felügyeleti intézkedés végrehajtásának átvételét a 84. § alapján megtagadta,

d) a felügyeleti intézkedés tartama vagy határideje fenntartás vagy meghosszabbítás nélkül letelt,

e) a 83. § (2) bekezdése alapján meghatározott határidő eredménytelenül eltelt,

f) a 83. § (3) bekezdése alapján kibocsátott európai elfogatóparancs alapján a terhelt őrizetbe vételére került sor,

g) a terhelttel szemben más ügyben személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó szigorúbb, a felügyeleti intézkedés végrehajtását kizáró kényszerintézkedés elrendelésére került sor, vagy a terhelt szabadságvesztést, elzárást vagy javítóintézeti nevelést tölt.

(2) Ha a felügyeleti intézkedés megszüntetésének az (1) bekezdésben meghatározott indoka felmerül, a bíróság a megszüntetés elkerülése érdekében a tagállami igazságügyi hatósággal egyeztetést folytathat.

(3) A megszüntető határozatot a bíróság a tagállami igazságügyi hatóság részére haladéktalanul megküldi.

86. § A felügyeleti intézkedést elrendelő tagállami határozat elismerése és végrehajtása során Magyarország területén felmerülő bűnügyi költséget a magyar állam viseli.

39. A végrehajtás átadása

87. § (1) Ha a büntetőeljárás során a bíróság felügyeleti intézkedésként házi őrizetet, lakhelyelhagyási tilalmat vagy távoltartást rendelt el, a felügyeleti intézkedés végrehajtása egy tagállamnak átadható, ha

a) a terhelt lakóhelye vagy tartózkodási helye a tagállam területén van, és a terhelt a felügyeleti intézkedésről való tájékoztatást követően hozzájárult az e tagállamba történő visszatéréséhez, vagy

b) a terhelt a felügyeleti intézkedésnek a lakóhelyétől vagy a tartózkodási helyétől eltérő más tagállamban történő végrehajtását kérte, feltéve, hogy a tagállami igazságügyi hatóság a megkeresés továbbításához hozzájárult.

(2) A bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedéssel kapcsolatban az alábbi kötelezettségek, illetve tilalmak végrehajtásának átadására kerülhet sor:

a) a terhelt kötelezése elérhetőségében történt változás bejelentésére,

b) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban, meghatározott hatóságnál jelentkezzen,

c) a terhelt kötelezése arra, hogy tartózkodjon meghatározott személlyel való érintkezéstől,

d) arra vonatkozó tilalom, hogy egy meghatározott helyre, helységbe vagy meghatározott területre belépjen,

e) a terhelt kötelezése arra, hogy meghatározott időpontban meghatározott helyen tartózkodjon.

(3) Ha a bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedéssel összefüggésben a (2) bekezdéstől eltérő kötelezettség vagy tilalom megállapítására került sor, vagy arra is sor került, a (2) bekezdéstől eltérő kötelezettség vagy tilalom végrehajtásának átadására a tagállam hozzájárulása esetén, előzetes egyeztetés alapján kerülhet sor.

(4) A terhelt hozzájárulását, vagy kérelmét írásban, továbbá a bíróság vagy az ügyész előtt szóban tett, jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatával terjesztheti elő.

88. § (1) A bíróság a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadását

a) a felügyeleti intézkedést elrendelő határozat, és

b) az 5. számú mellékletben megjelölt – a tagállam hivatalos nyelvén, hivatalos nyelveinek egyikén vagy a tagállam által megjelölt nyelven rendelkezésre álló – tanúsítvány megfelelő kitöltésével és annak a tagállam hivatalos nyelvére, hivatalos nyelveinek egyikére vagy a tagállam által megjelölt nyelvre történő fordításának

megküldésével kezdeményezi.

(2) A bíróság és a tagállami igazságügyi hatóság kapcsolattartására a 75. § rendelkezéseit, tagállami igazságügyi hatóságokkal történő egyeztetésre a 78. § (3) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(3) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadására irányuló jogsegély iránti megkeresés egyidejűleg csak egy tagállamba továbbítható.

(4) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a bíróság által elrendelt felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadására irányuló jogsegély iránti megkeresés teljesítésére melyik tagállami hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a kapcsolatfelvételhez szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül is be lehet szerezni.

89. § Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása a tagállamban még nem kezdődött meg, és a bíróság – a tagállami igazságügyi hatóság tájékoztatása vagy határozata alapján – megállapítja, hogy a felügyeleti intézkedés tagállami jogszabályok szerinti leghosszabb tartamára vagy a felügyeleti intézkedés tagállami átalakítására figyelemmel a felügyeleti intézkedés tagállami végrehajtása nem megfelelő, a tagállami igazságügyi hatóság tájékoztatásának vagy határozatának kézhezvételétől számított tíz napon belül dönthet a tanúsítvány visszavonásáról.

90. § (1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés végrehajtását átveszi, a felügyeleti intézkedés végrehajtására és ellenőrzésére az e törvényben meghatározott kivételekkel a tagállami jogszabályok az irányadók.

(2) A felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadása esetén a felügyeleti intézkedés részleges feloldására a magyar bíróság is jogosult.

(3) A bíróság a felügyeleti intézkedés módosításáról, vagy a felügyeleti intézkedéssel kapcsolatos egyéb döntéséről haladéktalanul tájékoztatja a tagállami igazságügyi hatóságot.

(4) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtásának átadását követően a felügyeleti intézkedés magyar jogszabályok szerinti meghosszabbítása indokolt, a bíróság a meghosszabbításról oly módon dönt, hogy a bíróság határozata legkésőbb a felügyeleti intézkedés határidejének lejártá előtt öt nappal megérkezzen a tagállami igazságügyi hatósághoz.

(5) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtása során a tagállami igazságügyi hatóság a felügyeleti intézkedés tagállami jogszabályoknak megfelelő határidejének lejártáról tájékoztatja a bíróságot, a bíróság megvizsgálja a felügyeleti intézkedés fenntartásának indokoltságát, és ennek eredményéről, valamint a felügyeleti intézkedés magyar jogszabályok szerinti határidejéről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(6) A tagállami igazságügyi hatóság azzal kapcsolatos megkeresése esetén, hogy a felügyeleti intézkedés fenntartása a továbbiakban is indokolt-e, a (3) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

(7) Ha a felügyeleti intézkedés végrehajtását a tagállami igazságügyi hatóság megszünteti, a felügyeleti intézkedés végrehajtására a továbbiakban a magyar jogszabályok az irányadók.

91. § (1) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a bíróságot a felügyeleti intézkedés megsértéséről tájékoztatja, a végrehajtó tagállam által tett intézkedések figyelembevételével, a bíróság a magyar jogszabályok alapján rendelkezik a felügyeleti intézkedésről, amelyről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(2) Ha a tagállami igazságügyi hatóság a bíróságot a felügyeleti intézkedés végrehajtását érintő körülményről tájékoztatja, illetve a bíróság határozatának vagy az abban meghatározott felügyeleti intézkedés módosítását kezdeményezi az (1) bekezdés rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.

92. § A felügyeleti intézkedés megsértése esetén, a felügyeleti intézkedés alapjául szolgáló bűncselekmény miatt a terhelt Magyarországra szállítása érdekében a 3. § (1) bekezdésében meghatározott büntetési tétel felső határára vonatkozó feltételre tekintet nélkül európai elfogatóparancs bocsátható ki.”

77. §

Az EÜtv. 93.§-a a következö (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat és a 7. számú mellékelt szerinti tanúsítvány bármely olyan módon előterjeszthető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett eljárási jogsegély iránti megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni. E rendelkezést a tagállami igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a magyar igazságügyi hatóság részéről a tagállami igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.”

78. §

Az EÜtv. 98.§ (5)-(6) bekezdése helyébe a következö rendelkezés lép:

„(5) Ha a magyar igazságügyi hatóság a biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtását elhalasztja, erről, valamint a végrehajtás elhalasztásának várható időtartamáról a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.

(6) Ha a végrehajtás elhalasztásának oka megszűnt, a magyar igazságügyi hatóság haladéktalanul intézkedik a határozatban foglalt kényszerintézkedés elrendelése, illetve alkalmazása iránt, amelyről a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.”

79. §

Az EÜtv. 99.§ (2) bekezdése helyébe a következö rendelkezés lép:

„(2) A biztosítási intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtásáról a magyar igazságügyi hatóság a tagállami igazságügyi hatóságot tájékoztatja.”

80. §

Az EÜtv. 103.§ (1) bekezdése helyébe a következö rendelkezés lép:

„(1) A határozatot és a tanúsítványt bármely olyan módon megküldhető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. E rendelkezést a magyar igazságügyi hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a tagállami igazságügyi hatóság részéről a magyar igazságügyi hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is megfelelően alkalmazni kell.”

81. §

Az EÜtv. 104. és 105. §-a helyébe a következö rendelkezések lépnek:

„104. §

(1) A tagállami hatóság megkeresése alapján - a megkeresésben megjelölt határidőn belül, vagy ha a tagállami hatóság a megkeresésben határidőt nem jelölt meg, akkor haladéktalanul – a (10) bekezdésben meghatározott kivétellel a bíróság vagy az ügyész közvetlenül nyújt tájékoztatást arról, hogy a megkeresésben megjelölt személlyel szemben a megkeresésben foglalt cselekmény miatt Magyarországon is folyamatban van-e büntetőeljárás (továbbiakban: párhuzamos eljárások).

(2) A megkeresés közvetlenül és bármely olyan módon előterjeszthető, amely lehetővé teszi a megkeresés hitelességének megállapítását. Az így előterjesztett megkeresést szabályszerűnek kell tekinteni. E rendelkezést a tagállami hatóság részéről továbbított más iratok, illetve tájékoztatás, és a magyar bíróság vagy ügyész részéről a tagállami hatóság részére továbbított iratok, illetve tájékoztatás tekintetében is alkalmazni kell.

(3) A megkeresés teljesítésére az a bíróság vagy ügyész rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van vagy folyamatban volt.

(4) Ha a megkeresett bíróság vagy ügyész előtt nincs vagy nem volt folyamatban a megkeresésben megjelölt büntetőeljárás, a megkeresett bíróság vagy ügyész a rendelkezésre álló adatok alapján megkísérli beazonosítani a megkeresés teljesítésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróságot vagy ügyészséget. A bíróság vagy az ügyész a megkeresést hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz vagy ügyészséghez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja.

(5) Ha a (4) bekezdés alapján a megkeresés teljesítésére hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bíróság vagy ügyészség beazonosítása nem vezet eredményre a bíróság vagy az ügyész a megkeresést a legfőbb ügyészhez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja. Ha a legfőbb ügyész beazonosítja a Magyarországon folyamatban lévő, vagy folyamatban volt büntetőeljárást, a megkeresést a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz vagy ügyészséghez továbbítja, és erről a megkereső tagállami hatóságot tájékoztatja.

(6) Ha a tagállami hatóság tájékoztatása szerint a megkeresésben említett személyt a tagállamban fogva tartják, a tagállami megkeresést soron kívül kell teljesíteni.

(7) Ha a bíróság vagy az ügyész az (1) bekezdésben foglalt határidőn belül a tájékoztatást nem tudja megadni, erről a késedelem okainak megjelölése mellett haladéktalanul tájékoztatja a tagállami hatóságot, és megjelöli a tájékoztatás megadásához előreláthatóan szükséges időtartamot.

(8) Ha a megkeresésben megjelölt büntetőeljárás Magyarországon folyamatban van vagy folyamatban volt, a bíróság vagy az ügyész tájékoztatja a tagállami hatóságot

a) az elérhetőségéről,

b) a büntetőeljárás állásáról, a büntetőeljárás befejezése esetén a büntetőeljárást befejező érdemi határozatról,

c) a kapcsolattartás során alkalmazható nyelvekről.

(9) A büntetőeljárás, valamint az azzal érintett személyek beazonosítása, a büntetőeljárás állásának tisztázása érdekében a tagállami hatósággal egyeztetés folytatható. Az egyeztetés során az információ átadása megtagadható, ha az Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét sértené, amely kérdésben a miniszter, illetve a legfőbb ügyész állásfoglalása irányadó.

(10) A legfőbb ügyész tájékoztatja a tagállami hatóságot, ha a megkeresésben megjelölt személlyel szemben a megkeresésben foglalt cselekmény miatt Magyarországon nincs vagy nem volt folyamatban büntetőeljárás.

105. §

(1) Ha párhozamos eljárások folytatására utaló adat merül fel, az eljáró bíróság vagy ügyész az adat megerősítése érdekében közvetlenül megkeresi a tagállami hatóságot.

(2) A megkeresés továbbítására, valamint a tagállami hatósággal történő kapcsolattartásra a 104. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni.

(3) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a tagállamban a megkeresés teljesítésére melyik hatóság rendelkezik hatáskörrel és illetékességgel, a kapcsolatfelvételhez szükséges adatokat az Európai Igazságügyi Hálózat kapcsolattartó pontjain keresztül is be lehet szerezni.

(4) A bíróság és az ügyész – az eljárás állására és a terhelt előzetes fogvatartására is figyelemmel – a megkeresésben ésszerű határidőt szabhat a megkeresés teljesítésére. Ha a terhelt Magyarországon személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll, a megkeresés soron kívüli teljesítése kérhető.

(5) Megkeresésében a bíróság vagy az ügyész legalább az alábbi adatokat közli a tagállami hatósággal:

- a) a terhelt, valamint a sértett azonosítására alkalmas adatai,
- b) a büntetőeljárás tárgyát képező cselekmény leírása,
- c) a büntetőeljárás állása,
- d) a büntetőeljárást folytató ügyészség vagy bíróság megnevezése,
- e) az a tény, hogy a terhelt személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés hatálya alatt áll.

(6) A tagállami büntetőeljárás, valamint az azzal érintett személyek beazonosítása, a tagállami büntetőeljárás állásának tisztázása érdekében a tagállami hatósággal egyeztetés folytatható. Az egyeztetés során az információ átadása megtagadható, ha az Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét sértené, amely kérdésben a miniszter, illetve a legfőbb ügyész állásfoglalása irányadó.”

82. §

(1) Az EUTv. 106. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a 104. és 105. §-ban foglalt információcsere alapján, vagy más módon megállapítható, hogy párhozamos eljárások vannak folyamatban, és a párhozamos eljárások következtében kialakult joghatósági összeütközés más módon nem oldható fel, a legfőbb ügyész az arra jogosult tagállami igazságügyi hatósággal konzultációt folytat a párhuzamos eljárások következményeinek elkerülése érdekében.”

(2) Az EUTv. 106. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) A legfőbb ügyész a büntetőeljárás felfüggesztéséről tájékoztatja a tagállami hatóságot. A konzultáció során a legfőbb ügyész a tagállami igazságügyi hatósággal a büntetőeljárásról, a büntetőeljárás állásáról, az abban érintett személyekről egyeztetést folytathat. Az egyeztetés során a kért információ átadása megtagadható, ha az sértené Magyarország alapvető nemzetbiztonsági érdekét.

(4) A felek a konzultáció során minden lényeges szempontot figyelembe vesznek annak eldöntése érdekében, hogy a továbbiakban melyik tagállam folytassa a büntetőeljárást. Ilyen lényeges szempont a bűncselekmény elkövetési helye, a terhelt állampolgársága, a sértett(ek) állampolgársága, a terhelt fogvatartásának helye, továbbá ilyen lényeges szempont lehet még különösen a tagállamokban folyó büntetőeljárások állása, az a tény, hogy melyik tagállamban áll rendelkezésre több bizonyíték, illetve hogy a tagállamokban folyamatban lévő büntetőeljárások kapcsolódnak-e az adott tagállamban folyó más büntetőeljáráshoz.”

83. §

Az EUTv. 107. § (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A konzultáció eredménye alapján

- a) a legfőbb ügyész fogadja a tagállami büntetőeljárást átvételére irányuló megkeresést, vagy tudomásul veszi, hogy a tagállami hatóság a tagállami büntetőeljárást megszünteti, vagy

b) a legfőbb ügyész, vagy a legfőbb ügyész kezdeményezésére a miniszter – indokolt esetben a büntetőeljárás elkülönítését követően – a magyar büntetőeljárás átadására irányuló jogsegély iránti megkeresést terjeszt elő.

(3) Ha a legfőbb ügyész a tagállami büntetőeljárást átvette, a büntetőeljárás befejezéséről a tagállami hatóságot tájékoztatja.”

84. §

Az EUTv. a 66. alcímet követően a következő 66/A. alcím címmel és 178/A. §-sal egészül ki:

„66/A. Átmeneti rendelkezések

178/A. §

(1) E törvénynek az európai uniós és nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvénnyel (a továbbiakban: Mód. tv.) megállapított rendelkezéseit a (2)-(4) bekezdésben meghatározott kivétellel a Mód. tv. hatályba lépésekor folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) Ha a 111/A. § alapján a Mód. tv. hatálybalépése előtt már elismert tagállami ítélet ismételt megfeleltetésének van helye, a 111/H. § alapján a tagállami ítéletet elismerő, az elismerésekor hatályban lévő törvény rendelkezéseinek megfelelő bírósági határozat megváltoztatására csak abban az esetben kerülhet sor, ha az elbíráláskor hatályban lévő törvény a terhelt számára kedvezőbb rendelkezést tartalmaz.

(3) A (2) bekezdés nem alkalmazható, ha a 122/B. § (1) bekezdése alapján a tagállami jog feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezései alkalmazásának lenne helye, de a terheltet már korábban feltételes szabadságra bocsátották.

(4) Nincs helye felülvizsgálatnak, ha a (2) bekezdés alapján a 111/E. §-ra figyelemmel a tagállami ítéletet végrehajtandó szabadságvesztésként elismerő bírósági határozat megváltoztatására került sor.”

85. §

Az EUTv.

a) 2/A. § (2) bekezdésében a „példányt” szövegrészek helyébe az „alkalommal” szöveg,

b) 5. § (7) bekezdésében a „határozat egy példányát” szövegrész helyébe a „határozatot” szöveg,

c) 29. §-ában a „22. § (4)” szövegrész helyébe a „23. § (3)” szöveg,

d) 36. § 1. pontjában az „az arra jogosult hatóság által büntetőeljárásban kibocsátott,” szövegrész helyébe a „büntetőeljárásban az arra jogosult igazságügyi hatóság által kibocsátott vagy más hatóság által kibocsátott és igazságügyi hatóság által jóváhagyott,” szöveg,

e) 38. § (1) bekezdésében a „bármely olyan módon előterjeszthető,” szövegrész helyébe a „bármely olyan módon – ideértve a tagállami hatóság Magyarországon jelen lévő tagja általi közvetlen átadást is – előterjeszthető,” szöveg,

f) 49. § (1) bekezdésében a „bíróság vagy az ügyész” szövegrész helyébe a „bíróság, az ügyész vagy ezek megbízása alapján a nyomozó hatóság” szöveg,

g) 62. § (1) bekezdésében és a 68. § (1) bekezdésében a „számlavezető bank vagy egyéb pénzügyi intézmény székhelye” szövegrész helyébe a „számlát vezető bankfiók helye vagy egyéb pénzügyi intézmény telephelye” szöveg,

- h) 66/A. § (4) bekezdésében a „62. §-ában” szövegrész helyébe a „6. § (5) bekezdésében” szöveg,
 - i) 70/E. § (1) bekezdésében a „a tagállami hatóság vagy a közös nyomozócsoport tagállami tagja” szövegrész helyébe a „a közös nyomozócsoport tagállami tagja” szöveg,
 - j) 70/G. § (1) bekezdésében a „az ügyész vagy a nyomozó hatóság, illetve a közös nyomozócsoport magyar tagja” szövegrész helyébe a „a közös nyomozócsoport magyar tagja” szöveg,
 - k) 93. § (1) bekezdésében a „szerinti tanúsítvánnyal együtt, magyar nyelven” szövegrész helyébe a „szerinti, magyar nyelvű, vagy magyar nyelvre lefordított tanúsítvánnyal” szöveg,
 - l) 98. § (3) bekezdésében az „(1) bekezdés” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés” szöveg,
 - m) 100. § (3) bekezdésében az „értesíti” szövegrész helyébe a „tájékoztatja” szöveg,
 - n) 101. § (2) bekezdésében az „határozatot a tanúsítvánnyal együtt” szövegrész helyébe a „tanúsítványt” szöveg, valamint a „lefordított határozatot és tanúsítványt” szövegrész helyébe a „határozatot és a lefordított tanúsítványt” szöveg
 - o) 103. § (2) bekezdésében a „szerzi be” szövegrész helyébe a „is beszerezheti” szöveg
 - p) 107/A. § (1) bekezdésében a „haladéktalanul a” szövegrész helyébe a „haladéktalanul és közvetlenül a” szöveg
- lép.

86. §

Hatályát veszti az EÜtv.

- a) 34. §-a
- b) 45. § (2) bekezdése,
- c) 66. § (3) bekezdése,
- d) 71/D. § (4) bekezdése,
- e) 93. § (1) bekezdésében az „elismeri és” szövegrész,
- f) 93. § (3) bekezdésében az „elismerésére és” szövegrész,
- g) 93. § (5) bekezdésében az „elismerésére és” szövegrész,
- h) 94. § (2) bekezdésében az „elismerését és”, valamint az „elismerni és” szövegrész,
- i) 94. § (3) bekezdésében az „ismeri el és”, valamint az „elismerését és” szövegrész,
- j) 95. § (1) bekezdésében az „elismerését és” szövegrész,
- k) 95. § (2) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- l) 96. § (1) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- m) 96. § (2) bekezdésében az „ismeri el és” szövegrész, az „elismerését és”, az „elismerése és”, valamint az „elismeréséhez és” szövegrész,
- n) 97. § (1) bekezdésében az „elismerésének és” szövegrész,
- o) 97. § (2) bekezdésében az „elismerése és” szövegrész,
- p) 100. § (4) bekezdése,
- q) 107. § (4) bekezdése.

12. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII törvény módosítása.

87. §

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII törvény a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. §

Ha a közérdekű munka büntetés tartama a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény alapján napokban került meghatározásra, a 92/B. § (2) bekezdése szerinti beszámításnál négy óra közérdekű munka alatt egy napi közérdekű munkát kell érteni.”

13. A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény módosítása

88. §

(1) A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény (SIS II. tv.) 27. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A SIS II-t alkalmazó külföldi állam által elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján elért találat esetén a kért intézkedést - ideértve a 17. § (4) bekezdése szerinti alternatív intézkedést is - a magyar jogszabályoknak megfelelően oly módon kell végrehajtani, mintha a figyelmeztető jelzést magyar hatóság helyezte volna el. A foganatosított intézkedésről vagy a végrehajtás akadályáról, illetve a végrehajtáshoz szükséges kiegészítő információk igényléséről a SIRENE Irodát értesíteni kell.”

(2) A SIS II. tv. 27. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tárgy további sorsának rendezése tekintetében szükségessé váló – nem igazságügyi útra tartozó információcserét – az adott figyelmeztető jelzést kibocsátó külföldi hatósággal a tagállami SIRENE Irodákon keresztül kell lefolytatni.”

(3) A SIS II. tv. 28. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„28. §

(1) A büntetőeljárásban történő lefoglalás vagy büntetőeljárásban történő bizonyítékként való felhasználás céljából körözött tárgyra elhelyezett figyelmeztető jelzés alapján elért találat esetén a megtalált tárgyat az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv, vagy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nyomozó hatósági feladatot ellátó szervezeti egysége és vámszerve (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: hatóság) lefoglalja. Ebben az esetben a figyelmeztető jelzést a tárgy lefoglalására irányuló jogsegélynek kell tekinteni, és a lefoglalásról értesíteni kell a jogsegélykérelem teljesítésére jogosult ügyészséget.

(2) Az (1) bekezdés alapján a 10. § (1) bekezdés a)-c) pontjában meghatározott tárgy lefoglalása esetén a lefoglalást elrendelő hatóság az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény 71/E. §-ában foglaltak alapján a lefoglalást megszünteti, ha a rendelkezésre álló vagy a 27. § (3) bekezdése alapján szerzett adatok alapján megállapítható, hogy a lefoglalás a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX.

törvény (a továbbiakban: Be.) 155. § (1) bekezdése alapján megszüntethető és a lefoglalt dolog

a) a Be. 155. § (2) bekezdése alapján a dolog tulajdonosának, vagy

b) tagállami hatóság rendelkezése szerint, a Be. 155. § (3) bekezdés alapján a dolog kiadása iránt alapos igényt bejelentő részére

kiadható.

(3) A (2) bekezdés alapján a lefoglalás megszüntetésére nem kerülhet sor, ha az jóhiszemű harmadik – így különösen a kereskedelmi forgalomban ellenérték fejében történő szerzés tényét igazoló – személy jogát sértené.

(4) Ha a figyelmeztető jelzést elhelyező tagállami hatóság a lefoglalást követő hatvan napon belül a (2) bekezdés alkalmazásához vagy a jogsegélykérelem teljesítéséhez szükséges adatokat nem bocsátja rendelkezésre, a hatóság a lefoglalást megszünteti, és a lefoglalt tárgyat annak rendeli kiadni, akitől lefoglalta. A hatóság a lefoglalás megszüntetéséről a figyelmeztető jelzést elhelyező tagállami hatóságot és az ügyészt tájékoztatja.”

14. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosítása

89. §

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 10/B. § (3) és (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha (2) bekezdés szerinti adatközlés vagy a büntetés-végrehajtási bíró tájékoztatása alapján adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj vagy a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, az igazságügyért felelős miniszter az illetékes végrehajtót értesíti az adós javára megítélt kártalanításról, és hogy annak terhére mely követelések kielégítése érdekében van helye követelés lefoglalásának. Ez esetben a kártalanítás kifizetésére csak a végrehajtó által fogatosított követelésfoglalást követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy ha a követelésfoglalás a 70/B. § (6) bekezdése szerinti teljesítési határnapot megelőző harmadik munkanapig nem érkezik meg az igazságügyért felelős miniszterhez, akkor a kártalanítás kifizetésére annak figyelmen kívül hagyásával kerül sor.

(4) Ha a büntetés-végrehajtási bíró határozatában úgy rendelkezett, hogy részben vagy egészben meg nem térített polgári jogi igényt, illetve bűncselekmény miatt megállapított kártérítést vagy sérelemdíjat a kártalanítás összegéből le kell vonni, az ennek megfelelő összeget a polgári jogi igény, illetve a bűncselekmény miatt megállapított kártérítés vagy sérelemdíj jogosultja részére, a kártalanítási összeg fennmaradó részét az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kell kifizetni. Ha adat merül fel arra vonatkozóan, hogy gyermektartásdíj behajtása iránt végrehajtási eljárás indult, a kifizetésre csak a végrehajtó ennek lefoglalására irányuló végrehajtási cselekményének fogatosítását követően – a 10/A. § (8) bekezdésében foglaltakra figyelemmel – kerülhet sor azzal, hogy a követelés kielégítésére elsősorban az elítélt vagy az egyéb jogcímen fogvatartott részére kifizetendő összeg szolgál. Ez utóbbi esetben, ha a követelésfoglalás a 70/B. § (6) bekezdése szerinti teljesítési határnapot megelőző harmadik munkanapig nem érkezik meg a miniszterhez, akkor a kártalanítás kifizetésére annak figyelmen kívül hagyásával kerül sor.”

90. §

A Bv. tv. 14. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A szabadságelvonással járó büntetés és intézkedés, a kényszerintézkedés, valamint a szabálysértési elzárás fogamatba vétele a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtását megszakítja.”

91. §

A Bv. tv. 16. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A büntetés, az intézkedés, a rendbírság helyébe lépő elzárás és a szabálysértési elzárás végrehajtását a Be.-ben, a Szabs. tv.-ben és az e törvényben meghatározott feltételek szerint, kérelemre vagy hivatalból a bíróság, az igazságügyért felelős miniszter, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, valamint a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter felfüggesztheti, elhalaszthatja vagy félbeszakíthatja.”

92. §

A Bv. tv. a 26.§-t követően a következő alcím címmel és 26/A. §-sal egészül ki:

„Az elektronikus kapcsolattartás szabályai

26/A. § (1) A büntetés-végrehajtási ügyben, valamint a büntetőügyben eljáró bíróságnak és ügyésznek a végrehajtás érdekében megtett intézkedése során – a 121.§ (1) bekezdés g) pontjában és a 353.§ e) pontjában foglalt kivétellel – az elektronikus kapcsolattartásra a Be. szabályai az irányadóak.”

93. §

A Bv. tv. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. §

Életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a határozott ideig tartó szabadságvesztés, az elzárás, a közérdekű munka és a pénzbüntetés nem hajtható végre.”

94. §

A Bv. tv. a 43/A. §-t követően a következő alcím címmel és 43/B. §-sal egészül ki:

„A rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának elhalasztása

43/B. §

(1) A tanács elnöke a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának megkezdésére a rendbírsággal sújtott kérelmére a 40. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott feltételek mellett halasztást engedélyezhet, illetve a 40. § (3) bekezdésében meghatározott okból és keretek között halasztást engedélyez.

(2) A halasztási kérelem elbírálásra során a 39. § (7)-(9) bekezdését és 40. § (4)-(5) bekezdését értelemszerűen alkalmazni kell.”

95. §

A Bv. tv. 51. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A büntetés-végrehajtási bírő és a törvényszék másodfokú határozatával szemben a Be. 431. §-a szerinti törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján a Kúria a törvénysértés megállapítása esetén a megtámadott határozatot

a) megváltoztathatja, vagy

b) hatályon kívül helyezheti, és az eljárást megszüntetheti, vagy szükség esetén az eljárást bíróságot új eljárásra utasíthatja.”

96. §

A Bv. tv. 61/C. §-a a következő (1a)-(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A bv. szerv vezetője a 187/E. § (1) bekezdés a) és b) pontja esetében – kivéve, ha az elítélt ismeretlen helyre távozott – az előterjesztés megküldésével egyidejűleg haladéktalanul kezdeményezi az ügyésznél a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételének elrendelését. Ez esetben az előterjesztésben utalni kell arra, hogy a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételét kezdeményezte a bv. szerv vezetője az ügyésznél.

(1b) Az ügyész a szabadságvesztés ideiglenes foganatba vételéről soron kívül határoz, ha

a) a végrehajtásra váró újabb szabadságvesztés tartamára tekintettel alaposan feltehető, hogy az elítélt szökésével vagy elrejtőzésével a büntetés-végrehajtása alól kivonná magát,

b) alappal tartani lehet attól, hogy az elítélt szabadságvesztéssel fenyegetett újabb bűncselekményt vagy szabálysértési elzárással is sújtható szabálysértést követne el, illetve a megkezdett cselekményt folytatná, vagy

c) az elítélt a magatartási szabályokat, illetve az elektronikus távfelügyeleti eszköz vállalt alkalmazási szabályait súlyosan megszegte.

(1c) Az ideiglenes foganatba vétel a büntetés-végrehajtási bírónak a reintegrációs őrizet megszüntetéséről való döntése meghozataláig, de legfeljebb a még letöltendő szabadságvesztés tartamáig terjedhet. Az ideiglenes foganatba vétel végrehajtása érdekében az ügyész a rendőrség útján intézkedik. Az ügyész a határozatát haladéktalanul megküldi a büntetés-végrehajtási bírónak.”

97. §

A Bv. tv. 76. § (2) bekezdése a következő t) ponttal egészül ki:

[(2) Az (1) bekezdés szerinti adatkezelés kiterjed]

„t) az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonás feltételeinek megállapítása és a környezettanulmány elkészítése körében az elítélt által eltávozásra, illetve letelepedésre megjelölt lakás tekintetében az elítélt lakáshasználati jogára és lakáskörülményeire, a befogadó környezetre, az elítélt családi állapotára, iskolai végzettségére, szakképzettségére, foglalkozására, egészségügyi adataira, esetleges káros szenvedélyeire, szociális helyzetére, így különösen családi körülményeire, jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira.”

98. §

(1) A Bv. tv. 82. § 7. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. befogadó környezet: a társadalmi kötődés mértékének megítélése szempontjából vizsgálendő szociális közeg, amelyben az elítélt szabadulását követően vagy reintegrációs őrizetének elrendelése esetén élni kíván, továbbá ahol az elítélt az enyhébb végrehajtási szabályok elrendelése vagy a társadalmi kötődés programba történő bevonása esetén az eltávozáskor tartózkodna.”

(2) A bv. tv. 82. §-a a következő 8. ponttal egészül ki:

(E fejezet alkalmazásában)

„8. a bv. intézet kapcsolattartás keretében történő elhagyása: a látogató bv. intézeten kívüli fogadása, a kimaradás és az eltávozás.”

99. §

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A BFB elítéltekkel kapcsolatos feladatai:)

„e) a biztonsági kockázati besorolás, a besorolás jogszabályban meghatározott időszakonkénti felülvizsgálata és a besorolás megváltoztatása,”

100. §

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Végrehajtási fokozattól függetlenül az elítéltek – az adott részlegen belül a zárkában és lakóhelyiségben is – együtt helyezhetők el a gyógyító-terápiás részlegen, az átmeneti részlegen, a drogprevenciós részlegen, a pszichoszociális részlegen, a vallási részlegen, valamint az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása során. Az elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül – az adott részlegen belül – együtt helyezhetők el a hosszú időre ítélték részlegén, a fiatalok részlegén és az anya-gyermekek részlegén.”

101. §

(1) A Bv. tv. 104. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása iránti előterjesztés, illetve az elítélt vagy védője által benyújtott kérelem megalapozottságának ellenőrzése céljából a bv. intézet az elítélt által eltávozásra megjelölt lakó- vagy tartózkodási hely szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő útján környezettanulmány elkészítését rendelheti el.”

(2) A bv. tv. 104. § (2) bekezdés g) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Enyhébb végrehajtási szabályok nem alkalmazhatók, ha)

„g) az elítélt ellen olyan büntetőeljárás van folyamatban, amelyben a terhelttel szemben a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés elrendelésének lehet helye, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van a bv. intézet kapcsolattartás keretében történő elhagyásának kizárásáról rendelkezik,”

102. §

A Bv. tv. 113. § (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az elítéltet - megjelenési szándékától függetlenül - elő kell állítani, ha)

„a) büntetőügyben terheltként vagy büntetés-végrehajtási ügyben,”

(idézük.)

103. §

A Bv. tv. 133. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elítélt keresményének és rendszeres pénzellátásának meghatározott részét a szabadulása idejére tartalékolni kell. A fogvatartás megkezdésétől a tartalékolás havonta meghatározott összege a fogvatartás első négy évében az egy havi alapmunkadíj ötven százaléka, az egytized részét, ezt meghaladó tartamú fogvatartás esetén havonta az egy havi alapmunkadíj huszonöt százaléka, az egytized részét.”

104. §

A Bv. tv. 137. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem terheli az elítéltet)

„b) a büntetőügyben való – ideértve a büntetőügyben lefolytatandó közvetítői eljárást is – és a büntetés-végrehajtási ügyben való előállítás,”

(költsége.)

105. §

A Bv. tv. 156. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az elítélt a bv. szerv által biztosított gyógyszert, illetve gyógyászati segédeszközt használhatja. Az elítélt a bv. orvos szakmai javaslatára, a bv. intézet vezetőjének engedélyével az általa, a hozzátartozó vagy – kapcsolattartóként nyilvántartásba vett – harmadik személy által finanszírozott és – e törvény eltérő rendelkezése hiányában – a bv. szerv által kérelmére beszerzett, illetve egyéb módon rendelkezésére bocsátott gyógyszert, gyógyászati segédeszközt, gyógyhatású készítményt is használhatja.”

106. §

A Bv. tv. 166. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 165. § (2) bekezdés h)–j) pontja nem engedélyezhető, ha az elítélt]

„a) ellen olyan büntetőeljárás van folyamatban, amelyben a terhelttel szemben a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés elrendelésének lehet helye, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van a bv. intézet kapcsolattartás keretében történő elhagyásának kizárásáról rendelkezik,”

107. §

A Bv. tv. 176. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„176. §

(1) Az elítélt jogszabályban meghatározott módon csomagot fogadhat és küldhet. A csomagküldés lehetőségéről, módjáról és a költségek viseléséről a bv. intézet az elítélt útján küld értesítést.

(2) Az elítélt havonta fogadhat és küldhet csomagot.

(3) A csomag a bv. intézet, valamint a fogvatartás biztonsága érdekében ellenőrizhető, ennek lehetőségéről az elítéltet tájékoztatni kell.

(4) A bv. szerv területén kívülről érkező csomagban élelmiszer, tisztálkodási szer, dohánytermék, valamint – a (7) bekezdésben meghatározott kivétellel – gyógyszer, gyógyászati segédeszköz vagy gyógyhatású készítmény nem küldhető, erre az elítélt és a kapcsolattartásra jogosult figyelmét fel kell hívni. Egyebekben a csomag mindazokat a tárgyakat tartalmazhatja, amelyeket az elítélt engedéllyel magánál tarthat.

(5) Az elítélt kapcsolattartója az élelmiszert, tisztálkodási szert, dohányterméket tartalmazó csomagot ellenérték megfizetése mellett a bv. intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben állíthatja össze jogszabályban meghatározott módon. Az ilyen csomag fogadása beleszámít a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságba.

(6) Ha az elítélt nem kap csomagot, a bv. intézet parancsnoka engedélyezheti, hogy az elítélt a letéti pénzéből - a személyes szükségleteire egyébként fordítható összegben felül – a csomag tartalmára vonatkozó szabályok figyelembevételével vásároljon.

(7) Ha a bv. intézet a 156. § (4) bekezdése szerint az elítélt számára a meghatározott gyógyszert, gyógyászati segédeszközt vagy gyógyhatású készítményt nem tudja biztosítani vagy beszerezni, az elítélt hozzátartozója vagy – kapcsolattartóként nyilvántartásba vett – harmadik személy – a bv. orvos javaslatára, a bv. intézet parancsnokának előzetes engedélyével – azokat csomagban beküldheti. Az ilyen tartalmú csomag fogadása nem számít bele a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságba.

(8) Az elítélt a (2) bekezdésben meghatározott gyakoriságon felül negyedévente egy alkalommal kizárólag ruhaneműt, illetve lábbelit tartalmazó csomagot is fogadhat.

(9) A bv. intézet parancsnoka engedélyezheti, hogy a kapcsolattartó a (4) és (7)-(8) bekezdés szerinti csomagot közvetlenül a bv. intézetben adja át.”

108. §

A Bv. tv. 180. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Eltávozás – a 187. § (6) bekezdés a) pontjában foglaltak kivételével – kizárólag akkor engedélyezhető, ha az elítélt a szabadságvesztésből a büntetés egyharmadát letöltötte, és fegyházban legalább egy évet, börtönben legalább fél évet, fogházban legalább három hónapot kitöltött.”

109. §

A Bv. tv. a 180.§-t követően a következő alcím címmel és 180/A. §-sal egészül ki:

„A kimaradás, eltávozás engedélyezésének, valamint látogató bv. intézeten kívüli fogadásának közös szabályai

180/A. §

(1) Nem engedélyezhető kimaradás, eltávozás és látogató bv. intézeten kívüli fogadása, ha

a) a 178. § (2) bekezdésében, 179. § (1) bekezdésében, illetve 180. § (1) bekezdésében meghatározott időtartam még nem telt el, vagy rezsimbe sorolása annak lehetőségét kizárja,

b) a rendelkezési jogkör gyakorlója a folyamatban lévő büntető eljárás eredményessége érdekében a kapcsolattartást korlátozta, továbbá ha a 172.§ (3) bekezdése alapján a rendelkezési jogkör gyakorlójának korábban meghozott intézkedését alkalmazni kell,

c) az elítélttel olyan büntetőeljárás van folyamatban, amelyben a terhelttel szemben a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés elrendelésének lehet helye, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van a bv. intézet kapcsolattartás keretében történő elhagyásának kizárásáról rendelkezik,

d) az elítélt erőszakos többszörös visszaeső,

e) a kockázatértékelése alapján a visszaesés kockázata vagy biztonsági kockázati besorolása magas,

f) az elítéltet a korábbi távolléte alatt elkövetett bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, az ítélet jogerőre emelkedésétől számított legalább három évig,

g) az elítélt a korábbi távollétéről önhibájából nem tért vissza, a bv. intézetbe való visszaszállítástól számított egy évig,

h) az elítélt a korábbi távollétéről önhibájából késve vagy ittas, vagy bódult állapotban tért vissza, a visszaérkezéstől számított hat hónapig.

(2) Kimaradás, eltávozás és látogató bv. intézeten kívüli fogadása nem engedélyezhető olyan helységbe, ahonnan az elítéltet kitiltották, kivéve, ha azt a rendőrség előzetesen engedélyezte.

(3) Kimaradás, eltávozás, látogató bv. intézeten kívüli fogadása - kivételesen - az (1) bekezdés d)-f) és h) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén is engedélyezhető, ha az elítélt

a) átmeneti részlegben van,

b) várható szabadulása négy hónapon belül esedékes, vagy

c) személyi vagy családi körülményei a kimaradást, eltávozást különösen indokolják.”

110. §

A Bv. tv. 187. § (3) bekezdés *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vonható be a társadalmi kötődés programba az az elítélt, akivel szemben)

„*b)* olyan újabb büntetőeljárás van folyamatban, amelyben a terhelttel szemben a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés elrendelésének lehet helye, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van a bv. intézet kapcsolattartás keretében történő elhagyásának kizárásáról rendelkezik.”

111. §

A Bv. tv. 187/C. §-a a következő *f)* ponttal egészül ki:

(Az elítélt nem helyezhető reintegrációs őrizetbe, ha)

„*f)* a bíróság a kiutasításáról rendelkezett.”

112. §

A Bv. tv. 275. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az elzárásra ítélt részére kimaradás nem engedélyezhető, ha ellene olyan büntetőeljárás van folyamatban, amelyben a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés elrendelésének lehet helye, és az a bíróság, illetve ügyész, amely előtt a büntetőeljárás folyamatban van a bv. intézet elhagyásának kizárásáról rendelkezik.”

113. §

(1) A Bv. tv. 280. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A közérdekű munkát az első munkahely kijelöléséről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított két éven belül végre kell hajtani. Ha két éven belül a közérdekű munkát az elítélt önhibájából nem végzi el, a pártfogó felügyelő jelentést készít, és a 290. § (2) bekezdése szerint kezdeményezi az ügyésznél a közérdekű munka szabadságvesztésre való átváltoztatásának indítványozását.”

(2) A Bv. tv. 280. §-a a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az (5) bekezdésben meghatározott határidőbe nem számít be:

a) a félbeszakítás,

b) a közérdekű munka végrehajtásának a 14.§ (5) bekezdésében meghatározott megszakítása,

c) más közérdekű munka, közérdekű munka vagy pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés, illetve a szabálysértési elzárás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának

időtartama.”

114. §

(1) A Bv. tv. IX. fejezete a 292. §-t megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„A pénzbüntetés végrehajtásának rendje”

(2) A Bv. tv. IX. fejezete a 293. §-t követően a következő alcím címmel és 293/A. §-sal egészül ki:

„A pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnése

293/A. §

(1) A pénzbüntetés vagy annak hátralévő része nem hajtható végre, ha az ítélet jogerőre emelkedése után az elítélt öt évet vagy azt meghaladó időt töltött szabadságvesztésben vagy előzetes letartóztatásban.

(2) Az (1) bekezdés szerinti időtartamba nem számítható be annak a szabadságvesztésnek a tartama, amely mellett a pénzbüntetést kiszabták.”

115. §

A Bv. tv. 296. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„296. §

(1) A foglalkozástól eltiltás tartama az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődik. Ha a foglalkozástól eltiltást szabadságvesztés vagy elzárás mellett szabják ki, tartamába be kell számítani

a) az ítélet jogerőre emelkedése és a szabadságvesztés, illetve az elzárás megkezdése között eltelt időt,

b) a szabadságvesztés, illetve az elzárás félbeszakításának tartamát,

c) a feltételes szabadságon töltött időt, ha a bíróság azt nem szüntette meg,

d) a közérdekű munka vagy pénzbüntetés átváltoztatása miatti szabadságvesztés idejét.

(2) Nem számít be a foglalkozástól eltiltás tartamába az az idő, amely alatt az elítélt

a) azt a szabadságvesztést, illetve elzárást tölti, amelynek alapján a bíróság a foglalkozástól eltiltást kiszabta,

b) olyan összbüntetésbe foglalt szabadságvesztést tölt, amelyhez kapcsolódóan foglalkozástól eltiltást is végre kell hajtani,

c) az a)–b) pontban megjelölt szabadságvesztés vagy elzárás végrehajtása alól kivonja magát.”

116. §

A Bv. tv. 298. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A járművezetéstől eltiltás tartamába a Btk. 56. § (2) bekezdése szerinti beszámítást megalapozza, ha

a) az elítélt terhére a vezetői engedély leadásának elmulasztása nem róható, és az ennek okára vonatkozó bejelentést a hatóságnál megtette, amely esetben a beszámítás kezdő napja a bejelentés napja, vagy

b) az elítéltet az a) pont szerinti bejelentés megtételében elháríthatatlan akadály gátolta, amely esetben a beszámítás kezdő napja az akadály felmerülésének napja.”

117. §

A Bv. tv. 310. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő)

„a) ellátja a pártfogó felügyelet végrehajtásával járó teendőket, így különösen rendszeres és szükség szerint személyes kapcsolattartás útján figyelemmel kíséri a pártfogolt magatartását, munkahelyén vagy az oktatási intézményben, illetve lakóhelyén tanúsított viselkedését, és életvitelét,”

118. §

A Bv. tv. 313. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A pártfogó felügyelet tartama alatt a pártfogolt köteles)

„c) a pártfogó felügyelő vagy a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő felhívásának eleget tenni, és elsődlegesen a személyes kapcsolattartás meghatározott rendszeressége és szükség esetén a kapcsolattartás egyéb módja szerint a pártfogó felügyelőnél jelentkezni.”

119. §

(1) A Bv. tv. 339. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a beteg az IMEI-ből engedély nélkül távozik, vagy az intézetten kívül felügyelettel vagy adaptációs szabadságon való tartózkodása során ismeretlen helyre távozik, az IMEI főigazgató főorvosa haladéktalanul kezdeményezi a büntetés-végrehajtási bírónál elfogató parancs kiadását.”

120. §

A Bv. tv. 353. §-a a következő e) ponttal egészül ki:

(A javítóintézeti nevelés végrehajtása alatt szünetel a fiatalkorú)

„e) elektronikus ügyintézéshez való joga.”

121. §

A Bv. tv. 423. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 2. § c) pontja szerinti kényszerintézkedések hatálya alatt álló személyt a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetben kell elhelyezni. Az országos parancsnok erre a célra – kivételesen – más bv. intézetet is kijelölhet.”

122. §

A Bv. tv.

a) 3. § 7. pontjában az „értesítőlap: a bíróság által a végrehajtás érdekében – papír alapon vagy elektronikus formátumban – a végrehajtásért felelős szerv részére” szövegrész helyébe az „értesítőlap: a bíróság által a végrehajtás érdekében a végrehajtásért felelős szerv részére” szöveg,

b) 3. § 9. pont b) alpontjában a „védő, a jogi képviselőként eljáró ügyvéd és jogtanácsos” szövegrész helyébe a „védő, a jogi képviselőként eljáró ügyvédi tevékenység folytatására jogosult személy” szöveg,

c) 10/A. § (5) bekezdésében az „igényt írásban a fogvatartás helye” szövegrész helyébe az „igényt írásban, a külön jogszabályban a kérelem benyújtására rendszeresített nyomtatványon, a fogvatartás helye” szöveg lép,

d) 10/B. § (6) bekezdésében a „kifizetése céljából, a kártalanítás kifizetését követő harminc napig kezelheti.” szövegrész helyébe a „kifizetése céljából, a fejezeti kezelésű előirányzat terhére történő kifizetések bizonylatainak külön jogszabályban rögzített megőrzési határidejéig kezelheti.” szöveg lép,

e) 20. § (4) bekezdésében az „illetve a pártfogó felügyelői vélemény elkészítésének” szövegrész helyébe az „illetve a pártfogó felügyelői vélemény vagy környezettanulmány elkészítésének” szöveg,

f) 26. § (3) bekezdésében a „(9) és (11) bekezdését” szövegrész helyébe a „(9) és (11)-(13) bekezdését” szöveg,

g) 76. § i) pontjában a „valamint jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira,” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira,” szöveg,

h) 76. § p) pontjában a „valamint jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a sértett” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, valamint a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira, továbbá a sértett” szöveg,

i) 76. § s) pontjában a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, továbbá” szövegrész helyébe a „jövedelmi és vagyoni körülményeire vonatkozó adataira, a bűnismétlési kockázatok valószínűségére és az azt megalapozó adatokra, így a bűnügyi személyes adataira, továbbá” szöveg,

j) 140. § (1) bekezdésében a „Az elítéltet” szövegrész helyébe a „Az elítélt” szöveg,

k) 299. § (5) bekezdésében a „büntetés-végrehajtási bíróhoz fellebbezhet.” szövegrész helyébe a „büntetés-végrehajtási bíróhoz bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújthat be.” szöveg,

l) 301. § (1) bekezdésében a „296. § rendelkezéseit” szövegrész helyébe a „296. § (1) bekezdés c) pontjának és (2) bekezdésének rendelkezéseit” szöveg, a 301. § (4) bekezdésében a „szabadságvesztés-büntetést tölt – ideértve a közérdekű munka vagy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést is –, a várható” szövegrész helyébe a „ szabadságvesztést – ideértve a közérdekű munka vagy a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztést is – vagy elzárást tölt, a várható” szöveg,

m) 312. § (4) bekezdésében az „a szabadságvesztés vagy a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés” szövegrész helyébe az „a szabadságvesztés, az elzárás vagy a közérdekű munka és a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés” szöveg,

n) 346. §(1) bekezdésében a „ A javítóintézeti nevelést e törvény” szövegrész helyébe a „ A javítóintézeti nevelést a bíróság jogerős ügyszövege alapján, e törvény” szöveg,

o) 432. (4) bekezdésében a „rendbíróság helyébe lépő elzárás halasztására engedélyezett idő.” szövegrész helyébe a „rendbíróság helyébe lépő elzárás halasztására vagy félbeszakítására engedélyezett idő.” szöveg

lép.

123. §

Hatályát veszti a Bv. tv. 36. § (4) bekezdése.

15. Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvény módosítása

124. §

(1) Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvény (a továbbiakban: 2017. évi XXXIX. törvény) 9. §-ának az Nbjt. 46. § (2) bekezdését megállapító rendelkezésében az „555. § (2) bekezdés b), d) és j) pontjában” szövegrész helyett az „555. § (2) bekezdés d) és j) pontjában” szöveg lép hatályba.

(2) A 2017. évi XXXIX. törvény 13. §-ának az Nbjt. 51. § (3) bekezdését megállapító rendelkezésében az „ülést tart.” szövegrész helyett az „ülést tart, amelyen az ügyész részvétele kötelező.” szöveg lép hatályba.

125. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 53. §-ának a Bnyt. 76/A. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha az adatigénylő a bűnügyi nyilvántartási rendszerből a 69-70. §-ok szerinti adatigénylés alapján kér adatokat és az a személy, akire az adatátvétel vonatkozik, magyar állampolgár, az adatigénylő az adatigénylés keretében, azzal egyidejűleg kérheti, hogy a bűnügyi nyilvántartó szerv ellenőrizze, hogy szerepel-e az érintettre vonatkozó adat a tagállami ítéletek nyilvántartásában.”

126. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 113/B. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a végrehajtási jogsegély, illetve az egyéb iratok közvetlenül és bármely olyan dokumentálható módon előterjeszthetők, amely lehetővé teszi az iratok hitelességének megállapítását. Az iratok ilyen módon történő megküldése esetén az jogsegély előterjesztését szabályszerűnek kell tekinteni.”

127. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 114. § (1) bekezdés b) pontját megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

(A bíróság megtagadja a végrehajtás átvételét, ha)

„b) a tagállami ítélet alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik, és a magyar jog szerint a tagállami ítéletben kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés végrehajthatósága elévült,”

128. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 119/B. § (3) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(3) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, a végrehajtási jogsegély iratai a tagállami igazságügyi hatóság számára közvetlenül és bármely olyan dokumentálható módon továbbíthatók, amely lehetővé teszi a végrehajtó tagállam számára az iratok hitelességének megállapítását.”

129. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 122. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha az elítélt a végrehajtás átvételére irányuló jogsegély bírósághoz érkezésekor külföldön van fogvatartásban, a bíróság az iratok alapján dönt. Egyéb esetben a bíróság ülést tart, amelyen az ügyész részvétele kötelező.”

130. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 122/A. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„122/A. §

A bíróság a jogerős szabadságvesztés büntetést kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedést alkalmazó tagállami ítélet végrehajtásának átvételét akkor is megtagadhatja, ha

- a) a 120/A. §-ban meghatározott feltételek nem állnak fenn,
- b) a magyar jog szerint a kiszabott büntetés vagy alkalmazott intézkedés végrehajthatósága elévült,
- c) a tagállami igazságügyi hatóság a végrehajtás átvételét megelőzően a 123. § (2) bekezdésére figyelemmel nem járul hozzá ahhoz, hogy az előterjesztett hozzájárulás iránti kérelem alapján az elítélttel szemben az átszállítása előtt elkövetett, a határozat alapjául szolgáló bűncselekménytől különböző egyéb bűncselekmény miatt Magyarországon büntetőeljárás induljon, őt elítéljék, vagy egyéb módon vonják el a szabadságát, vagy
- d) a tagállami határozat olyan pszichiátriai vagy orvosi kezelésre irányuló vagy más, szabadságelvonással járó intézkedést tartalmaz, amelyet Magyarország nem tud végrehajtani.”

131. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 122/B. §-át megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„122/B. §

(1) Ha a tagállami ítélet nem tartalmaz rendelkezést a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a bíróság a megfeleltetés során a tagállami ítéletet kiegészíti, amely során a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a tagállami jog rendelkezési alapján határozza meg, ha annak időpontja megelőzi a feltételes szabadságra bocsátás magyar jogszabályok alapján meghatározható legkorábbi időpontját.

(2) Nem akadály a büntetés végrehajtandó része átvételének, ha a tagállami bíróság ítéletében meghatározott részében végrehajtani rendelt, a fennmaradó részében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki. Ebben az esetben a bíróság megvizsgálja, hogy a tagállami ítélet figyelembe vehető-e, azonban a tagállami ítéletben kiszabott, meghatározott részében végrehajtani rendelt, a fennmaradó részében próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés megfeleltetéséről a 111/E.§ (3) bekezdése alapján nem rendelkezik.

(3) Ha a végrehajtás átvétele megtagadásának nincs helye, a bíróság a tagállami bíróság ítéletében meghatározott végrehajtandó rész, illetve annak fennmaradó részének végrehajtását veszi át. A végrehajtandó rész tartamának – a próbaidőre felfüggesztett rész tartamára is figyelemmel –, valamint végrehajtási fokozatának meghatározása során a 45/A. alcím rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Ilyen esetben feltételes szabadságra bocsátásra nem kerülhet sor.

(4) Az átvett büntetés végrehajtásának tartama a tagállami ítéletben meghatározott próbaidő tartamába nem számít bele.

132. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 139. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha a tagállami ítélet alapjául szolgáló cselekmény nem tartozik a magyar büntető joghatóság alá, vagy a cselekményt a kibocsátó tagállam területén követték el a tagállami ítélet megfeleltetése során

a) a tagállami pénzbüntetés mértéke akkor sem alakítható át, ha az meghaladja a Btk. szerint kiszabható legmagasabb mértéket. Ilyen esetben az egy napi tétel összege a Btk. 50. §-ában megjelölnél magasabb összegben is meghatározható, azonban a pénzbüntetés napi tételeinek száma csak a b) pontban meghatározott esetben haladhatja meg a Btk. alapján megállapítható mértéket,

b) ha a tagállami hatóság a tanúsítványban a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére kiszabható szabadságvesztés időtartama felső határának meghatározásával egyidejűleg megjelölte, hogy a tagállami pénzbüntetés végrehajthatatlansága esetére az átváltoztatáshoz hozzájárul, a bíróság a pénzbüntetés napi tételének számát - akár a Btk. alapján megállapítható mértéket meghaladóan - ezen időtartamnak megfelelően határozza meg, míg a pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összeget a tagállami pénzbüntetés összege és a meghatározott napi tétel számának hányadosaként határozza meg, amely a Btk. 50. §-ában megjelölnél magasabb összegben is meghatározható.”

133. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/A. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) A 114. § (2) bekezdésében meghatározott megtagadási ok akkor sem alkalmazható, ha

a) írásbeli eljárás esetén az érintett személy személyesen vagy a tagállam joga szerint eljárni jogosult képviselője útján tájékoztatást kapott a jogorvoslathoz való jogáról, annak határidejéről, és a jogorvoslatra rendelkezésre álló határidő alatt jogorvoslatot nem terjesztett elő, vagy

b) az érintett személy megfelelő tájékoztatást kapott az eljárásról és a tárgyaláson való személyes megjelenés lehetőségéről, és ezt követően kifejezetten lemondott a szóbeli meghallgatáshoz vonatkozó jogáról, és kijelentette, hogy nem vitatja az ügyet.”

134. §

A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/B. § (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(2) Ha a tagállami hatóság a tagállami pénzbüntetés végrehajtása iránt előterjesztett jogsegélyt a végrehajtás átvételét követően visszavonta, a bíróság a végrehajtást haladéktalanul megszünteti.”

135. §

(1) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/D. § (1) és (2) bekezdését megállapító rendelkezése a következő szöveggel lép hatályba:

„(1) A tagállami határozatban kiszabott pénzbüntetés átváltoztatására csak akkor kerülhet sor, ha ahhoz a kibocsátó tagállam a tanúsítványban hozzájárult. A pénzbüntetés átváltoztatásáról az átváltoztatást elrendelő bíróság a tagállami hatóságot tájékoztatja.

(2) Ha a tagállami hatóság az átváltoztatáshoz nem járult hozzá, és a terhelt nem fizette meg a pénzbüntetést, a pénzbüntetés adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A köztartozás behajtását a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi.”

(2) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 140/D. §-át megállapító rendelkezése a következő (2a) és (2b) bekezdéssel lép hatályba:

„(2a) Egyéb esetekben, ha a terhelt önként nem fizetett, a végrehajtás nem vezetett eredményre vagy a tartozás más módon nem hajtható be, a bíróság – az akadály indokának megjelölésével – tájékoztatja a tagállami hatóságot, hogy a tagállami határozat végrehajtása Magyarországon nem lehetséges, és a végrehajtást megszünteti.

(2b) A tagállami határozatban kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásának nincs helye, ha a végrehajtás átvételére a 140/A. § (3) bekezdése alapján került sor. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetén adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül. A köztartozás behajtását a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál kezdeményezi.”

136. §

(1) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 108. § a) pontját megállapító rendelkezésében az „555. § (2) bekezdés b), d) és j) pontjában” szövegrész helyett az „555. § (2) bekezdés d) és j) pontjában” szöveg lép hatályba.

(3) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 113/B. § (2) bekezdését megállapító rendelkezésében az „eredeti vagy hitelesített másolatát” szövegrész helyett az „eredeti példányát vagy hitelesített másolatát” szöveg lép hatályba.

(4) A 2017. évi XXXIX. törvény 76. §-ának az EÜtv. 119/B. § (4) bekezdését megállapító rendelkezésében az „eredeti vagy hitelesített példányát” szövegrész helyett az „eredeti példányát vagy hitelesített másolatát” szöveg lép hatályba.

137. §

Nem lép hatályba a 2017. évi XXXIX. törvény 21. § b) és d) pontja.

16. Záró rendelkezések

138. §

(1) Ez a törvény – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2017. december 31. napján lép hatályba.

(2) Az 1-60. §, a 62. § d)-g) pontja és a 63-123. § 2018. január 1-jén lép hatályba.

(3) A 61. § és a 62. § a)-c) pontja 2018. május 25-én lép hatályba.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) 2016. január 1-jén, az annak végrehajtására kiadott, az elektronikus ügyintézés részletszabályairól szóló 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 2017. január 1-jén lépett hatályba. Az E-ügyintézési tv. 108. § (1) bekezdése alapján az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek 2018. január 1-jétől kötelesek az ügyek elektronikus intézését biztosítani. A Javaslat erre tekintettel újraszabályozza az elektronikus kapcsolattartás szabályait a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvényben (a továbbiakban: Be.), mivel az E-ügyintézési törvény értelmében a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság is elektronikus ügyintézészt biztosító szervnek minősül.

A módosítás két okból is szükségeszerű, egyrészt mert a Be.-nek az elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó hatályos szabályai jellemzően a büntetőeljárásban eljáró szervekre vonatkoznak, a büntetőeljárásban részt vevő személyekre csak igen szűk körben (összbüntetésbe foglalás és az utólagos összsbüntetésbe foglalás), másrészt az elektronikus kapcsolattartás mind a szervek, mind a személyek vonatkozásában csupán lehetőség, nem kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás szempontjából az E-ügyintézési törvény és a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet az általános jogszabály, a Be. a speciális törvény. Erre figyelemmel nem szükséges a Be.-ben valamennyi, az elektronikus kapcsolattartással összefüggő technikai jellegű szabályról rendelkezni, azokat háttérjogszabályként az E-ügyintézési törvény és a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet tartalmazza, kizárólag azon speciális büntetőeljárás szabályokat kell megjeleníteni, amelyek az elektronikus kapcsolattartásnak az eljárás egészére történő kiterjesztéséből és kötelező alkalmazásából fakadnak.

Tekintettel arra, hogy a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: új Be.) 2018. július 1-jén lép hatályba, és már tartalmazza az elektronikus kapcsolattartás szabályait, így a Be.-ben csupán a 2018. január 1. és július 1. közötti időszakra szükséges a szabályokat megalkotni. E szabályok megalkotása az új Be. szabályainak átvételével történik olyan módon, hogy azok illeszkedjenek a Be. rendszerébe és összhangban legyenek annak fogalomhasználatával.

Emellett a Be. jelenlegi szabályozása papíralapú iratkezelésre és kapcsolattartásra íródott, amit az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás új szabályaira tekintettel felül kell vizsgálni, és az olyan ügyviteli szabályokat, amelyek kifejezetten papíralapú dokumentumokra (jegyzőkönyvek, határozatok) vonatkoznak, technológia-semlegessé kell tenni. Ennek megfelelően a Javaslat az aláírással, példánnyal, kiadmánnyal, összefűzött, illetve eredeti irattal kapcsolatos rendelkezéseket úgy módosítja, hogy azok elektronikusan készített iratok esetén alkalmazhatók legyenek.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban új Pp.) elfogadására és 2018. január 1-i hatálybalépésére tekintettel vált szükségessé a Be. polgári jogi igényre és kártalanításra vonatkozó egyes szabályainak módosítása. Szükséges ugyanis, hogy a Be. szabályozása – ahol kell – összhangban legyen az új Pp. terminológiájával, rendelkezéseivel. Az új Pp. számos olyan új megoldást alkalmaz a polgári eljárás lefolytatásával összefüggésben, amelyek alapvetően térnek el mind a polgári peres eljárás

korábbi, mind a büntetőeljárás hatályos szabályaitól. Az eltérő jellegű eljárásjogi szabályozásokat a Javaslat kíséri meg összehangolni a polgári jogi igény és a magánfélre irányadó rendelkezések, továbbá a kártalanítási igény vonatkozásában.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításához

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) összhangjának biztosítása érdekében indokolt a Vht. 73. §-ának, a fogva tartott adóstól történő levonás különleges szabályait meghatározó szakaszának módosítása. A Vht. ugyanis – ellentétben a Bv. tv. 134. § (4) bekezdésében foglaltakkal – a letiltások körében csak a fogva tartott adós keresményét jelöli meg, az egyéb letéti pénzt nem. Az elítélt és az egyéb jogcímen fogvatartott társadalombiztosításon alapuló (nyugdíj), illetve szociális jellegű rendszeres pénzellátása – kérelmére - a büntetés-végrehajtási intézethez kerül folyósításra, ami nem tekinthető keresményének, viszont a fogvatartott adós rendelkezésére álló olyan pénzeszköz, ami – a letiltás alól mentes követelések kivételével – levonás alá vonható. Indokolt ennek megjelenítése a Vht. e speciális rendelkezésében. A hatályos Vht. 73. § (1) bekezdésében olyan tétel is szerepel, ami a Bv. tv. 134. § (1) bekezdése alapján nem minősül közvetlen levonásnak és olyan tételnek, amit a végrehajtás alá vont követelés fejében levonható összeg meghatározásakor figyelmen kívül kellene hagyni. A módosítás elvégzi ennek átvezetését a Vht. vonatkozó rendelkezésén. A kapcsolattartó például a telefonon történő kapcsolattartás érdekében vagy az egészségügyi szolgáltatás költségének ellentételezésére – a cél megjelölésével – befizetést eszközölhet a büntetés-végrehajtási intézet letéti számlájára, amit a fogvatartott meghatározott célra rendelt letéti pénzeként tartanak nyilván. A jövőben a fogvatartott letéti pénze levonás alá eshet, viszont a meghatározott célra rendelt letéti pénz felhasználása a befizető rendelkezése alapján történik és elkülönül a szabadon felhasználható letéti pénztől, ezért szükséges annak a Vht. szerinti levonás alól mentes kivételek körében való meghatározása.

2. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény módosításához

Magyarország 2003. január 15. napján írta alá a nemzetközi bűnügyi együttműködésben jelentős változásokat bevezető, Strasbourgban, 1959. április 20-án kelt, a kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény (a továbbiakban: egyezmény) második kiegészítő jegyzőkönyvét (a továbbiakban: kiegészítő jegyzőkönyv). A kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetésére a hiányos jogszabályi környezet miatt mindeddig nem kerülhetett sor.

A kiegészítő jegyzőkönyv az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló 2000 évi egyezményhez hasonlóan számos egyszerűsítést tartalmaz a nemzetközi bűnügyi együttműködés általános szabályait illetően, másrészt több jogintézményt – amelyek felsorolására a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvényben (a továbbiakban: Nbjt.) kerül sor – részletesen is szabályoz. Az egyezmény ennek megfelelő tagozódására figyelemmel indokolt volt az Nbjt. eljárásjogi szabályozását teljes egészében, szabályozási struktúráját tekintve is átalakítani, és az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2012. évi CLXXX. törvény (a továbbiakban: EUtv.) szabályozásához hasonlóan egy általános és egy különös részi szabályozást kialakítani.

A nemzetközi bűnügyi együttműködési eljárási jogsegélyekkel kapcsolatos szabályozás részben megtartotta a hatályos szabályozás alapjait, a továbbiakban is fő szabálynak kell tekinteni ugyanis, hogy az Nbjt. rendelkezéseit nemzetközi szerződés, illetve viszonyosság eltérő rendelkezése hiányában kell alkalmazni.

Tekintettel arra, hogy a kiegészítő jegyzőkönyvet aláíró 43 állam közül 36 állam a kiegészítő jegyzőkönyvet megfelelően ratifikálta (ez számottevően nem marad el az egyezményt ratifikáló 50 államtól), és a ratifikáló országok között megtalálható az Európai Unió kívüli magyar bűnügyi jogsegélyi együttműködés szempontjából kiemelkedő országok döntő többsége, ideértve a balkáni régió országait is, ezért a Javaslat a nemzetközi bűnügyi együttműködés alapvető szabályait a kiegészítő jegyzőkönyvhöz igazítja. Ezen általános (és különös) szabályoktól eltérő tartalmú nemzetközi szerződés, illetve a viszonyosság esetén – ideértve azt az esetet is, ha egy együttműködő állammal csak az egyezmény alapján van helye bűnügyi együttműködésnek – a nemzetközi szerződés, illetve viszonyosság szabályai az irányadók.

Amennyiben a bűnügyi együttműködésre nemzetközi szerződés és viszonyosság hiányában kerül sor, az Nbjt. új szabályai érvényesülnek. E szabályok egyrészt meghatározott esetekben kizárják az eljárási célú együttműködést, másrészt annak a kapcsolattartásra vonatkozó minimum szabályait határozzák meg.

3. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény módosításához

A Be. 47. § (2)-(2a) bekezdéséhez, 48. § (4) bekezdéséhez és 57. § (2)-(2a) bekezdéséhez

Az E-ügyintézési törvény lehetővé teszi, hogy az ügyfél az ügyintézési rendelkezésének nyilvántartásába (a továbbiakban: rendelkezési nyilvántartás) képviseletre vonatkozó jognyilatkozatot tegyen. A Javaslat a védői és a képviselői meghatalmazás esetére vonatkozóan tartalmazza a rendelkezési nyilvántartásba vétellel kapcsolatos speciális, a büntetőeljárások során alkalmazandó garanciális szabályokat. Eszerint a rendelkezési nyilvántartásban rögzített védői és a képviselői meghatalmazásnak két többlet feltételnek kell megfelelnie a büntetőeljárásban. Egyrészt a védői és képviselői meghatalmazás csak a meghatalmazás elfogadásával, és ennek a rendelkezési nyilvántartásban történő rögzítését követően jogosítja fel a meghatalmazottat a védői, illetve képviselői fellépésre. Másrészt a rendelkezési nyilvántartásba vett védői és képviselői meghatalmazás - a visszaélések elkerülése és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében - csupán az eljáró bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak történő bejelentéstől hatályos. A bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak tehát nem kell előzetesen ellenőriznie, hogy a büntetőeljárásban résztvevő személy rendelkezési nyilvántartásban szerepel-e védői vagy képviselői meghatalmazás, de mégis érvényesül az elektronizáció, hiszen a meghatalmazást nem kell a bíróságnak, ügyésznek, illetve nyomozó hatóságnak ténylegesen átadni, elegendő a rendelkezési nyilvántartásra hivatkozni.

A Be. 54. § (4) és (6)-(9) bekezdéséhez

A Be. 54. § (4) bekezdésének módosításával a Javaslat kiemeli, hogy a polgári jogi igény tekintetében a hivatalbóliség követelménye az ügyész tekintetében nem érvényesül. Az ügyész ugyanis csak a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint, kiegészítő jelleggel és korlátozott jogosítványokkal érvényesíthet a sértett helyett polgári jogi igényt, vagy kapcsolódhat be annak érvényesítésébe a sértett oldalán.

A Javaslat a magánfél tekintetében eltér a sértetti jogutódlásra vonatkozó általános rendelkezésektől, ennek megfelelően a hozzátartozó, a törvényes képviselő vagy a sértett által eltartott személy helyett – az igény magánjogi jellegére tekintettel – egységesen a jogutódnak biztosítja a magánfélként történő fellépés lehetőségét. Annak érdekében azonban, hogy a polgári jogi igény büntetőeljárásban történő érvényesítése a sértett személyétől – pl. élők

közötti jogügylet útján – ne távolodjon el, a Javaslat csak akkor engedi meg a jogutód magánfélként történő igényérvényesítését, ha a jogutódlás természetes személy esetén halál, nem természetes személy esetén megszűnés miatt, vagy kifejezett jogszabályi rendelkezés alapján következett be.

A Be. 54. § (7) bekezdésének módosított szövege egyértelművé teszi, hogy a polgári jogi igény érvényesítése és elintézése során a polgári perrendtartásról szóló törvénynek mely, a Be.-ben konkrétan meghatározott rendelkezéseit kell alkalmazni. Ez eltérést jelent a korábbi, a polgári perrendtartásról szóló törvényre mutató sommás utalás alkalmazásától. Az elmozdulás indoka, hogy a hatályos Be. megoldása a sértetti igényérvényesítést akadályozó jogalkalmazási nehézségeket rejt magában. Továbbá a sommás utalás adott esetben a büntetőeljárásban nehezen értelmezhető szabályok alkalmazási kötelezettségét is megteremti, és ezzel a polgári jogi igény büntetőeljárásbeli elbírálását nehezíti. Ezért a Javaslat a Be. sommás utaló megoldásával ellentétben a büntetőeljárás törvényben kifejezetten rögzíti azokat a kereteket, amelyek a polgári jogi igény elbírálása tekintetében a polgári perrendtartásról szóló törvény alkalmazási körét jelentik.

A Javaslat a magánjogi igények egységes szempontok szerinti elbírálása érdekében a polgári jogi igényre is alkalmazni rendeli a polgári perrendtartásról szóló törvény kereseti kérelem fajtáira és a keresethalmazatra vonatkozó rendelkezéseit, egyúttal kifejezésre juttatja, hogy a bírósági úton nem érvényesíthető igény a büntetőeljárásban sem érvényesíthető polgári jogi igényként.

A Be. 70. § (1) bekezdés f) pontjához

A Javaslat a Be. 70. § (1) bekezdés f) pontját az E-ügyintézési törvénynek megfelelően pontosítja, a hivatalos elérhetőség és a biztonságos elektronikus kapcsolattartásra szolgáló elérhetőség fogalmát az E-ügyintézési törvény határozza meg.

A Be. 70/B. § (9) és (11)-(13) bekezdéséhez

1. Tekintettel arra, hogy az iratról nem csupán papíralapon adható ki másolat, a Javaslat pontosítja, hogy másolat kiadása esetén nem azt kell feljegyezni az ügy irataiban, hogy hány példányban, hanem, hogy milyen formában került sor a másolat kiadására. Annak előírása, hogy fel kelljen jegyezni, hogy papíralapú másolat kiadására hány példányban került sor, nem igényel törvényi szabályozást, elegendő rendeleti szinten előírni.

2. A Javaslat a Be. 70/B. § (11) bekezdését az új Be. 159-160. §-ának megfelelően pontosítja és ennek megfelelően egészíti ki a 70/B. §-t a (12)-(13) bekezdésekkel.

A Be. 71/B. §-ához

Tekintettel arra, hogy az iratok nem csupán papíralapon állhatnak rendelkezésre, a Javaslat pontosítja a megkeresés esetén történő iratokba való betekintés, másolatadás és felvilágosítás-adás szabályait.

A Be. 74/C-74/O. §-ához

A Be. 69/A-69/D. §-a tartalmazza az elektronikus kapcsolattartás hatályos szabályait, amelyek jellemzően a büntetőeljárásban eljáró szervekre vonatkoznak, a büntetőeljárásban részt vevő

személyekre csak igen szűk körben (összbüntetésbe foglalás és az utólagos összbüntetésbe foglalás), és a hatályos szabályozás értelmében az elektronikus kapcsolattartás mind a szervek, mind a személyek vonatkozásában csupán lehetőség, nem kötelező. A Javaslat annak érdekében, hogy az új Be. XXVII. Fejezete szerinti elektronikus kapcsolattartás részletes, több alcímre tagolt szabályozását a hatályos Be. keretei közé lehessen illeszteni, a Be. 69/A-69/D. §-át hatályon kívül helyezi és a Be. VI. Fejezetét egy új „Elektronikus kapcsolattartás” elnevezésű IV. Címmel és új 74/C-74/O. §-sal egészíti ki.

Az elektronikus kapcsolattartás Javaslat szerinti szabályainak tehát az új Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályai jelentik az alapjait, azokhoz képest jellemzően olyan változtatásokat tartalmaznak, amelyek a két törvény között rendszertani, terminológiai különbségekből fakadnak.

Tartalmi eltérés a Javaslatban az új Be. szerinti szabályozáshoz képest, hogy a Javaslat a Be. 74/C. § (3) bekezdésében kimondja, hogy az elektronikus kapcsolattartást szabályozó Cím alkalmazásában jogi képviselőnek minősül az ügyvéd és az ügyvédi iroda, ha képviselőként meghatalmazás alapján, pótmagánvádló jogi képviselőjeként, tanú érdekében eljáró ügyvédként, pártfogó ügyvédként vagy eseti gyámként, illetve eseti gondnokként vesz részt az eljárásban. Erre azért van szükség, mert az új Be. a 10. § 7. pontjában, az értelmező rendelkezések között általános jelleggel rögzíti a jogi képviselő definícióját, mivel azt a fogalmat több helyen is használja (pl. rendbírság, kézbesítési kifogás). Annak érdekében, hogy a Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályaiban ne kelljen a jogi képviselő fogalmába tartozó személyeket minden említésnél felsorolni, a Javaslat e Cím alkalmazásában vezeti be ezt az összefoglaló fogalmat.

További tartalmi eltérés az új Be.-hez képest az elektronikus kapcsolattartás alóli kivételek, mentességek szabályozása. Ennek indoka, hogy az E-ügyintézési törvény 108/A. §-a és 108/B. §-a 2019. december 31-ig általános jelleggel, minden eljárásra vonatkozóan kivételként szabályozza, ha méretkorlátok miatt nem lehetséges elektronikusan a benyújtás, illetve továbbítás, továbbá, ha a beadványok nagy mennyisége, illetve sajátos alakja miatt azok digitalizálása aránytalan nehézséggel járna. Tekintettel arra, hogy a Be. elektronikus kapcsolattartásra vonatkozó szabályai csupán az új Be. hatályba lépéséig lesznek alkalmazandók, és ebben az időszakban az E-ügyintézési törvény 108/A. §-a és 108/B. §-a is irányadó, a Javaslat csupán annyit rögzít a kivételekkel kapcsolatban a Be. 74/J. § (3) bekezdésében, hogy az E-ügyintézési tv.-ben meghatározottak mellett további kivételt képez az elektronikus kapcsolattartás alól, ha a kézbesítendő, illetve továbbítandó irat vagy bizonyítási eszköz papíralapú bemutatása, megtekintése szükséges, erre különösen akkor kerülhet sor, ha a papíralapú irat vagy bizonyítási eszköz valódisága vitás.

Végül szintén eltérés, pontosítás az új Be.-hez képest, hogy a Javaslat a Be. 74/M. § (3) bekezdésében explicit módon rögzíti és egyértelművé teszi, hogy ahol a törvény bíróság, ügyész vagy nyomozó hatóság aláírásáról rendelkezik, ezen elektronikus aláírást vagy elektronikus bélyegzőt is érteni kell, amivel a Be. jelenleg kifejezetten papíralapú ügykezelési szabályai technológia-semlegesek lesznek.

A Be. 85. § (5) bekezdéséhez és 158/A. § (4) bekezdéséhez

A Javaslat az E-ügyintézési törvénynek és az az alapján kiadott rendeleteknek megfelelően pontosítja és egységesíti a minősített vagy minősített tanúsítványon alapuló fokozott biztonságú elektronikus aláírás megnevezését.

A Be. 155. § (6) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 155. § (6) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 157. § (2) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 157. § (2) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre, tekintettel arra, hogy mind a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: hatályos Pp.), mind az új Pp. ideiglenes (és nem biztosítási) intézkedéseket szabályoz.

A Be. 166. § (7) bekezdéséhez, 169. § (5) bekezdéséhez, 250. § (5) bekezdéséhez és 261. § (2) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a jegyzőkönyv és a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslat pontosítja a kijavítás és kiegészítés szabályait. Eszerint elektronikus irat kijavítását a kijavítandó rész megjelölésével külön elektronikus iratban kell elkészíteni.

A Be. 219. § (1) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy 2018. január 1-jétől az ügyészség és a bíróság között kötelező lesz az elektronikus kapcsolattartás, a vádirat benyújtására is elektronikus úton fog sor kerülni. Emellett 2018. január 1-jétől a védők is elektronikus kapcsolattartásra kötelezettek lesznek, a terheltek esetében, pedig, ha az elektronikus ügyintézéshez való joguk nem szünetel, választhatják az elektronikus kapcsolattartást. Erre tekintettel pontosítja a Javaslat a papíralapon megküldött vádiratok példányszámát, eszerint az ügyész a vádirat elektronikus úton történő benyújtása mellett papíralapon annyi példányban küldi meg a vádiratot a bíróságnak, hogy valamennyi nem elektronikus úton kapcsolatot tartó vádlottnak jusson egy-egy példány.

Az ügyészség és a bíróság közötti kötelező elektronikus kapcsolattartásra tekintettel a Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 219. § (1a) bekezdését.

A Be. 260. § (4) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslat pontosítja az írásba foglalás napjának rögzítésére vonatkozó szabályt.

A Be. 316. §-ához

Az új Pp. nagy hangsúlyt fektet a perkoncentrációra, így a polgári jogi igény vonatkozásában is elvárja a Javaslat, hogy a magánfél a bírósági eljárás kezdetén adja elő a követelését és annak keretei rögzüljenek. Ha a magánfél ezt nem teszi meg legkésőbb azon a tárgyalási határnapon, amelyen jelen volt vagy jelen lehetett, később igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti. Így a polgári jogi igény érvényesítése miatt a büntetőjogi felelősség elbírálásának időszerűsége sem szorul hátrányba. E célra figyelemmel a Javaslat a hatályos Be. 316. §-ából elhagyja az arra vonatkozó utalást, hogy a magánfél még a bírósági határozathozatal megelőző felszólalás során is megjelölheti, milyen összegben kíván polgári jogi igényt érvényesíteni. A módosított szöveg értelmében a magánfélnek ekkor már „csak”

arra van lehetősége, hogy a már korábban előterjesztett polgári jogi igényével kapcsolatban indítványt tegyen. A Javaslat e §-a továbbá a Be. 316. §-ának technikai jellegű korrekcióját is végrehajtja.

A Be. 321. § (2) bekezdéséhez

Tekintettel arra, hogy a határozat nem csupán papíralapon készülhet el, a Javaslat pontosítja a tárgyaláson meghozott határozat rendelkező részének a tárgyalási jegyzőkönyvhöz való csatolásának szabályát.

A Be. 328/A-328/E. §-ához

A Javaslat külön fejezetben foglalja össze azokat a rendelkezéseket, amelyeket a polgári jogi igény érvényesítésére és elintézésére alkalmazni kell, egyúttal rögzíti a büntetőeljárás jellegéből adódó alapvető eltéréseket is.

Az általános rendelkezések között kiemelés érdemel, hogy a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályainak alkalmazása a terhelt és a magánfél büntetőeljárási jogait nem érintheti, továbbá a büntetőügyben eljáró bíróság a sértetti érdekekre tekintettel a polgári jogi igény elintézése során hivatalból, azaz külön sértetti indítvány nélkül is figyelembe veszi az ügyiratok tartalmát, miközben a polgári jogi igénnyel összefüggő bizonyítás is a Javaslat általános – és a polgári perrendtartásról szóló törvényhez képest kevésbé kötött – szabályai szerint történhet. A büntetőeljárásban is irányadóak a polgári jogi igény érvényesítésével összefüggő költségekre, különösen az illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezések, amelyek megfelelő alkalmazása érdekében a pertárgyértéket is a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint kell megállapítani.

A Javaslat külön rendelkezik a követendő eljárásról, ha a polgári jogi igény elintézése során az eljáró bíróval vagy bírósággal szemben olyan kizárási ok merül fel, amelyet kizárólag a polgári perrendtartásról szóló törvény tartalmaz. Ha a bíró vagy a bíróság kizárását maga a polgári jogi igényt előterjesztő magánfél kéri, akkor a kizárás elintézését mellőzni kell, és a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra kell utasítani, azért, hogy a büntetőjogi főkérdést elbíráló bíróságot vagy a bíró személyét a polgári jogi igény, illetve a magánfél ne befolyásolhassa. Ugyanezen okból a más által bejelentett kizárás esetén is a kizárást elbíráló bíróság csupán a kizárási ok fennállását állapítja meg, amely szintén a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítását eredményezi.

A polgári perrendtartásról szóló törvény nagy hangsúlyt fektet – a büntetőeljárás szabályozásához hasonlóan – a perkoncentrációra, így a polgári jogi igény vonatkozásban is elvárja a Javaslat, hogy a magánfél a bírósági eljárás kezdetén adja elő a követelését és annak keretei rögzüljenek. Ha a magánfél ezt nem teszi meg legkésőbb azon a tárgyalási határnapon, amelyen jelen volt vagy jelen lehetett, később igényét egyéb törvényes úton érvényesítheti, így a polgári jogi igény miatt a büntetőjogi felelősség elbírálásának időszerűsége sem szorul hátrányba.

A polgári perrendtartásról szóló törvény részletes előírásokat tartalmaz a keresetlevél tagolását és egyes tartalmi elemeit illetően, a Javaslat azonban a sértetti jogérvényesítés elősegítése érdekében ettől eltérve a polgári jogi igény tekintetében csak azon minimális kellékeket kívánja meg, amelyek nélkül a polgári jogi igény érdemi elbírálása lehetetlen lenne.

A Javaslat lehetővé teszi azt is, hogy a magánfél a polgári jogi igényét bármikor, szabadon visszavonhassa, amely nem feleltethető meg minden esetben a keresettől elállásnak, hiszen méltánytalan lenne őt megfosztani a keresetindáshoz fűződő joghatásoktól (pl. elévülés megszakadása), ha a bíróság kizárólag büntetőeljárási okokból függeszti fel az eljárást, és ezért a magánfél inkább az egyéb törvényes utat választja. A polgári és büntetőeljárások összehangolása érdekében a Javaslat ilyen esetekre a magánféltől előzetes bejelentést és utólagos igazolást vár el.

A büntetőeljárásban polgári jogi igényt kizárólag a magánfél, illetve meghatározott körben a jogutódja érvényesíthet, ezért a Javaslat egyértelműen kizárja, hogy a terhelt a magánféllel szemben – akár viszontkereset, akár beszámítás útján – a büntetőeljárásban követelést támaszthasson.

Az előterjesztett polgári jogi igényt a bíróság a büntetőeljárásban is köteles – szükség esetén hiánypótlás mellett – megvizsgálni abból a szempontból, hogy alkalmas-e az érdemi elbírálásra, és ha azt nem kell egyéb törvényes útra utasítani, akkor a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint közli azt az érintettekkel. A polgári jogi igény a büntetőeljárásban előterjesztett keresetnek tekinthető, így érvényesítéséhez a Javaslat ugyanazon joghatásokat fűzi, mintha a magánfél polgári peres eljárást indított volna a terhelttel szemben. A polgári és büntetőeljárások közötti összhang és minél egyszerűbb átmenet, azaz a sértettek hatékony igényérvényesítése érdekében a Javaslat ugyanakkor a keresetlevél előterjesztésének és a perindításnak a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott joghatásait fenntartja, ha egyéb törvényes útra utasítás, vagy visszavonása esetén igényét a magánfél külön polgári eljárásban érvényesíti.

A Javaslat a büntetőeljárás koncentrált lefolytatása érdekében a polgári jogi igény megváltoztatásának szabályait a polgári perrendtartásról szóló törvénnyel összhangban állapítja meg, ugyanakkor a büntetőeljáráshoz igazítva a vád tárgyává tett cselekményhez kötött polgári jogi igény megváltoztatására a vád módosítása vagy a vádtól eltérő minősítés lehetőségének megállapítása esetén is lehetőséget biztosít.

A polgári jogi igény vonatkozásában a Javaslat a büntetőeljárás koncentrációjának igényére tekintettel és a polgári per során érvényesülő perkoncentráció elvével összhangban rögzíti, hogy a magánfél a fellebbezésében és a másodfokú bírósági eljárás során már csak korlátozottan, a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint változtathatja meg polgári jogi igényét.

A Javaslat részletesen szabályozza a polgári jogi igény érvényesítésének egyéb törvényes útra utasítását, amelynek célja, hogy a büntetőbíróság a polgári jogi igény érdemében az egyértelműen megítélhető helyzetekben döntsön, egyébként pedig semmi – különösen a polgári jogi igényt elbíráló rendelkezés jogereje – ne gátolja meg a sértettet abban, hogy igényét más módon, a büntetőeljárástól függetlenül érvényesíthesse.

A sértett további igényérvényesítésének lehetővé tétele nyilvánul meg abban, hogy ha az eljárás a terhelti felelősség megállapításának hiányában fejeződik be, a Javaslat a polgári jogi igény elutasítása helyett annak egyéb törvényes úton történő érvényesítését biztosítja. A Javaslat szintén a polgári jogi igény egyéb törvényes úton történő érvényesítése előtt nyitja meg a kaput akkor, ha a magánfél a polgári jogi igényt elkésztetten terjesztette elő. E körbe tartoznak azon esetek is, amikor a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint

a kereset visszautasításának lenne helye, amelyre különösen akkor kerülhet sor, ha az igény elbírálása más hatóság hatáskörébe tartozik, vagy a bírósági eljárást más hatósági vagy egyéb eljárásnak kell megelőznie, továbbá az az eset is, amikor a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezései szerint a polgári jogi igény tekintetében az eljárást meg kellene szüntetni. Az egyéb törvényes útra utasítás következő csoportja azon okokat foglalja magában, amelyek fennállása jelentősen hátráltatja a büntetőjogi felelősség elbírálásának időszerűségét. Ilyen eset, ha a magánfél nem hallgatható ki tanúként vagy a vallomástételt megtagadta, ha a magánfél az eljáró bíróval vagy bírósággal szemben a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített kizárási okot jelentett be, illetve a más által bejelentett kizárás alapján a bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott és e törvényben nem nevesített kizárási ok fennállását megállapította, ha a magánfél és a terhelt a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott egyezség jóváhagyását kéri, vagy ha a magánfél ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjeszt elő. Tekintettel arra, hogy sok esetben csak az adott ügy körülményei alapján lehet megítélni egy-egy polgári jogi igény elbírálásának bonyolultságát vagy időigényét és ennek hatását a büntetőeljárásra, a Javaslat a felsorolt eseteken kívül – a mérlegelési szempontokat meghatározva – az eljáró bíróság számára is döntési lehetőséget biztosít, hogy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasítja-e.

Az egyéb törvényes útra utasítás szükségszerűsége vagy célszerűsége az eljárás folyamán bármikor bekövetkezhet, ezért a Javaslat nem kívánja meg, hogy e rendelkezés az ügydöntő határozatban szerepeljen, hanem a minél korábbi sértetti igényérvényesítés lehetővé tétele érdekében meghatározott okok felmerülése esetén a lényegében azonnali egyéb törvényes útra utasítást kívánja meg. A gyakorlatban kezelhetetlen helyzeteket eredményezne a polgári jogi igény érvényesítésének részletekre bontása és a büntető, illetve polgári bíróságok közötti esetleges megosztása, ezért a Javaslat az egységes elbírálás érdekében rendelkezik arról is, hogy a polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra kell utasítani akkor is, ha annak oka a polgári jogi igénynek csak valamely részét érinti.

A magánjogi igényekkel történő szabad rendelkezés kiterjed arra is, hogy a magánfél választhatja meg azt is, hogy egyéb törvényes útra utasítás esetén polgári jogi igényét mely fórum előtt kívánja érvényesíteni, a Javaslat ezért csak az azonnali jogvédelmet kívánó esetben, az ideiglenes intézkedés iránti kérelem előterjesztésekor ír elő a bíróságnak továbbítási kötelezettséget.

A Be. 335. §-ához

A Javaslat értelmében a magánfél által bejelentett polgári jogi igény érdemi elbírálása a büntetőeljárásban is ítélettel történhet.

A Javaslat ugyanakkor a sértetti érdekekre figyelemmel a polgári jogi igény minél teljesebb érdemi elbírálását biztosítja azzal, hogy a döntést a polgári jogi igény jogalapja és összecszerűsége tekintetében kettéválasztja. Ennek megfelelően, ha az ítéleti tényállás a polgári jogi igény alapjául szolgáló, a magánfél által előadott valamennyi tény tartalmazza (azaz a polgári jogi igény és a büntetőjogi felelősség megítélésének alapja tekintetében ténybeli eltérés nincs), továbbá az összecszerűség és a jog fennállása tekintetében a vita elkülöníthető (akkor is, ha a polgári jogi igény érdemi elbírálása a büntetőeljárás befejezését jelentősen késleltetné, vagy a büntetőeljárásban történő érdemi megítélést más körülmény kizárja), akkor a bíróság köteles elbírálni, hogy a polgári jogi igénnyel érvényesített jog fennáll-e vagy sem. A Javaslat ezzel megkíméli a sértettet attól, hogy pusztán az

összezszerűség bizonyítási nehézségei miatt ne hozzanak anyagi jogerőhatásra képes határozatot abban a kérdésben, hogy a bűncselekmény következtében őt az érvényesített jog – pl. a kártérítés – megilleti-e. A Javaslat e szabálya így egyfajta közbenső ítélet meghozatalát írja elő, amellyel megkíméli a sértettet attól is, hogy a vitás összezszerűség miatt egyéb törvényes úton folytatott eljárás során külön bizonyítania kelljen követelésének a büntetőügyben már – a polgári jogi igényével egyezően – elbírált jogalapját.

A Javaslat a polgári jogi igénnyel érvényesített jog fennállásán kívül az összezszerűség tekintetében is érdemi döntést irányoz elő, ha a bíróság az ítéletében megállapítja a bűncselekménnyel okozott kár vagy vagyoni hátrány összegét, illetve a bűncselekmény elkövetési értékét, és a magánfél követelése ezen keretek között marad. A hatályos Be. szabályozása így alkalmas lesz arra, hogy az érdemi elbírálást a gyakorlatban érvényesített polgári jogi igények túlnyomó részében biztosítsa.

A Javaslat az érdemi döntés korlátai, a teljesítési határidő és annak számítása tekintetében szintén a polgári perrendtartásról szóló törvény rendelkezéseit tekinti irányadónak, hiszen a polgári jogi igény magánjogi jellege miatt az érdemi döntés terjedelmére és teljesítésére is a polgári eljárásjog szabályait indokolt alkalmazni. A Javaslat lehetővé teszi azt is, hogy a bíróság a polgári perrendtartásról szóló törvény szerint az ítélet polgári jogi igényre vonatkozó rendelkezését előzetesen végrehajthatóvá nyilváníthassa, mert az ott felsorolt esetek a sértett igényének minél korábbi kielégítését a büntetőeljárásban is indokoltá teszik.

A Be. 379. § (3) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 379. § (3) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 379. § (5) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 379. § (5) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 408. § (5a) bekezdéséhez és 415. § (5) bekezdéséhez

A Javaslat technikai jellegű korrekciót hajt végre, amennyiben a Be. 415. §-ából a 408. §-ba illeszti a kizárólag a polgári jogi igénnyel vagy a szülői felügyeleti joggal kapcsolatos perújításra vonatkozó rendelkezést. Az új rendelkezés egyértelművé teszi, hogy e két kérdésben a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályai szerint van helye perújításnak.

A Be. 416. § (5) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 416. § (5) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 579. §-ához

A Javaslat a Be. különleges eljárásokra vonatkozó fejezetét kiegészíti a polgári jogi igény érvényesítésével okozati összefüggésben felmerült – bűnügyi költségnek nem minősülő – költségre vonatkozó utólagos rendelkezéssel. Ennek indoka, hogy ezen költségek megállapítása és viselésre kötelezése tekintetében is előfordulhat olyan hiányosság vagy

törvénysértés, amelyet a büntetőeljárásban szükséges orvosolni, különös tekintettel arra, hogy az ilyen költségekre a polgári perrendtartásról szóló törvény szabályait kell alkalmazni. A Javaslat lehetővé teszi, hogy a magánfél a polgári jogi igényét visszavonja, ha azt egyéb törvényes úton kívánja érvényesíteni, amelynek kétféle eredménye lehet. Ha a magánfél hatvan napon belül igazolja, hogy a polgári jogi igényét egyéb törvényes úton érvényesítette, akkor az addig felmerült költségei megtérítését az egyéb eljárásban igényelheti. Ha azonban ez az igazolás elmarad, akkor a keresettől elállásra meghatározott következményeket kell alkalmazni, így a büntetőeljárásban kell dönten a költségekről, amely döntési szükség az ügydöntő határozat jogerőre emelkedését követő időre is eshet.

A Be. 583. § (2) bekezdéséhez

A Javaslat rögzíti, hogy a kártalanítási igényt keresetlevélben kell előterjeszteni. Ennek szabályozása azért elengedhetetlen, mert a hatályos gyakorlat szerint a polgári bíróságok számos esetben nem kéri számon a beadványokon a polgári perrendtartásról szóló törvénynek a keresetlevélre vonatkozó követelményeit, ami mind az ügy teljes körű elbírálását megnehezíti, mind a törvényességgel szemben kételyeket ébreszt. A keresetlevél kötelező kellékeit a Javaslat szűkebb keretek között határozza meg a polgári perrendtartásról szóló törvényhez képest, ami a kártalanítási igény speciális jellemzőiből adódik.

A Be. 584. § (2) bekezdéséhez

A Javaslat a Be. 584. § (2) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. 603/A. §-ához

A Javaslat az elektronikus kapcsolattartás szabályainak 2018. január 1-jével történő alkalmazásának megkönnyítése érdekében átmeneti rendelkezéseket határoz meg a kézbesítés és a digitalizálás kapcsán.

A Be. 606/C. §-ához

Átmeneti rendelkezésben szükséges rendelkezni a Javaslat hatálybalépését követően (vagyis 2018. január 1-jén vagy azt követően) előterjesztett polgári jogi, illetve kártalanítási igényre vonatkozóan.

A Be.-t érintő szövegcserehez

Tekintettel arra, hogy az iratok és határozatok nem csupán papíralapon készülhetnek el, a Javaslat mellőzi a Be.-ből az eredeti irattal, illetve a kiadmánnyal kapcsolatos rendelkezéseket, mivel ezek elektronikus iratok esetén nem értelmezhetőek. A Javaslat tartalmi módosítást nem végez, csupán technológia-semlegessé teszi a szabályozást.

A Javaslat a Be. 56. § (5) bekezdésének, 57. § (3) bekezdésének, 159. § (3) bekezdésének, 160. § (3) bekezdésének, 207. § (2) bekezdés g) pontjának, 214. § (1a) bekezdésének, 217. §

(3) bekezdés g) pontjának, 284. § (3) bekezdésének, 583. § (3) bekezdésének és 584. § (1) bekezdésének technikai jellegű korrekcióját hajtja végre.

A Be. hatályukat veszítő rendelkezéseihez

A Be. 69/A-69/D. §-a és az azt megelőző alcím hatályon kívül helyezése kapcsán lásd a 7. §-hoz írtakat.

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 70. § (1) bekezdés g) pontját, valamint (7a) és (7b) bekezdését, tekintettel arra, hogy 2018. január 1-jétől az elektronikus kapcsolattartás kötelező lesz az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek, így a bíróság, ügyészség, illetve nyomozó hatóság, továbbá az Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság számára is, ezért szükségtelen a Be.-ben e szervekre vonatkozó speciális szabályok szerepeltetése.

A Javaslat hatályon kívül helyezi a Be. 71/A. §-át és 250. § (6) bekezdését, tekintettel arra, hogy az technikai jellegű, tisztán iratkezelési szabályokat tartalmaz, amelyek rendeleti szinten is kezelhetők, ahol a papíralapú és az elektronikus iratok kezelése is megfelelő részletességgel és eltéréssel szabályozható.

A Be. 219. § (1a) bekezdésének hatályon kívül helyezése kapcsán lásd a 12. §-hoz írtakat.

Tekintettel arra, hogy az iratok és határozatok nem csupán papíralapon készülhetnek el, a Javaslat mellőzi a Be.-ből az eredeti példánnyal, illetve az összefűzött irattal kapcsolatos rendelkezéseket, mivel ezek elektronikus iratok esetén nem értelmezhetőek. A Javaslat tartalmi módosítást nem végez, csupán technológia-semlegessé teszi a szabályozást.

4. Az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosításához

Jogalkalmazói tapasztalatok alapján indokoltá vált a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) és az azzal jellegét tekintve szoros kapcsolatban álló Interpol-Find rendszerben elhelyezett tárgykörözéssel kapcsolatos találat esetén alkalmazható intézkedések szabályozásának felülvizsgálata.

A területet érintő nemzetközi jogi környezet alapján megállapítható, hogy a körözési rendszerek a nemzetközi bűnügyi együttműködés során alkalmazható jogintézmények érvényesülését segítik elő, azonban önmagukban nem képeznek jogalapot kényszerintézkedés alkalmazására, eljárási cselekmények elvégzésére, vagy éppen tárgyak visszaszolgáltatására. A körözési rendszerek tehát technikai jellegű támogatást nyújtanak, ahhoz hogy a nemzetközi együttműködés érdemi jogintézményei hatékonyan működtethetők legyenek. E jogintézmények tekintetében minden esetben a nemzetközi bűnügyi együttműködést meghatározó egyezményeket, uniós jogi aktusokat kell megvizsgálni.

A tárgykörözések esetén a körözési rendszerekben jellemzően több célból helyezhető el körözés. E célok nem minden esetben függenek össze bűncselekmény elkövetésével, hiszen például elvesztett okmány esetén is sor kerülhet annak nemzetközi körözésére.

A nem bűnügyi – bűncselekménnyel összefüggő – célú körözések esetén büntetőjogi eszközök (így pl. a Be. alapján történő lefoglalás) alkalmazására nem kerülhet sor.

A bűnügyi célú körözések is eltérő intézkedésekre irányulhatnak. A SIS körözés megengedi például meghatározott jármű körözését abból a célból, hogy annak útvonala, vagy az azt használó személyek kiléte megállapítható legyen. Ilyen esetekben lefoglalás elrendelésére szintén nem kerülhet sor. Végezetül abban az esetben, ha a nemzetközi körözés elrendelésének célja a lefoglalás, sem minden esetben kerülhet sor a lefoglalt dolog sértett részére történő visszaszolgáltatására. A nemzetközi körözés irányulhat bizonyítási eszköz, vagy éppen elkobzás, vagyonelkobzás alá eső tárgy felkutatására, lefoglalására is.

A nemzetközi körözéssel kapcsolatos jogszabályok áttekintését követően egy új jogszabályi rendszer került kialakításra, amelynek lényege a következőkben foglalható össze.

A nemzetközi körözés eredményeképpen megtalált tárgyak esetében a körözés céljától függően kerülhet sor intézkedés foganatosítására. Az új szabályozás egyértelművé teszi, hogy büntetőeljárás intézkedésre csak abban az esetben kerülhet sor, ha a nemzetközi körözést büntetőeljárás során, bűncselekmény elkövetésével összefüggésben rendelték el. Ehhez képest szűkebb körben kerülhet sor lefoglalás alkalmazására, azokban az esetekben, ha a bűnügyi célú nemzetközi körözés ezt célozta. Végezetül a tárgy visszaadásával kapcsolatos – az Nbjt.-ben most bevezetendő, illetve az EUTv-ben újraszabályozott – eljárás keretei között kerülhet sor arra, hogy a bűncselekmény útján a sértett birtokából kikerült tárgyak vagyontárgyak sértettnek történő visszaszolgáltatása érdekében körözött tárgyak tekintetében egy egyszerűsített bűnügyi együttműködés valósuljon meg. Ez utóbbi célja, hogy amennyiben a megtalált tárgy visszaszolgáltatása jóhiszemű harmadik személy jogát nem sérti, úgy a megtalált tárgy a nemzetközi körözés alapján, indokolt esetben a körözést kibocsátó tagállammal történő, formához nem kötött együttműködés alapján, jogsegélykérelem előterjesztése nélkül lefoglalható és a Be. rendelkezéseinek megfelelően a sértettnek visszaszolgáltatható legyen.

Az új jogi szabályozás egyértelművé teszi, hogy a bűnügyi célú lefoglalásra irányuló nemzetközi körözést jogsegélykérelemnek kell tekintetni, vagyis annak elintézésére a nemzetközi bűnügyi együttműködés, és közvetve a büntetőeljárás törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. Ez irányadó abban az esetben is, ha ezen együttműködésre az előbb említett egyszerűsített eljárásban kerül sor, amely így egy egyszerűsített bűnügyi jogsegélyi együttműködésnek tekintendő.

5. A jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény módosításához

A terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i európai parlamenti és tanácsi (EU) irányelv 24. cikk (6) bekezdése alapján a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a terrorcselekmények áldozatai a nemzeti joggal összhangban, a bűncselekmény körülményeinek súlyosságát és körülményeit kellően hangsúlyozó feltételekkel jogi segítségnyújtáshoz juthassanak. Tekintettel arra, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény a bűncselekmények áldozatává vált személyek részére jelenleg is privilegizált, magasabb jövedelmi küszöbhez kötött hozzáférést biztosít a jogi segítségnyújtáshoz, a terrorcselekmények áldozatai részére még kedvezményesebb hozzáférés azáltal biztosítható, ha tekintettel az elszenvedett bűncselekmény súlyára, a rászorultságuk vizsgálata nélkül jogosultakká válnak a jogi segítségnyújtás keretében nyújtott valamennyi peres és peren kívüli szolgáltatásra.

6. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény módosításához

A terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló, 2017. március 15-i európai parlamenti és tanácsi (EU) irányelv 26. cikk (1) bekezdése alapján a tagállamok biztosítják, hogy a terrorizmus azon áldozatait, akiknek lakóhelye a terrorista bűncselekmény elkövetési helyétől eltérő tagállamban található, hozzáférjenek a jogaikra vonatkozó információkhoz, a rendelkezésre álló segítő szolgálatokhoz és kárenyhítési rendszerekhez abban a tagállamban, ahol a terrorista bűncselekményt elkövették. A bűncselekmények áldozatainak segítéséről és az állami kárenyhítésről szóló 2005. évi CXXXV. törvény 6. § (1) bekezdése szerint kárenyhítésre a rászoruló áldozat jogosult. Az a nem Magyarországon honos áldozat, aki Magyarországon válik terrorcselekmény áldozatává, a hazai jövedelmi viszonyainak megfelelő keresete miatt feltehetően nem minősülne rászorulóknak és ezért nem lenne jogosult kárenyhítésre. Erre, valamint a terrorcselekmények súlyára tekintettel indokoltnak tűnik, hogy a terrorcselekmények áldozatait (a más tagállamban honos és a Magyarországon élők is) a rászorultság vizsgálata nélkül rászorulóknak minősüljenek és így pusztán az elszenvedett bűncselekmény súlya okán jogosultakká váljanak a kárenyhítésre.

7. A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII. törvény módosításához

A Javaslat megteremti az elektronikus kapcsolattartás közvetítői eljárásban való igénybevételének jogalapját, egyúttal az elektronikus kapcsolattartás általános szabályait kiegészítő rendelkezéseket vezet be a közvetítői eljárásba. A közvetítőként eljáró ügyvéd az E-ügyintézési törvény alapján nem járhat el elektronikus ügyintézészt biztosító szervként, ezért elektronikus kapcsolattartásra nem köteles. A közvetítői eljárásban az elektronikus kapcsolattartás választása nem korlátozott, de ennek hatálya kiterjed a büntetőeljárásra is, ezért a közvetítői eljárás befejezése után a büntetőeljárást folytató ügyészségnek, illetve bíróságnak a nyilatkozatot meg kell küldeni. A közvetítői eljárás a megegyezést célzó és mindkét fél önkéntes részvételén alapuló eljárás, amelyben a Be. szabályaitól eltérően az idézéssel és a mulasztással összefüggésben jelenleg sem szabható ki rendbírság. Ezt a szemléletet tükrözi az is, hogy a Javaslat alapján a szankció alkalmazására az elektronikus kapcsolattartás szabályainak megszegése miatt sem lesz lehetőség. Felmerülhet olyan helyzet, hogy a papíralapú kapcsolattartásra való áttérést a közvetítői eljárásban kezdeményezik, ilyen esetben azonban nem célszerű, hogy a közvetítő a büntetőeljárásban eljáró hatóságok jogkörébe tartozó, a további büntetőeljárásra is korlátozó jellegű döntést hozzon, és az indítványt elutasítsa. Erre tekintettel a közvetítő a papíralapú kapcsolattartásra való áttérésre irányuló indítványt nem utasíthatja el, de a papíralapú kapcsolattartásra való áttérés hatálya nem terjed túl a közvetítői eljáráson. Ez utóbbi rendelkezés biztosítja, hogy az áttérés szabadsága ne befolyásolhatja a büntetőeljárásban irányadó jogokat.

8. A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény módosításához

A kölcsönös elismerés elvének a pénzbüntetésekre való alkalmazásáról szóló, a Tanács 2005. február 24-i 2005/214/IB Kerethatározatának (a továbbiakban: 2005/214/IB kerethatározat) hazai jogba történő átültetésének Magyarország a szabálysértéseket érintő együttműködés területén az Szjstv.-vel tett eleget.

A szabálysértési jogsegélyről szóló 2007. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Szjstv.) megalkotásának időpontjában a közúti közlekedési jogsértésekkel kapcsolatban nem merült fel, hogy a közlekedési jogsértések más jogág (közigazgatási jog) alá is tartozhatnának, ezért a Szjstv. 1. §-ának (3) bekezdése a törvény alkalmazásául azt a feltételt szabta, hogy a Szjstv.

csak olyan cselekmény esetében alkalmazható, amely a magyar jog szerint szabálysértés, és a külföldi állam joga szerint is büntetendő.

A 2005/214/IB kerethatározat 5. cikke ugyanakkor kimondja, hogy a kibocsátó államban büntetendő és a kibocsátó állam joga által meghatározott bűncselekmények esetében, a kerethatározat értelmében és a cselekmény kettős büntethetőségének mérlegelése nélkül a határozatokat el kell ismerni és végre kell hajtani többek között az olyan magatartás esetében, amely sérti a közúti közlekedés szabályait, beleértve a vezetési- és pihenőidőre, valamint a veszélyes anyagokra vonatkozó rendelkezések megszegését. E rendelkezés alapján tehát teljesen lényegtelen, hogy az átvevő tagállam nemzeti joga a meghatározott cselekményt miként minősíti.

Önmagában az a tény, hogy a hazai szabályozásban egyes közlekedési jogsértések a közigazgatási jog hatálya alá tartoznak, a kettős büntethetőség mérlegelése nélküli alkalmazás miatt nem alapozhatják meg az átadott pénzbírságok végrehajtásának elutasítását. Erre azonban az Szjstv. 1. §-ának (3) bekezdése alapján, mivel az kizárólag a magyar jog szerint szabálysértésnek minősülő cselekményekre teszi lehetővé a végrehajtás átvételét, sor kerül.

A módosítási javaslat a 2005/214/IB kerethatározatnak történő megfelelés érdekében az alábbi pontokon módosítja az Szjstv.-t:

1. a pénzbüntetés végrehajtását kiterjeszti a közigazgatási bírsággal sújtandó közlekedési jogsértésekre is, tekintettel arra, hogy ebben az esetben nem a szabályszegést kell vizsgálni és azt a magyar hatóságoknak elbírálni, hanem a külföldi hatóság által a 2005/214/IB kerethatározatban rögzített ügycsoportjának megfelelően átadott, jogerősen megállapított pénzbüntetés végrehajtását kell biztosítani,
2. figyelemmel arra, hogy a hazai szabályozás a közigazgatási bírságok esetén kizárólag az adók módjára történő behajtást teszi lehetővé, a Javaslat kizárja a szabálysértések esetén biztosított közérdekmű munkával való megváltás és elzárás lehetőségét,
3. a végrehajtás eredményessége érdekében a Javaslat rögzíti, hogy az elévülés a végrehajtás átvételének időpontjától számítható azzal, hogy a közigazgatási bírságok esetén is a szabálysértésekre irányadó abszolút elévülési idővel, két évvel kell számolni,
4. a 2005/214/IB kerethatározatban foglaltaknak megfelelően pontosítja a végrehajtással érintett legmagasabb összeget.

A módosítások továbbra sem biztosíthatják azonban azt, hogy az egyes közlekedési jogsértések miatt eljáró közigazgatási hatóságok végrehajtásra adják a jogerősen kiszabott és be nem fizetett közigazgatási bírságokat, figyelemmel arra, hogy ezen hatóságok nem felelnek meg a 2005/214/IB kerethatározatban felsorolt hatóságok kritériumainak (büntetőbíróság által elbírálni való ügyek). Tehát a módosítás csak a közigazgatási bírsággal sújtott közlekedési szabályszegések miatt kiszabott pénzbírság végrehajtásának átvételét teszi lehetővé, ezek átadására – az alább jelzett kivétellel – továbbra sincs mód.

Az Európai Unió e kérdést szabályozó irányelvének meghozataláig a Bolgár Köztársaság, a Horvát Köztársaság, Magyarország és az Osztrák Köztársaság között a közúti közlekedésbiztonságot veszélyeztető közlekedési jogsértések miatt alkalmazott jogkövetkezmények határon átnyúló végrehajtásának elősegítéséről szóló Megállapodás kihirdetéséről, valamint egyes törvényeknek a közlekedésbiztonságot elősegítő európai uniós és nemzetközi kötelezettségek végrehajtásához szükséges módosításáról szóló 2012. évi CLXX. törvény alapján a csatlakozott országok tekintetében van lehetőség a közigazgatási bírsággal sújtott közlekedési szabályszegések miatt kiszabott pénzbírság végrehajtásának átadására.

Az Szjstv. rendelkezései értelmében a végrehajtásra átvett pénzbüntetések a végrehajtó, tehát a magyar állam bevételét képezi.

A módosítással biztosítható a 2005/214/IB kerethatározatnak való teljes körű megfelelés.

9. A bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény módosításához

A Bnytv. 69. §-ának (3) bekezdéséhez

Annak érdekében, hogy a megvalósuljon a teljes elektronizálás – amelyre vonatkozóan a döntés és forrásbiztosítás már a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról szóló 2009. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Bnytv.) 2017. tavaszi módosítása keretében megtörtént – szükséges a Bnytv. 69. § (3) bekezdés módosítása.

A Bnytv. 76/A. §-ának (2) bekezdéséhez

A módosítás a normavilágosság és az egységes joggyakorlat kialakítása céljából egyértelművé teszi, hogy az új típusú adatigénylésekre is (tehát a bűnügyi nyilvántartási rendszerből való adatigénylésre, és az azzal egyidejűleg előterjesztendő tagállami ítéletek nyilvántartásából való adatigénylésre is) ugyanazon szabályok vonatkoznak, mint a többi, a Bnytv.-ben már szabályozott adatigénylésre.

10. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításához

A Btk. 33. §-ának (6) bekezdéséhez és a Bv. tv. 31. §-ához

A Bv. tv. 14. § (5) bekezdése alapján a szabadságvesztés és a kényszerintézkedés foganatosítása a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtását megszakítja. Ilyen esetben tehát előfordulhat, hogy az utóbb életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélnél a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés egészen addig nem hajtható végre, amíg az elítéltet az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra nem bocsátják (azaz legkevesebb huszonöt év elteltével) vagy amíg őt a kötelező kegyelmi eljárás eredményeként nem szabadítják. Így – szemben az elzárással vagy a közérdekű munkával – a hatályos szabályok alapján a pénzbüntetés lényegében korlátlan ideig végrehajtható, amely az elítéltre nézve méltánytalan. Szükséges ezért egyrészt kizárni a pénzbüntetés életfogytig tartó szabadságvesztés melletti kiszabásának lehetőségét, másrészt rögzíteni, hogy életfogytig tartó szabadságvesztés esetén a pénzbüntetés végrehajtásának nincs helye.

A Btk. 92/A. §-ához

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 2016. január 1-je óta hatályos 92/A. §-a szabályozza azt az esetet, amikor a jogerősen befejezett szabálysértési ügyben utólag, perújítás eredményeként büncselekmény miatti szankcionálásra kerül sor, melynek során a szabálysértés miatt kiszabott jogkövetkezményt a büntetőeljárásban kiszabott szankcióba be kell számítani. A hatályos szabályozásnak a fiatakorúak speciális szabadságelvonással járó intézkedésére vonatkozó hiányossága, továbbá az, hogy a jelenlegi szöveg az egyes jogkövetkezmények beszámításánál irányadó mértékek

tekintetében sem követi le megfelelően a szankciók tartamára vonatkozó hatályos rendelkezéseket, indokoltta teszik a rendelkezés pontosítását és kiegészítését.

A Btk. 92/B. §-ához

A rendkívüli jogorvoslat bizonyos formáiban folytatott eljárás eredményeként gyakorta előforduló eset az, amikor a rendkívüli jogorvoslat folytán eljáró bíróság, vagy a jogorvoslati eljárás eredményeként lefolytatott megismételt eljárásban eljáró bíróság a jogerő áttörése mellett az alapügyben hozott határozatban kiszabott büntetés illetőleg intézkedés mértékében vagy nemében más büntetést vagy intézkedést szab ki. Miután az alapügyben hozott jogerős ítélet alapján a jogkövetkezmények tekintetében a végrehajtás már leggyakrabban megkezdődött, rendezésre szorul a már végrehajtott és a rendkívüli jogorvoslat, vagy a megismételt eljárás eredményeként meghozott határozatban kiszabott szankció viszonya. Ennek alapjait teremti meg a módosítás annak kimondásával, hogy a már végrehajtott büntetés vagy intézkedés beszámításáról rendelkezni kell. Az azonos nemű büntetés vagy az intézkedés beszámításának módja nem, kizárólag az igényel jogszabályi szintű szabályozást, ha az alapügyben hozott ítélettől a rendkívüli jogorvoslat vagy a megismételt eljárás során megváltoztatott ítéletben kiszabott büntetés vagy intézkedés neme tér el, melynek részéletszabályait a módosítás büntetés és intézkedés nemenként rögzíti. Fontos kiemelni továbbá, hogy a beszámítás nem csak akkor végezhető el, ha a büntetés vagy az intézkedés teljes tartama végrehajtásra került, hanem abban az esetben is, ha a büntetés vagy intézkedés egy részét hajtották végre. Ilyenkor értelemszerűen a büntetés vagy intézkedés már végrehajtott részét kell beszámítani.

A Btk. 396. §-ához

Mivel nyomatékos társadalmi érdek fűződik ahhoz, hogy a költségvetésbe visszakerüljenek az onnan jogellenesen kikerülő pénzeszközök, a Btk. 396. §-ának (8) bekezdése a büntetés korlátlan enyhítésére ad lehetőséget, feltéve, hogy az elkövető a cselekményével a költségvetésnek okozott vagyoni hátrányt a vádirat benyújtásáig megtéríti. A Btk. ezt a kedvezményt valamennyi értékhatár esetén biztosítja, azonban ha a költségvetési csalást bünszövetségben vagy üzletszerűen követik el, korlátlan enyhítésre nem kerülhet sor.

Jogalkalmazói tapasztalatok szerint a költségvetési csalást jellemzően üzletszerűen követik el, azonban mivel ez esetben a korlátlan enyhítés nem alkalmazható, ez adott esetben azt eredményezheti, hogy egy nagyobb (azaz ötszázezer-egy és ötmillió forint közötti) vagyoni hátrányt üzletszerűen okozó terheltet ki kell zárni a kedvezményből, míg egy különösen jelentős (azaz ötszázmillió forint feletti) vagyoni hátrányt nem üzletszerűen okozó terhelt büntetése korlátlanul enyhíthető lesz. A Javaslat szerinti módosítással az üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás terheltje motiválttá válik abban, hogy az általa okozott vagyoni hátrányt a lehető leghamarabb visszafizesse az államnak.

Nem indokolt ugyanakkor a korlátlan enyhítés lehetőségét minden esetben biztosítani, ezért a Javaslat szerint a különös visszaesőkre a rendelkezés nem alkalmazható. A Btk. 459. §-a 31. pontjának a) alpontja határozza azt meg, hogy különös visszaesőnek az a visszaeső számít, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló jellegű bűncselekményt követ el. A normavilágosság követelményére figyelemmel a javaslat azt is meghatározza, hogy a költségvetési csalás szempontjából mit kell hasonló jellegű bűncselekménynek tekinteni. E körbe tartozik a Btk. XXXIX. Fejezetének valamennyi törvényi tényállása.

A Btk. 408. §-ához

A jogosulatlan pénzügyi tevékenységek elsősorban a nemzetgazdasági érdekeket sértik, mivel kiszorítják a legális piaci szereplőket a befektetőknek ígért, minden közgazdasági realitást nélkülöző magas kamat- és hozamígéretekkel, másrészt ezek betarthatatlansága végül jellemzően a befektetők károsodásához vezet. Megfigyelhető napjainkban, hogy az engedély nélkül végzett pénzügyi tevékenységhez (betétgyűjtés, portfóliókezelés, stb.) közvetítői hálózat kiépítése társul. E közvetítői hálózatok a jogosulatlan tevékenység működtetésében jelentős szerepet játszanak, társadalomra veszélyességük főként abban áll, hogy megsokszorozzák a visszaélések hatókörét, multiplikáló hatással bírnak, és ez a bűncselekmény káros következményeinek súlyában, kiterjedtségében is megnyilvánul.

A pénzügyi tevékenységekhez kapcsolódóan beszélhetünk függő és független közvetítői, illetve ügynöki tevékenységekről. A Btk. nem valamennyi pénzügyi tevékenységhez kapcsolódóan vonja a büntetőjogi felelősség alá a jogosulatlanul végzett közvetítői tevékenységet önálló tettesként. Jelenleg a független biztosításközvetítő tevékenység büntetendő. A gyakorlatban nem egyértelmű, hogy a jogosulatlan pénzügyi tevékenységet folytató elkövetők tevékenységéhez kapcsolódó úgynevezett közvetítői, illetve ügynöki tevékenység bűnsegédi magatartásként értékelendő-e. Megjegyzendő, hogy ha a cselekmény kárt okoz, és csalás megállapítására kerül sor, a közvetítő, illetve az ügynök lesz az, aki jellemzően a megtévesztő magatartás kifejti, így e cselekménynek az elkövetője. A közelmúltban ismertté vált nagyobb visszhangot kiváltó bűnügyek felvetik a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságának egyértelművé tételét a közvetítői, illetve ügynöki tevékenység vonatkozásában is, ha azt engedély vagy bejelentés hiányában végzik. Ezen elkövetési magatartás büntetendővé nyilvánítása előrehozott védelmet biztosít, hiszen a tevékenységi láncolatban előrébb állók magatartását rendeli önálló tettesként büntetni.

A módosítás révén a jövőben a bejelentés hiányában közvetítői vagy ügynöki tevékenységet végzők is önálló tettesként felelnek. A függő közvetítői, illetve ügynöki tevékenység bejelentésére az adott pénzügyi tevékenységet végző köteles, a bejelentésről e tevékenység folytatója legális tevékenység esetében értelemszerűen tudomással bír, illetve a bejelentés megtörténtéről maga is meggyőződhet, sőt a szakmai szabályok szerint meggyőződni köteles.

Mindazonáltal a büntetőjogi felelősség megteremtése feltételezi az adott személy részéről az elvárhatóságot, vagyis, hogy az ágazati szabályok egyértelműen rögzítsék azt, hogy a bejelentési kötelezettség alá eső közvetítői, illetve ügynöki tevékenység megkezdése előtt – tekintve, hogy a bejelentési kötelezettség alanya és a büntetőjogi felelősség alanya eltér – milyen kötelezettsége terheli a közvetítőt, illetve az ügynököt tekintetben, hogy a tevékenység jogszabályszerű folytatásáról meggyőződjön.

A biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bit.) 369. § (2) bekezdése a biztosításközvetítői tevékenység végzésének feltételéül szabja – a 370-371. §-ban foglalt kivételekkel –, hogy a biztosításközvetítő (függő és független biztosításközvetítő egyaránt) aktív státuszban szerepeljen az MNB által vezetett felügyeleti biztosításközvetítői nyilvántartásban (Regiszter). A Bit-nek a biztosításközvetítők nyilvántartását érintő előírásaira – így különösen a 411. § (1) bekezdésére, 412. § (6)-(7) bekezdéseire, a 267. § (1) bekezdés j) pontjára, illetve a 268. § (1) bekezdés f) pontjára – figyelemmel a biztosításközvetítő a Regiszterbe annak a biztosítónak vagy engedélyezett biztosításközvetítőnek (alkusznak vagy többes ügynöknek) a bejelentése alapján kerül, akinek a biztosításközvetítő biztosítást közvetít. Az alkuszt és a többes ügynököt – a tevékenységi engedély megadását követően – az MNB veszi nyilvántartásba.

A Bit. 374. § (1) bekezdése alapján a felügyeleti nyilvántartásban szereplő természetes személy biztosításközvetítő a biztosításközvetítői tevékenységet a biztosító, a többes ügynök vagy a független biztosításközvetítő által kiállított arcképes igazolvány birtokában

folytathatja. A nevezett jogszabályhely (2)-(4) bekezdései alapján az igazolványnak tartalmaznia kell a természetes személy nevét, címét, és a Felügyelet által megállapított nyilvántartási számát. Abban az esetben, ha a nyilvántartásban szereplő természetes személy a biztosításközvetítői tevékenységét gazdálkodó szervezettel fennálló munkaviszony, megbízási vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében végzi, az igazolvány tartalmazza - az (1) bekezdésben meghatározottakon túl - a gazdálkodó szervezet nevét, székhelyét és cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát). Ha a Felügyelet a biztosításközvetítői tevékenységet végző természetes személy felügyeleti nyilvántartásban szereplő státusza inaktív szerepeltetéséről döntött, a közvetítő köteles az arcképes igazolványt a kibocsátónak visszaadni.

A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló 2007. évi CXXXVIII. törvény (a továbbiakban: Bszt.) 111. § (1)-(2) bekezdései alapján a befektetési vállalkozás és az árutőzsdei szolgáltató a befektetési szolgáltatási tevékenysége végzéséhez, illetőleg árutőzsdei szolgáltatása nyújtásához közvetítőt vehet igénybe, mely közvetítő lehet függő ügynök, illetve befektetési vállalkozás.

A befektetési vállalkozás a Bszt. 111. § (1) bekezdése szerinti megállapodást azzal a Magyarország területén székhellyel, lakhellyel (tartózkodási hellyel) rendelkező függő ügynökkel köthet, amely szerepel a Felügyelet 159. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásában, vagy más EGT-államban székhellyel, lakóhellyel (tartózkodási hellyel) rendelkező függő ügynökkel köthet, amelyet a székhelye, lakóhelye (tartózkodási helye) szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága vagy a 159. § (3) bekezdése szerinti esetben a Felügyelet nyilvántartásba vett.

A Bszt. 113. §-a szerint a befektetési vállalkozás és az árutőzsdei szolgáltató által a befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő szolgáltatás, illetve az árutőzsdei szolgáltatás közvetítésére igénybe vett befektetési vállalkozás mint közvetítő, a szerződéskötést - a megbízási szerződés megküldésével egyidejűleg - a szerződés megkötését követő 5 munkanapon belül bejelenti a Felügyeletnek.

A Bszt. 114. § (1) bekezdése értelmében a befektetési szolgáltatási tevékenység, kiegészítő szolgáltatás, illetőleg az árutőzsdei szolgáltatás közvetítésére irányuló tevékenységet függő ügynökként - a (2) bekezdésben foglalt kivétellel - az végezhet, aki szerepel a Felügyelet 159. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásában és megfelel a 111-116. §-ban foglalt rendelkezéseknek. A Felügyelet - kérelmére - azt a függő ügynököt veszi nyilvántartásba, aki megfelel az e törvényben és az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglaltaknak. A kérelméhez mellékelni kell többek között a megbízóval kötött szerződést. A Felügyelet a nyilvántartásba vételről vagy annak elutasításáról szóló döntését közli a kérelmezővel. A Bszt. 114. § (6) bekezdése alapján a Felügyelet törli a nyilvántartásból a függő ügynököt, ha a befektetési vállalkozás és árutőzsdei szolgáltató a 123. § (1) bekezdés e) pontja alapján a közvetítővel kötött szerződés megszűnését bejelenti.

Az egyes fizetési szolgáltatókról szóló 2013. évi CCXXXV. törvény 55. § (1) bekezdése szerint, ha pénzforgalmi intézmény, elektronikuspénz-kibocsátó intézmény pénzforgalmi közvetítőt kíván igénybe venni, azt a Felügyeletnek a szerződés megkötését követő öt munkanapon belül bejelenti. Az 55. § (2) bekezdése értelmében a pénzforgalmi intézménynek, elektronikuspénz-kibocsátó intézménynek pénzforgalmi közvetítői tevékenységet kizárólag az végezhet, akit a Felügyelet az (1) bekezdésben foglalt bejelentést követően a 85. § (2) bekezdése szerinti nyilvántartásba felvesz és megfelel az e törvényben, valamint az e törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglaltaknak.

A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 2013. évi CCXXXVII. törvény 202. § (1) bekezdése alapján a Felügyelet ellenőrzési tevékenységének ellátása és a fogyasztók

érdekeinek védelme céljából nyilvántartást vezet a közvetítőkről és a közvetítői alvállalkozókról. A 21. § (1) bekezdése alapján a függő ügynök - ide nem értve a jelzáloghitel közvetítői tevékenységet végző függő ügynököt - a Felügyelet engedélye nélkül végezhet ügynöki tevékenységet. Ugyanakkor a 21. § (2) bekezdése értelmében a pénzügyi intézmény az általa megbízott függő ügynök, többes ügynök és közvetítői alvállalkozó személyét, valamint az alkusz az általa megbízott közvetítői alvállalkozó személyét a Felügyelet által meghatározott módon és gyakorisággal köteles bejelenti a Felügyeletnek.

Az ellenőrzések hatékonyságának fokozása és a fogyasztók érdekeinek védelme, valamint a visszaélések megakadályozása érdekében ugyanakkor szükséges egyértelműsíteni, hogy a függő ügynöki tevékenység folytatásának feltétele, hogy szerepelnek a Felügyelet által vezetett nyilvántartásban. Ezt a módosítást az egyes törvények biztosítási, illetve pénzforgalmi tárgyú jogharmonizációjával kapcsolatos módosításáról szóló előterjesztés 104. §-a végzi el a következők szerint.

„A Hpt. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A függő ügynök – ide nem értve a jelzáloghitel közvetítői tevékenységet végző függő ügynököt – a Felügyelet engedélye nélkül, a 202. § szerinti nyilvántartásba vételt követően végezhet ügynöki tevékenységet.””

Áttekintve az ágazati szabályozásokat megállapítható, hogy a függő ügynök tevékenysége bejelentéséről, így annak jogszerű folytatásáról a Felügyelet által vezetett – a honlapján nyilvánosan elérhető – nyilvántartásokból egyértelműen meggyőződhet.

Végezetül említést érdemel, hogy az önkéntes kölcsönös biztosító pénztári, magánnyugdíjpénztári vagy foglalkoztatói nyugdíj-szolgáltatási tevékenységhez kapcsolódóan az ágazati törvények terminológiájából adódóan e tevékenységek nem is értelmezhetők, így e tevékenység büntetendővé nyilvánítására ezen ágazatokhoz kapcsolódóan nem is kerül sor.

A Btk. 422. §-ához

A Btk. 422. §-a rendeli büntetni a tiltott adatszerzés büntettét, amely az arra jogosított állami szervek által elvégezhető titkos adatszerzéshez, információgyűjtéshez hasonló, ám jogosulatlanul végzett magatartások szankcionálását biztosítja. E tényállással összefüggésben az elmúlt időszakban jogértelmezési vita alakult ki, mert az eredeti jogalkotói szándékkal szemben a joggyakorlat a „*más lakása, egyéb helyisége, vagy az azokhoz tartozó bekerített hely*” kifejezés alatt csak a magánlakásértés (Btk. 221. §) bűncselekményhez kapcsolódó értelmezés szerinti magánlakást érti. Erre figyelemmel tehát például a középületekben, intézményekben, hivatalokban, gyárakban, boltokban, stb. lévő, nem lakás célját szolgáló helyiségekben végzett tiltott adatszerzés nem büntethető.

A jogalkotó eredeti szándéka – mint az a Btk. 422. §-ához fűzött miniszteri indokolásból is kiderül – az volt, hogy minden olyan magatartás szankcionálható legyen, amely során a magánszemély elkövető alapvetően zárt térben olyan titkosszolgálati/leplezett eszközt alkalmaz, amelyhez – ha azt hatóság végezné – a hatóságnak bírói engedélyre lenne szüksége. Az ilyen helyen tartózkodók ugyanis joggal számítanak bizonyos fokú védettségre személyes adataikat, magántitkaikat, gazdasági, illetve üzleti titkaikat illetően. Annak érdekében, hogy a jogalkotói szándék maradéktalanul érvényesüljön és a jogértelmezési probléma megoldódjon, a Javaslat a tiltott adatszerzés bűncselekmény elkövetési helyét tágabban határozza meg oly módon, hogy a bárki számára hozzáférhető helyen vagy a közösségi közlekedési eszközökön történt tiltott adatszerzés továbbra sem lesz szankcionálható.

A Btk. 219. §-át érintő szövegcserehez

Az Európai Unió adatvédelmi csomagja átfogóan újraszabályozta a tagállami adatvédelem területét. A természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Rendelet) közvetlenül alkalmazandó rendelkezéseket tartalmaz a hatálya alá tartozó adatkörre vonatkozóan. A Rendeletet kiegészítő, a tagállami jogba átültetendő rendelkezéseket határoz meg a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről szóló (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: Irányelv). Mivel a Rendelet közvetlenül alkalmazandó, a hatálya alá tartozó területen a magyar jogban horizontális adatvédelmi szabályozást rögzítő az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló törvény 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) részleges deregulálására kerül sor, és csak a Rendelet hatálya alá nem tartozó – az Irányelv által is érintett – területen lesz alkalmazandó. Ebből következően a Rendelet kötelező alkalmazásának időpontjától, azaz 2018. május 25-től a Btk. 219. §-ában meghatározott kerettényállást kitöltő adatvédelmi szabályozás két keretkitöltő normaanyagra fog támaszkodni: a Rendeletre és az Infotv.-re. Ennek megfelelően kerül kiegészítésre a személyes adattal visszaélés bűncselekményének kerettényállása.

Az említett európai uniós jogi aktusok és a velük összhangban módosuló Infotv. az adatalany jogai körébe tartozó, az őt érintő adatkezelésekről történő utólagos tájékoztatási jogosultságába tartozó, az adatkezelési folyamat során érvényesülő tájékoztatási jogosultságát hozzáféréshez való jogként definiálja. A hatályos Infotv. 20. §-ában szereplő előzetes tájékoztatási kötelezettség nem tartozik ebbe a körbe, és e kötelezettség megsértését a gyakorlat jelenleg sem tekinti tényállásszerű elkövetési magatartásnak. Ennek megfelelően a 219. § (2) bekezdésében szereplő elkövetési magatartás pontosítására kerül sor akként, hogy a tájékoztatási kötelezettség elmulasztása csak az uniós aktusok által hozzáféréshez való joggal, azaz az utólagos tájékoztatással összefüggésben lehet tényállásszerű. A módosítás ennek megfelelően pontosítja terminológiai szempontból az érintett rendelkezést.

A Rendelet 9. cikke és annak nyomán az Infotv. tervezett módosítása kiveszi a személyes adat különleges kategóriái – a különleges adatok – köréből a bűnügyi személyes adatokat és azt önálló kategóriaként fogja kezelni. Az azonos szintű büntetőjogi védelem azonban megkívánja, hogy a bűnügyi személyes adatra elkövetett személyes adattal visszaélés továbbra is fokozottabb büntetőjogi védelmet élvezzen, ezért a 219. § (3) bekezdésében szereplő minősített eset módosítása is szükséges.

A Btk. 286. és 349. §-át érintő szövegcserehez

Az ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 4. § (1) bekezdése felsorolja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlására az alábbiak jogosultak: ügyvéd, európai közösségi jogász, külföldi jogi tanácsadó, kamarai jogtanácsos, alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász, ügyvédjelölt és ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó.

A hatályos szabályozás szerint a zugírászat (Btk. 286. §) bűncselekménye esetében elkövetőként ügyvédi, jogtanácsosi, vagy közjegyzői tevékenységet jogosulatlanul folytató személy jöhet szóba. Tekintettel arra, hogy a tényállás által védeni kívánt jogtanácsosi tevékenység az Ütv. fent említett rendelkezése szerint ügyvédi tevékenységnek minősül, így a zugírászatnál elegendő erre és a közjegyzői tevékenységre utalni. Ebben az esetben indokolt minden jogosulatlan ügyvédi tevékenységre a büntetőjogi védelmet kiterjeszteni

A mező- és erdőgazdasági hasznosítású föld jogellenes megszerzése (Btk. 349. §) bűncselekmény esetében a szerződés megkötésében közreműködő ügyvéd, jogtanácsos, vagy közjegyző is azonos módon felel, mint a szerződő felek. Ennek a körnek a kiterjesztését minden ügyvédi tevékenységet végző személyre (pl. ügyvédjelölt, alkalmazott ügyvéd, akik érdemben és felelősséggel nem tudnak a szerződéskötésben közreműködni) ezért itt a „jogtanácsos” kifejezés pontosítását tartom szükségesnek „kamara jogtanácsos”-ra.

A Btk. 286. §-a a jogban járatlan személyek érdekeinek védelme érdekében rendeli büntetni a zugírászat bűncselekményét. A hatályos rendelkezés alapján a jogosulatlanul és üzletszerűen végzett ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői tevékenység tartozik e körbe. A szabadalmi ügyvivőkről szóló 1995. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Szüt.) egy speciális tudást igénylő jogterületen, az iparjogvédelem területén szabályozza a jogi képviselőt. A Szüt. 1. § (1) bekezdése szerint a szabadalmi ügyvivő feladata, hogy ügyfelét iparjogvédelmi ügyben jogai érvényesítéséhez és kötelezettségei teljesítéséhez hozzásegítse; ennek során iparjogvédelmi ügyekben megbízás vagy kirendelés alapján képviselőt lát el az illetékes bíróságok és más hatóságok előtt, beadványokat, szerződéseket és egyéb okiratokat szerkeszt, valamint iparjogvédelmi ügyekben kutatásokat végez, szakvéleményt, tanácsot és tájékoztatást ad.

A képesítés és szakértelem nélküli szabadalmi szolgáltatók számának növekedésével egyidejűleg - a szellemi alkotások valós jogi védelmére alkalmatlan bejelentésekre figyelemmel - a szellemi tulajdon védelme nem lesz megfelelő szintű. A bejelentések esetleges elutasítása vagy megsemmisülése évek múlva következik be, illetve adott esetben csak utólag derül ki, hogy a túlzottan korlátozott oltalom miatt a megszerzett jog valójában értéktelen. Mindezekre figyelemmel indokolt, hogy ezen a speciális jogterületen, az ügyvédi törvényhez hasonlóan szigorú törvényi követelményekkel szabályozott, jogi képviselőre jogosító szabadalmi ügyvivői tevékenység is hasonló védelmet élvezzen a zugírászat tényállásában, mint az ügyvédi, vagy a közjegyzői tevékenység.

11. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló törvény módosításához

Az EÜtv. 22. § (3), illetve (5)-(9) bekezdéséhez, 54. § (5) bekezdéséhez, 55. § (5) bekezdéséhez, 62/B. § (2) bekezdéséhez, 63/B. § (2) bekezdéséhez

A Javaslat az egyértelműség érdekében módosítja az EÜtv. 22. § (3) bekezdését. Eszerint, ha a bíróság az átadásról szóló határozat meghozatalát követően dönt a terhelt átadása végrehajtásának elhalasztásáról, akkor ezt a döntést a rendelkezésére álló iratok alapján kell meghoznia.

Az átadás végrehajtásának elhalasztása esetén az elhalasztás indokoltságának felülvizsgálatára vonatkozó szabályok is pontosítást igényelnek, ezért a Javaslat az EÜtv. 22. § (5) bekezdésében kimondja, hogy az indokoltságot az ott megjelölt időpontot követő harmadik hónap után az iratok alapján kell felülvizsgálni, míg az új (5a) bekezdés arról rendelkezik, hogy a hatodik hónap elteltével három havonta (a hatodik és a kilencedik hónapban) ülést kell tartani a felülvizsgálat tárgyában, amelyen az ügyész részvétele kötelező. Egy év elteltével pedig az átadás végrehajtását el kell rendelni. Az EÜtv. 22. § (6)-(9) bekezdéseinek technikai jellegű pontosításait tartalmazza a Javaslat.

A 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében mind az európai nyomozási határozatot, mind pedig annak kiegészítését vagy módosítását a tagállami hatóság Magyarországon jelen lévő tagjának közvetlenül is át lehet adni, illetve a tagállam területén jelen lévő magyar ügyész, vagy bíróság vagy nyomozó hatóság tagja – ez utóbbi azonban csak

az ügyész jóváhagyásával – közvetlenül is átadhatja azt a tagállami hatóságnak, amely így az európai nyomozási határozat szabályszerű előterjesztésének minősül. Erre tekintettel indokolt a vonatkozó rendelkezések egyértelműsítése és pontosítása. Ezért a Javaslat az általános szabályok között, az EÜtv. 38. § (1) bekezdésében kiemeli, hogy az európai nyomozási határozat közvetlen átadása is az előterjesztés, továbbítás egy olyan módja, amely – ha abból a hitelesség megállapítható – szabályszerűnek minősül. Ezzel összefüggésben indokolt továbbá a feleslegessé váló EÜtv. 45. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezése, illetve az EÜtv. 54. § (5) bekezdés és az 55. § (5) bekezdés megfelelő pontosítása.

A 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 22. és 23. cikke alapján az eljáró hatóság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy a fogvatartott személy ideiglenes átadására irányuló európai nyomozási határozat végrehajtása megtagadható-e azon az alapon, hogy a fogvatartott személy nem járult hozzá az ideiglenes átadásához. Erre tekintettel a Javaslat pontosítja az EÜtv. 62/B. § (2) bekezdését és a 63/B. § (2) bekezdését, és egyértelművé teszi, hogy a fogvatartottat az ideiglenes átadással kapcsolatban nyilatkoztatni kell, de az ideiglenes átadásra a hozzájárulás hiányában is sor kerülhet, kivéve, ha az eljáró hatóság mérlegelési jogkörében úgy dönt, hogy azt megtagadja.

Az EÜtv. 34. §-ához

Az átmenő átszállítás szabályait az EÜtv. X. fejezete átfogóan szabályozza, ide értve az európai elfogatóparancs céljából szükséges átmenő átszállítást is. Ennek megfelelően a 34. § rendelkezései szükségtelenül tartalmazzanak a terhelt átszállításával kapcsolatos és egyebekben sem kellően kimerítő tartalmú szabályozást.

Az EÜtv. 106. § (4) bekezdéséhez

A konzultációs eljárásban résztvevő feleknek az ügy minden lényeges szempontját figyelembe kell venniük ahhoz, hogy megállapítható legyen, melyik tagállamban célszerű a büntetőeljárás lefolytatása. A terrorizmus elleni küzdelemről, a 2002/475/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról, valamint a 2005/671/IB tanácsi határozat módosításáról szóló 2017/541/EU európai parlament és tanács irányelv 19. cikk (3) bekezdése felsorolja azokat körülményeket, amelyeket az eljáró tagállam megállapítása érdekében mindenképpen vizsgálni szükséges. Ezen túlmenően, a jogalkotó az irányelvben felsoroltakat példálózó jelleggel kiegészíti olyan esetekkel is, amelyek a döntés meghozatala előtt szintén vizsgálhatók.

Az EÜtv. tárgy visszaadása című alcíméhez

A jogintézmény újraszabályozásának indoka tekintetében az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosításához fűzött indokolásában kifejtettek az irányadók.

Az EÜtv. V. fejezetéhez

A jogalkalmazói tapasztalatok alapján 2017-ben indult meg az EÜtv. átfogó áttekintése, amely eredményeképpen a törvényben szabályozott jogintézmények egységes szabályozási struktúrát nyertek. E folyamat az előterjesztéssel ért el a felügyeleti intézkedést elrendelő tagállami határozat végrehajtásának átvételéhez, valamint az előterjesztésben átfogóan szabályozott más jogintézményekhez.

Az előterjesztés az EÜtv. hatályos struktúrája, fogalomhasználata alapján újra szabályozta a felügyeleti intézkedések végrehajtásának átvételét, másrészt – a jogintézmény gyakorlatán alapuló – egyszerűbb jogalkalmazást biztosít.

Az EÜtv. VII. fejezetéhez

Az előterjesztés a joggyakorlati tapasztalatok alapján átalakítja az úgynevezett konzultációs eljárás jogintézményét. Ennek során tekintettel van arra, hogy a konzultációs eljárás – a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló, 2009. november 30-i 2009/948/IB tanácsi kerethatározatnak megfelelően – egy két lépcsős eljárás, amelynek első szakaszában a büntetőügyben eljáró hatóságok közvetlenül információt cserélnek abból a célból, hogy a párhuzamos eljárások tényét, pontos körülményeit beazonosítsák. Az együttműködés ezen szakaszát indokolatlan az eljáró hatóságok közötti együttműködéstől eltérő szintű, központi hatósághoz telepített eljárásként meghatározni.

Az együttműködés következő szakaszában ugyanakkor olyan hatóság kijelölése indokolt, amely érdemben képes döntést hozni, adott esetben egy büntetőeljárás átadásáról, átvételéről is. E hatóság a magyar jogszabályok alapján a legfőbb ügyész, illetve a vádemelést követően a miniszter. Ennek megfelelően az előterjesztés a konzultációs eljárás második szakaszában a szervek szerepét szabályozza.

Végezetül a konzultációs eljárás célja a joghatósági összeütközés feloldása, amely eredményeképpen az több országban is folyamatban lévő eljárások egy országban összpontosulnak. E döntésnek jellemző következménye, hogy az egyik tagállam a büntetőeljárását a másik tagállam részére átadja. A konzultációs eljárás eredményét ezért az előterjesztés megfelelően kapcsolja össze a büntetőeljárás átadásának-átvételének szabályozásával.

Ki kell hangsúlyozni, hogy a konzultációs eljárás során született döntés eredménye az is lehet, hogy csupán eljárásrészek (az eljárással érintett meghatározott személyek, vagy meghatározott bűncselekmények) tekintetében kerül sor az eljárás átadására, míg a fennmaradó részben az eljárás átvételére, vagy „megtartására” kerül sor. E jogi lehetőségre hívja fel a figyelmet az előterjesztés 107.§ (2) bekezdése, amely biztosítja, hogy a büntetőeljárás átadására a büntetőeljárás (átadni tervezett eljárásrészének) elkülönítését követően kerüljön sor.

Az EÜtv. szövegcsérés módosításához

A Javaslat ebben a rendelkezésben az EÜtv. technikai jellegű módosításait kezeli.

Az a), b), c), e)-h) pontokban szövegpontosításokat tartalmaz a Javaslat.

A d) ponttal összefüggésben hangsúlyozni indokolt, hogy a 2014/41/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében mind az európai nyomozási határozatot, mind pedig annak kiegészítését vagy módosítását a tagállami hatóság Magyarországon jelen lévő tagjának közvetlenül is át lehet adni, illetve a tagállam területén jelen lévő magyar ügyész, vagy bíróság vagy nyomozó hatóság tagja – ez utóbbi azonban csak az ügyész jóváhagyásával – közvetlenül is átadhatja azt a tagállami hatóságnak, amely így az európai nyomozási határozat szabályszerű előterjesztésének minősül. Erre tekintettel indokolt a vonatkozó rendelkezések egyértelműsítése és pontosítása. Ezért a Javaslat az általános szabályok között, az EÜtv. 38. § (1) bekezdésében kiemeli, hogy az európai nyomozási határozat közvetlen átadása is az előterjesztés, továbbítás egy olyan módja, amely – ha abból a hitelesség megállapítható – szabályszerűnek minősül. Ezzel összefüggésben indokolt továbbá a feleslegessé váló EÜtv. 45. § (2) bekezdésének hatályon kívül helyezése, illetve az EÜtv. 54. § (5) bekezdés és az 55. § (5) bekezdés megfelelő pontosítása.

Az EÜtv. hatályon kívül helyező rendelkezéséhez

Az Eutv. 34. §-a hatályát veszti figyelemmel arra, hogy az (átmenő) átszállítás intézménye összefoglalóan a 146/A. § alatt került szabályozásra 2018. január 1-jétől. Mivel a (hatályát veszített) 34. § (2) és (3) bekezdése az EUtv. 5. § (1) bekezdés e) pontjában, valamint az 5. § (4) bekezdésében foglaltaknak, mint az európai elfogatóparancs végrehajtása során felmerülő megtagadási okoknak feleltethetők meg, e rendelkezések újraszabályozása nem szükséges.

A Javaslat továbbá ebben a rendelkezésben az EUtv. technikai, pontosító jellegű módosításai céljából hatályát veszítő rendelkezéseket állapítja meg.

12. A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény hatálybalépéséhez kapcsolódó átmeneti rendelkezésekről és egyes törvények módosításáról szóló 2012. évi CCXXIII. törvény módosításához

Tekintettel arra, hogy a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény 2010. május 1-jén hatályba lépett módosításával változtak a közérdekű munka büntetés kiszabásának anyagi jogi szabályai, szükségessé vált a kiszabott tartam vonatkozásában az órák napnak való megfeleltetésének rögzítése.

13. A Schengeni Információs Rendszer második generációja keretében történő információcseréről, továbbá egyes rendészeti tárgyú törvények ezzel, valamint a Magyar Egyszerűsítési Programmal összefüggő módosításáról szóló 2012. évi CLXXXI. törvény módosításához

A módosítás indoka tekintetében az Európai Unió bűnüldözési információs rendszere és a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete keretében megvalósuló együttműködésről és információcseréről szóló 1999. évi LIV. törvény módosításához fűzött indokolásában kifejtettek az irányadók.

14. A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény módosításához

A Bv. tv. 10/B. § (3) és (4) bekezdéséhez

A gyakorlatban előfordult, hogy a végrehajtó követelésfoglalása a törvényben rögzített kifizetési határidő leteltéig nem érkezett be a kifizetés végrehajtásért felelős minisztériumhoz. Figyelemmel arra, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága részéről kifejezett elvárás a hatékony jogorvoslat ismérveként az, hogy a döntést késedelem nélkül végrehajtsák és a törvény ennek megfelelően a kártalanítás kifizetésére konkrét, hatvannapos határidőt állapít meg, indokolt, hogy ez a szabályozási célkitűzés érvényesülhessen.

A módosítás révén egyértelmű lesz, hogy a kártalanítás kifizetésének nem lehet akadálya az, ha a végrehajtó követelésfoglalása megfelelő időben nem érkezik meg. Ennek időpontját a kifizetés hatánapját megelőző harmadik munkanapban rögzíti a rendelkezés. Ezzel párhuzamosan rendeleti szinten garanciális szabályként kerülnek kidolgozásra a végrehajtó tájékoztatásának feltételi mind annak időbeliségére, mind tartalmára vonatkozóan.

A Bv. tv. 14. § (8) bekezdéséhez

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (a továbbiakban: Bv. tv.) 14.§-a rendezi a szabadság elvonással járó büntetések, intézkedések és ilyen végrehajtási móddal járó határozatok végrehajtásának sorrendjét. A módosítás a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának helyét jelöli ki azzal, hogy a végrehajtási sorrendben a szabadságelvonással járó büntetés és intézkedés, a kényszerintézkedés, valamint a szabálysértési elzárás végrehajtását követi.

A Bv. tv. 16. § (1) bekezdéséhez

A Bv. tv. hatálya alá tartozó valamennyi végrehajtást érintően jogosult a bíróság, az igazságügyért felelős miniszter, a büntetés-végrehajtásért felelős miniszter, valamint a gyermekek és az ifjúság védelméért felelős miniszter az eljárás felfüggesztéséről, elhalaszthatásáról vagy félbeszakításáról rendelkezni. Ide tartozik a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtása is, amellyel a Bv. tv. hatálya alá tartozó végrehajtások felsorolást a módosítás kiegészíti. Az intézkedések törvényi alapja egyrészt a Be., másrészt – figyelemmel a felsorolásban szereplő szabálysértési elzárásra – a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény, amely feltüntetésére a módosítással kerül sor.

A Bv. tv. 26/A. §-ához

2018. január 1. napjától kötelezővé válik az elektronikus ügyintézés, ezért szükséges rendezni, hogy a büntetés-végrehajtási ügyszakban ez milyen szabályok szerint történjen. Tekintettel arra, hogy a büntetés-végrehajtási ügyszak szorosan kapcsolódik a büntetőeljáráshoz, nyilvánvaló, hogy a Be. szabályai felelnek meg a leginkább az ügyszak sajátosságainak, szemben az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény általános szabályaival.

A Bv. tv. 43/B. §-ához

A Bv. tv. a szabadságvesztés, az elzárás, a közérdekű munka, a javítóintézeti nevelés, a pénzbüntetés illetve a közérdekű munka helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtásának megkezdésére halasztást biztosít vagy lehetőséget ad halasztás engedélyezésére. A rendbíróság helyébe lépő elzárás is szabadságelvonással jár, mely esetre a módosítás bevezeti a halasztás engedélyezését, összhangban a már rendezett szabályozással.

A Bv. tv. 51. § (5) bekezdéséhez

A Be. 431.§-a nevesíti tartalmi szempontból azokat a határozatokat, melyet a Kúria a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat alapján meghozhat. Ez a rendelkezés nem vonatkozhat olyan eljárásra, ahol a Kúria bv bírói határozatot vizsgál meg, hiszen a büntetés-végrehajtási bírói végzése nem érinti a büntetőjogi felelősséget, és szankció kiszabásáról sem rendelkezik. Erre tekintettel szükséges külön szerepeltetni a Bv. tv.-ben azokat a határozatokat, amelyeket a Kúria meghozhat, ha a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslat tárgya büntetés-végrehajtási bíró végzése, melyek közé a módosítás iktatja be az eljárás megszüntetésének lehetőségét.

A Bv. tv. 61/C. §-ához

A Bv. tv. 2017. január 1-jei módosításának eredményeként közel duplájára emelkedett az egyidejűleg reintegrációs őrizetbe helyezett elítéltek létszáma, ezzel arányosan a magatartási szabályszegések száma is megemelkedett. Súlyos magatartási szabályszegés miatt a büntetés-végrehajtási bíró a büntetés-végrehajtási intézet előterjesztésére megszünteti a reintegrációs őrizetet, amelyről írásban értesíti az elítéltet. Komoly kockázatot hordoz magában az, hogy a büntetés-végrehajtási intézetbe történő bevonulásig – amely a büntetés-végrehajtási bírói határozat alapján néhány napot, esetenként hetet is jelent – az elítélt magatartása kiszámíthatatlanná válik és a közbiztonságra veszélyt jelenthet.

A módosítás lehetőséget teremt a szabadságvesztés ideiglenes fogamatba vételének ügyész általi elrendelésére, ha ez a közbiztonság megőrzése érdekében alappal indokolható, így pl. a hosszabb tartalmú újabb szabadságvesztés kiszabására tekintettel az elítélt szökésétől vagy elrejtőzésétől lehet tartani.

A Bv. tv. 76. § (2) bekezdéséhez

Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását megelőző eljárás során a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői környezettanulmány beszerzése elengedhetetlen a döntések megalapozása céljából. A környezettanulmány elkészítésével összefüggésben szükséges az adatkezelésre vonatkozó rendelkezések kiegészítése is.

A Bv. tv. 82. § 7. pontjához

Technikai jellegű módosítás. Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonásról való döntés megalapozása érdekében a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő felhívásra környezettanulmányt készít. Ennek elkészítése során lényeges arra a környezetre vonatkozóan is a bűnismétlési kockázatok feltárása, illetve a reintegrációs célok érvényesülésének vizsgálata, ahol az elítélt az eltávozások alkalmával tartózkodik. Ez a környezet megfeleltethető a befogadó környezettel, ezért indokolt a fogalom-meghatározás kiegészítése e két esetkörökkel.

A Bv. tv. 82. § 8. pontjához, 104. § (2) bekezdés g) pontjához, 166. § a) pontjához, 187. § (3) bekezdés b) pontjához, 275. § (2) bekezdéséhez

A Bv. tv. több helyen is tartalmaz olyan rendelkezést, amely a terheltet kizárja bizonyos kedvezményekből abban az esetben, ha ellene újabb büntetőeljárás indult, illetve van folyamatban. Így az ilyen terhelttel szemben nem alkalmazhatók az enyhébb végrehajtási szabályok, számára nem adható jutalomként látogató büntetés-végrehajtási intézeten kívüli fogadása során kívül, jutalom kimaradás, jutalom eltávozás, nem vehet részt társadalmi kötődés programban. Ehhez hasonlóan az elzárásra ítélt részére sem engedélyezhető kimaradás, ha ellene újabb büntetőeljárás indult vagy van folyamatban. Problémás, hogy a kedvezmények megvonását elrendelő szabályok bizonyos helyzetekben indokolatlanul vonják ki az elítélteket a kedvezmények köréből.

Figyelemmel arra, hogy az új eljárás nem feltétlenül vezet az elkövető marasztalásához, alkotmányosan nem indokolható, hogy az új büntetőeljárásban eljáró ügyész vagy bíróság álláspontjának ismerete nélkül, minden esetben kizárásra kerüljön az elítélt a kedvezmények alól.

Végül hangsúlyozni kell, hogy az új büntetőeljárás nem feltétlenül jelenti újabb bűncselekmény elkövetését, előfordulhat ugyanis, hogy egy, akár évekkel korábbi cselekmény miatt indul meg az eljárás, továbbá indulhat az új büntetőeljárás gondatlan bűncselekmény miatt is, amikor a prevenció érdekében történő korlátozás nem szükségszerű. A hatályos szabályozás e tekintetben nem differenciál, azaz ilyen esetekben is elrendeli a kedvezmények kizárását, holott azok engedélyezése nem feltétlenül veszélyeztetné a büntetőeljárás eredményességét, illetve a büntetés-végrehajtási intézet elhagyása a társadalom védelmét.

A módosítás egységesíti annak szabályait, hogy mikor kell a kedvezmények kizárását megvizsgálni. Emellett egyfajta kontrollmechanizmusként, a kedvezmények kizárásának indokoltságát – az eljárás szakaszától függően – az új eljárást lefolytató bíróság, illetve ügyész ilyen irányú rendelkezéséhez köti. A módosítás pontosítja továbbá a büntetőeljárás, mint kizáró ok mibenlétét. Így az új büntetőeljárás megindulása vagy folyamatban léte csak abban az esetben jelent kizárást, ha ezen eljárásban a személyi szabadságot elvonó vagy korlátozó kényszerintézkedés alkalmazásának feltételei fennállnak. Ez biztosítja, hogy csak olyan új büntetőeljárás akadályozhassa meg a kapcsolattartás intézet elhagyásával járó formáit, illetve ebből következően egyes kedvezőbb végrehajtási szabályok elrendelését (pl. enyhébb végrehajtási szabályok), amely személyi szabadságot érintő kényszerintézkedések alkalmazásának teret adó, komolyabb súlyú cselekmény miatt indult.

A Bv. tv. 96. § (1) bekezdéséhez

A Befogadási és Fogvatartási Bizottság dönt az elítélt biztonsági besorolásáról és annak megváltoztatásáról. Ugyanakkor nemzetközi elvárás, hogy e besorolásokat időszakonként felülvizsgálják. Ezt a feladatot meg kell jeleníteni a BFB feladatkörét meghatározó rendelkezésben. A felülvizsgálat rendszerességére – mely besorolásnál milyen időszakonként – vonatkozó előírásokat a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet fogja szabályozni.

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdéséhez

A Bv. tv. 99. § (4) bekezdésének megfogalmazása értelmezési nehézséget vet fel a tekintetben, hogy az adott részlegen együtt elhelyezhető elítéltek végrehajtási fokozattól függetlenül helyezhetők-e el a zárkában vagy lakóhelyiségben, vagy e tekintetben már érvényesülnie kell a fokozatok szerinti elkülönítésnek. Egyes speciális részlegek jellegére (így pl. terápiás szempontok érvényesülése), a részlegen elhelyezettek számára, illetve az infrastrukturális lehetőségekre figyelemmel indokolt, hogy a szabályozás egyértelműen rögzítse, hogy e speciális részlegeken nemcsak az adott részlegre vonatkozik az együttes elhelyezés lehetősége, hanem a többes elhelyezésre szolgáló zárkában és lakóhelyiségben is közösen helyezhetők el a különböző végrehajtási fokozatú elítéltek.

A hosszú időre ítélték és a fiatakorú elítéltek részlegén, valamint az anya-gyermek részlegen a jelenleg is hatályos szabályozás maradna, miszerint a részlegen belül különböző végrehajtási fokozatú zárkák, illetve lakóhelyiségek lehetnek, de egy zárkában vagy lakóhelyiségben csak azonos végrehajtási fokozatú elítélt helyezhető el.

A Bv. tv. 104. §-ához

Gyakorlati szakemberek részéről igényként fogalmazódott meg a döntések megalapozása céljából a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelői környezettanulmány beszerzése az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazását megelőző eljárásban. Jelenleg nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely bármely szerv vagy hatóság részére kötelezettséggként írná elő e jogintézményhez kapcsolódóan környezettanulmány elkészítését. A módosítás megteremti a környezettanulmány beszerzésének törvényi alapját, ennek révén a büntetés-végrehajtási intézetek részére kellő információ áll majd rendelkezésre és a megalapozottabb előterjesztések hatékonyabban segíthetik a büntetés-végrehajtási bírakat is a döntés meghozatalában.

A Bv. tv. 113. § (1) bekezdés a) pontjához

A törvény felsorolja az elítélt bíróság, közjegyző stb. elé állításának kötelező és lehetséges eseteit. Az elítélt előállítására azonban nemcsak büntetőügyben elítéltként kerülhet sor, hanem büntetés-végrehajtási ügyben is, pl. ha büntetés-végrehajtási bíró a bizonyítás érdekében a büntetés-végrehajtási ügyben az elítéltet a bíróságra való előállítással idézi, vagy ha feltételes szabadságra bocsátás azonnali esedékessége miatt a büntetés-végrehajtási intézet az elítéltet az egyébként a bíróságon meghallgatásokat foganatosító büntetés-végrehajtási bíró elé állítja. Erre tekintettel szükséges a már szabályozott felsorolást a büntetés-végrehajtási ügyre utalással kiegészíteni.

A Bv. tv. 133. § (4) bekezdéséhez

A gyakorlatban nehézséget okoz a Bv. tv. 133. § (4) bekezdésének értelmezése, jelesen, hogy a tartalékolást arányosan, az adott évben fogvatartásban töltött idő alapján vagy az év közben megkezdett fogvatartás esetén is egész évre vonatkozóan kell levonni. A módosítás

egyértelművé teszi, hogy az adott évre vonatkozóan a fogvatartásban töltendő idővel arányosan kell, hogy történjen a tartalékolandó összeg levonása.

A Bv. tv. 137. § b) pontjához

A módosítás felveszi az előállítás költségének viselése alóli mentesség eseteinek körébe a büntetés-végrehajtási ügyben foganatosított előállítást, tekintettel arra, hogy miután ez az elítélt akaratától független kötelező megjelenéssel jár, ennek költsége az elítéltre nem terhelhető. A szabálysértési ügyben való előállításra vonatkozó rendelkezés megjelenítése – figyelemmel arra, hogy a soron következő c) pontban szerepel – ezen a helyen szükségtelen, ezért az erre való utalást a módosítás kiveszi.

A Bv. tv. 156. § (4) bekezdéséhez

Jelenleg a nem vényköteles gyógyszerek vagy gyógyászati segédeszközök - orvosi indokoltság és előzetes parancsnoki engedély alapján - csomagban küldhetők az elítélt részére. A gyógyszer kiadásáról és tárolásáról az egészségügyi szakterület gondoskodik. A Javaslat alapján a gyógyszereket, egyéb gyógyászati termékeket a csomagban való beküldés helyett, a fogvatartott vagy más személy kérelme alapján, külön megrendelőlapon, a fogvatartott letéti pénze terhére – külön megbízási díj nélkül – a büntetés-végrehajtási intézet szerzi be. A gyógyszerbeszerzés engedélyezése a módosítás alapján is a büntetés-végrehajtási orvos javaslatát figyelembe véve a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokának hatásköre marad. E módosítás a tiltott tárgyak bejutási kockázatának további csökkentése mellett biztosítaná, hogy a fogvatartottakat ne érje hátrány a szabadon beszerezhető készítményekhez való hozzáférést érintően.

A javaslat szerint a jövőben a kapcsolattartó csak olyan speciális gyógyszert, gyógyászati segédeszközt vagy gyógyhatású készítményt küldhet az elítéltnak csomagban, amelyet a büntetés-végrehajtási intézet nem tud biztosítani vagy beszerezni.

A Bv. tv. 176. §-ához

A Javaslat csomagküldésre vonatkozó szabályokat a tiltott tárgyak, elsősorban a kábító hatású anyagok, pszichoaktív szerek bejutásának megakadályozása céljából módosítja. A csomagok számának és gyakoriságának megtartása mellett a Javaslat a csomagban beküldhető tárgyak körét korlátozza, azonban ezzel egyidejűleg olyan megoldást tartalmaz, amely továbbra is lehetővé teszi az elítélt kapcsolattartó általi támogatását.

A módosítás alapján a csomag összeállítása többféleképpen történhet. A csomagban nem küldhető be élelmiszer, tisztálkodási szer, dohánytermék, – bizonyos kivételekkel – gyógyszer, az ilyen tárgyakat tartalmazó csomagot a büntetés-végrehajtási intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben lehet – különböző értékben és ennek megfelelő választékkal – a látogatás alkalmával megvásárolni. A csomag súlya a végrehajtási rendeletben meghatározott 5 kg-t nem haladhatja meg.

Amennyiben a látogatás és a csomagküldés ideje eltérő, esetleg az elítélt látogatása nehézségekbe ütközik, a kapcsolattartónak lehetősége nyílik arra, hogy interneten keresztül kínálati termék és árlista alapján megrendelje azokat a termékeket, amelyeket az elítélt részére biztosítani szeretne. Az így kiválasztott termékekből álló csomagot szintén a büntetés-végrehajtási intézet területén működő, a személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletben állítják össze.

Továbbra is megmarad az a lehetőség, hogy a kapcsolattartó állítja össze és postai úton elküldi vagy a látogatás alkalmával személyesen átadja a csomagot. Ebbe a csomagba azonban nem kerülhet élelmiszer, tisztálkodási szer és dohánytermék, de ezen felül minden olyan tárgyat tartalmazhat a csomag, amit az elítélt engedéllyel magánál tarthat.

Azon kapcsolattartók részére, akik nem tudják látogatni az elítéltet és nem tudják alkalmazni az internetes rendelést sem, továbbra is megmarad az a lehetőség, hogy célzott összegként az elítélt letéti számlájára pénzt küldjenek, amelyből az elítélt maga vásárolhat a hatályos szabályoknak megfelelően.

A csomag küldésének, illetve fogadásának a törvényben meghatározott gyakorisága nem változik. Viszont tekintettel arra, hogy a csomagküldés módja annak tartalmától függően eltérő lesz, ezért indokolt annak rendezése, hogy a kívülről beküldött és a büntetés-végrehajtási intézet személyes szükségletekre fordítható összeg levásárlására kijelölt üzletében összeállított csomag miként számít be a csomag fogadásának gyakoriságába. Mivel a csomagfogadás lehetőségének havonkénti egyszeri alkalma nem változik, ha a kapcsolattartó más tárgyat kíván beküldeni, akkor választania kell, hogy ezt a csomagot küldi be, vagy élelmiszert, tisztálkodási szert vagy dohányterméket tartalmazó csomag összeállítását rendeli meg. Ugyanakkor az évszakváltásra figyelemmel negyedévente mód lesz arra, hogy az elítélt részére kizárólag ruhaneműt és lábbelit tartalmazó csomagot küldjenek be.

A módosítás kivételként határozza meg az olyan speciális gyógyszer, gyógyászati segédeszköz vagy gyógyhatású készítmény beküldését, amelyet a büntetés-végrehajtási intézet nem tud biztosítani vagy beszerezni, így az nem számít be a csomag fogadásának havonkénti alkalmába.

A csomag ellenőrzésére vonatkozó szabályok változatlanok. Indokolt meghagyni a büntetés-végrehajtási intézetben összeállított csomagok ellenőrzésének lehetőségét, amelynek módjára, gyakoriságára vonatkozóan a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka rendelkezhet.

A Bv. tv. 180. § (1) bekezdéséhez

A társadalmi kötődés program végrehajtása során nehézséget okoz a Bv. tv. 180. § (1) bekezdésében és a 187. § (6) bekezdésének a) pontjában foglalt rendelkezés (a társadalmi kötődés megtartása érdekében az elítélt jogosult havonta legalább öt, de legfeljebb tíz nap eltávozásra azokon a napokon, amelyeken nem végez munkát) együttes alkalmazása, amely így a társadalmi kötődés program egyik lényeges elemének érvényesülését akadályozza, teszi lehetetlenné a meghatározott idő eltelte előtt.

A módosítás a társadalmi kötődés program céljainak érvényesülése érdekében egyértelművé teszi, hogy a Bv. tv. 180. § (1) bekezdésében meghatározott időbeliséghez kötött feltételek nem alkalmazandók e speciális jogintézmény kereteiben büntetésüket töltő elítéltek esetében.

A Bv. tv. 180/A. §-ához

A kimaradás, eltávozás engedélyezésének, valamint látogató büntetés-végrehajtási intézeten kívüli fogadásának közös szabályai jelenleg kizárólag rendeleti szinten jelennek meg, de a korlátozásra tekintettel – a jogalkalmazó szervektől érkező jelzésre figyelemmel – ezek törvényi szintre emelése indokolt.

A Bv. tv. 187/C. §-ához

A gyakorlatban többször is előfordult olyan visszas helyzet, hogy a kiutasítás hatálya alatt álló külföldi állampolgárságú elítélt reintegrációs őrizetét engedélyezték. A kiutasítás büntetés lényegével nem összeegyeztethető a reintegrációs őrizet intézménye, hiszen az ítélező bíróság a kiutasítás elrendelésével arról foglalt állást, hogy az elítéltnak az országban tartózkodása nem kívánatos, a közbiztonságra veszélyt jelenthet. Ezért a módosítás a reintegrációs őrizet elrendelést kizáró okok közé illeszti azt az esetet, ha a külföldi állampolgárságú elítélt kiutasítás hatálya alatt áll.

A Bv. tv. 280. § (5) és (5a) bekezdéséhez

A Bv. tv. a közérdekű munkabüntetés büntetés munkavégzéssel történő teljesítésének elvárható és ezáltal objektív határidejére, az első munkahely kijelöléséről szóló határozat jogerőre emelkedésének napjától számított 2 éves időtartamot ír elő. Léteznek azonban olyan események, helyzetek, amelyek idején a munkavégzésre az elítélt nem képes, vagy a teljesítés tőle nem várható el. A módosítás az eddig nevesített eseteket kiegészíti a szabadságelvonással járó büntetési nem, az elzárás feltüntetésével, hiszen annak ideje alatt az elítélt szabad mozgásban, így a munkahelyen való megjelenésében korlátozva van. Ezen túlmenően a jobb áttekinthetőséget az esetek pontokba szedésével biztosítja a módosítás.

A Bv. tv. 293/A. §-ához

Az Alkotmánybíróság a 13/2017. (VI. 19.) AB határozatában megállapította, hogy az Országgyűlés mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenességet idézett elő azzal, hogy a Bv. tv. 292-293. §-aiban nem szabályozta a szabadságvesztésre átváltoztatott pénzbüntetés végrehajthatóságának a megszűnését. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint azzal, hogy a jogalkotó a pénzbüntetés végrehajthatóságának megszűnését nem szabályozta az elzárás, vagy a közérdekű munka végrehajthatósága megszűnéséhez [Btk. 278. § c) pont, 289. § d) pont] hasonlóan, hátrányosabb helyzetbe hozza a pénzbüntetésre ítélteteket, mint a Btk. szerint egyébként súlyosabb büntetésnek tekinthető közérdekű munkára vagy elzárásra ítélt személyeket. A testület szerint a szankciórendszer felépítéséből ugyanis „arra vezethető le ésszerű indok, hogy a pénzbüntetéshez kapcsolódó releváns szabályozás az érintett másik két büntetési nem szabályaihoz mérten azonos súlyú vagy attól enyhébb legyen”. A mulasztásban megnyilvánuló alaptörvényellenesség megszüntetése érdekében ezért szükséges a pénzbüntetés tekintetében is megteremteni a végrehajthatóság megszűnésének lehetőségét az elzárás és a közérdekű munka esetében már létező szabályozáshoz hasonlóan. Ugyanakkor – tekintettel arra, hogy a Btk. általános részi rendelkezései alapján a szabadságvesztés mellett pénzbüntetés is kiszabható (szemben az elzárással és a közérdekű munkával, amelyek szabadságvesztés melletti kiszabását a Btk. 33. § (6) bekezdése kizárja) – kivételként szabályozni szükséges azt az esetköröt, amikor a bíróság ugyanazon büntetőeljárás keretén belül egyidejűleg szab ki szabadságvesztés büntetést és mellette pénzbüntetést. Ez esetben nyilvánvalóan a büntetés céljával ellentétes lenne, és a végrehajtását lényegében ellehetetlenítené ha a hosszabb tartamú szabadságvesztés töltése a mellette kiszabott pénzbüntetés végrehajtását kizárná.

A Bv. tv. 296. §-ához

A törvény részletesen meghatározza azokat az esetköröket, amelyeket a szabadságvesztés mellett kiszabott foglalkozástól eltiltás tartamába be kell számítani, vagy azt mellőzni kell. A módosítás az eltiltás jellegű jogkövetkezmények Bv. tv.-en belüli belső összhangjának megteremtése érdekében szükséges.

A Bv. tv. 298. § (4) bekezdéséhez

A módosítás a járművezetéstől eltiltás büntetés alkalmazásával összefüggésben, a beszámításra vonatkozó szabályt pontosítja. A járművezetéstől eltiltásba való beszámítás anyagi jogi rendelkezése a beszámítás kapcsán abból a megfontolásból indul ki, hogy miután a járművezetéskor a közúti forgalomban való részvétel tárgyi feltétele az érvényes vezetői engedély birtokában tartása, járművezetéstől eltiltás alkalmazása esetén a kiszabott büntetésbe azt az időtartamot indokolt – erre tekintettel kell – beszámítani, amikor a vezetői engedély fizikálisan már nincs az elkövető birtokában.

A jogalkalmazásban azonban többször felmerült problematikus esetek a beszámítást érintően megosztott joggyakorlatot eredményeznek, ezért ezen életviszonyok egyértelmű szabályozást

igényelnek. Előfordulhat ugyanis, hogy az elkövető önhibáján kívül kerül olyan helyzetbe, hogy a beszámítást megalapozó törvényi előírás szerinti magtartást tanúsítani nem tudja, vagy arra – állapotánál fogva – nem képes. Ilyennek minősül az, ha az elkövető a vezetői engedélyt a balesettel érintett járműből, annak megroncsolódására tekintettel nem tudja magához venni, vagy ha maga az elkövető sérült meg olyan módon, hogy a hatóságnál a vezetői engedélyt leadni nem tudja. Ezek az esetkörök a Btk. 56. § (2) bekezdésében meghatározott, beszámításra okot adó helyzetekkel – lényegi elemüket, vagyis a fizikai birtokban tartást tekintve – azonos megítélés alá esnek, ezért a járművezetéstől eltiltás végrehajtása során a büntetés tartamába való beszámításuk sem maradhat el.

A Bv. tv. 310. § (3) bekezdés a) pontjához

A pártfogó felügyelet intézkedésének célja az elítélt életvitelének, a törvényi kötelezettségből fakadó és az előírt külön magatartási szabályok betartásának ellenőrzése, melynek elengedhetetlen eszköze az elítélt rendszeres figyelemmel kísérése, szükség szerint személyes kapcsolattartáson keresztül. A tartalmi elemekre tekintettel ennek a célnak a törvényi szintű megjelenítése indokolt, melynek a módosítás eleget tesz.

A Bv. tv. 313. § (1) bekezdés c) pontjához

A pártfogó felügyelet végrehajtása során a pártfogolt magatartásának, viselkedésének és életvitelének hatékony figyelemmel kísérése az egyéniesítés szempontja alapján, kizárólag az egyéni esetkezelés eszközével valósulhat meg. Ennek nélkülözhetetlen eleme a pártfogó felügyelő és a pártfogolt közötti személyes kapcsolat, mely elsődlegességét törvényi szinten szükséges megjeleníteni, biztosítva emellett a kapcsolattartás más lehetséges módjait is.

A Bv. tv. 339. § (3) bekezdéséhez

A Bv. tv. 19.§-a szabályozza az ismeretlen helyen tartózkodó kényszergyógykezelt tartózkodási helyének felkutatása végett alkalmazható intézkedések körét, a módosítás az ehhez a rendelkezéshez való harmonizációt szolgálja.

A Bv. tv. 353. § e) pontjához

A Bv. tv. biztonsági okokból a büntetés-végrehajtási intézetben fogvatartott vonatkozásában kizárja az elektronikus ügyintézéshez való jog gyakorlását. A javítóintézeti nevelés, mint a végrehajtási módjában a szabadságvesztés büntetéshez hasonló szabadságelvonással járó intézkedés esetében ugyanezen jogkorlátozás megállapítása – azonos okból kifolyólag – indokolt.

A Bv. tv. 423. § (1) bekezdéséhez

A nemzetközi bűnügyi együttműködéssel összefüggésben kényszerintézkedés hatálya alatt álló személyek fogvatartásának helyéül a Bv. tv. kizárólagos illetékességgel jelöli ki a Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetet. Az államok közötti, köztelezettség vállalást tartalmazó nemzetközi megállapodásokra figyelemmel azonban szükséges a főszabály mellett az országos parancsnok részére felhatalmazást adni más büntetés-végrehajtási intézetet is kijelölésére a kötelezettség vállalás teljesítése érdekében.

A Bv. tv. 3. §-át érintő szövegcserehez

Az Ütv. 4. § (1) bekezdése felsorolja, hogy az ügyvédi tevékenység gyakorlására az alábbiak jogosultak: ügyvéd, európai közösségi jogász, külföldi jogi tanácsadó, kamarai jogtanácsos, alkalmazott ügyvéd, alkalmazott európai közösségi jogász, ügyvédjelölt és ügyvédi kamarai nyilvántartásba vett jogi előadó.

Tekintettel arra, hogy az értelmező rendelkezésben szereplő jogtanácsosi tevékenység az Ütv. fent említett rendelkezése szerint ügyvédi tevékenységnek minősül, így elegendő erre a tevékenységre utalni. Az ügyvédi tevékenység gyakorlására jogosult személyek közül értelemszerűen kizárólag az lehet hivatalos minőségben kapcsolattartó, aki az Ütv. rendelkezései értelmében jogi képviselőként eljárhat.

A Bv. tv. 3. § 7. pontját érintő szövegcserehez

Az elektronikus kapcsolattartás kötelező jellegére figyelemmel jelentőségét veszti az értesítőlap különböző megjelenési formáinak feltüntetése.

A Bv. tv. 10/A. és 10/B. §-át érintő szövegcserehez

A gyakorlatban nehézséget okoz, hogy a kártalanítás iránti kérelmekben gyakran nem jelölik meg a kérelmezők azt, hogy a kártalanítás kifizetése hova, milyen fizetési számlára történjen. Ezért a hiánypótlásra felhívások elkerülése – ami adminisztratív terhet jelent – érdekében célszerű jogszabályi szinten rögzíteni azt, hogy a kérelmet milyen adattartalommal kell benyújtani. A kérelem benyújtására szolgáló nyomtatványt – jelenleg nem kötelező jelleggel – a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 8. sz. melléklete tartalmazza.

A Bv. tv. 10/B. § (6) bekezdése a személyes adatok kezelésére megállapított időtartam nincs összhangban a költségvetésből történő kifizetések bizonylatainak – az államháztartásról szóló jogszabályokban rögzített – megőrzési határidejével. A módosítás ennek megfelelően határozza meg az adatkezelés időtartamát.

A Bv. tv. 20. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

Az enyhébb végrehajtási szabályok alkalmazása és a társadalmi kötődés programba történő bevonás feltételeinek megállapításával összefüggésben a környezettanulmány elkészítése olyan időtartamnak minősül, melyet indokolt a végrehajtásért felelős szerv eljárásra előírt határidő tartamába beszámítani, a módosítás ennek alapját teremti meg.

A Bv. tv. 76. §-át érintő szövegcserehez

A pártfogó felügyelő és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a pártfogó felügyelői vélemény, a környezettanulmány, a megelőző pártfogó felügyelői vélemény vagy jelentés készítése, valamint az egyéni pártfogási, illetve pártfogó felügyelői terv összeállításakor bűnismétlési kockázatelemzést is végez, illetve annak eredményét és az azt megalapozó adatokat, ideértve a terhelt bűnügyi személyes adatait is, felhasználja, ezért indokolt ezen adatkör megjelenítése is az adatkezelésre vonatkozó rendelkezésekben.

A Bv. tv. 140. § (1) bekezdését érintő szövegcserehez

A módosítás nyelvtani pontosítást tartalmaz.

A Bv. tv. 299. § (5) bekezdését érintő szövegcserehez

A terhelt által gyakorolható jogorvoslat formájának a Bv. tv. egyéb részein használt megnevezését vezeti át a szakaszon.

A Bv. tv. 301. § (1) és (4) bekezdését, valamint 312. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

A szabadságelvonással járó szabadságvesztés büntetés és a szabadságelvonással járó végrehajtási módok felsorolását szükséges kiegészíteni az ugyancsak szabadságelvonással járó másik büntetéssel, az elzárással.

A Bv. tv. 346. § (1) bekezdését érintő szövegcserehez

Törvényi szinten deklarálja a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának alapját, mely a bíróságnak az intézkedés kiszabásáról rendelkező határozata.

A Bv. tv. 432. § (4) bekezdését érintő szövegcserehez

A rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának akadályát képező időmúlás számításkor a halasztás időtartamán túl indokolt a beszámítás alól kivenni azt az időtartamot is, amíg a végrehajtás félbeszakítására kerül sor.

A Bv. tv. 36. § (4) bekezdését érintő hatályon kívül helyezés

Az elektronikus ügyintézés 2018. január 1. napjától kötelező az elektronikus ügyintézészt biztosító szervek részéről, melynek a büntetés-végrehajtási ügyszakban való rendezését a ...§. végzi el. Erre tekintettel az elektronikus kapcsolattartásra csak alternatív lehetőséget biztosító rendelkezés kiiktatása indokolt.

15. Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2017. évi XXXIX. törvény módosításához

13.1. Az Nbjt. eltérő tartalommal hatálybalépő rendelkezéseihez

A Javaslat az Nbjt. technikai, pontosító jellegű módosításait kezeli. Egyrészt egyértelművé kívánja tenni az Nbjt. 46. § (2) bekezdésében, hogy abban az esetben, ha a végrehajtási jogsegély kapcsán Magyarország a kibocsátó állam, az eljárás a Be. szabályai szerint az alapügyben első fokon ügydöntő határozatot hozó bírósághoz tartozik.

Másrészt pontosítani kívánja az Nbjt. 51. § (3) bekezdését is oly módon, hogy a külföldi bíróság által kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának átvétele esetén a büntetés végrehajtása az elítélt – ha a büntetés végrehajtása előtt Magyarországra visszatért – hozzájárulása nélkül is átvehető, ilyenkor azonban ülést kell tartani, amelyen az ügyész részvétele kötelező.

13.2. Az EÜtv. eltérő tartalommal hatálybalépő rendelkezéseihez

Az EÜtv. 114. § (1) bekezdés b) pontjához, 122. § (2) bekezdéséhez, a 122/A. §-ához, a 139. § (2) bekezdéséhez, 140/B. § (2) bekezdéséhez és a 140/D. §-ához

A Javaslat a végrehajtás átvétele megtagadásának általános okai között, az EÜtv. 114. § (1) bekezdésében pontosítja az elévülésre vonatkozó szabályt, tekintettel arra, hogy a vonatkozó kerethatározatok (2008/947/IB tanácsi kerethatározat, 2005/214/IB tanácsi kerethatározat, 2006/783/IB tanácsi kerethatározat) alapján akkor is meg lehet tagadni a végrehajtás átvételét, ha a kiszabott büntetés végrehajthatósága a magyar jog szerint elévült, feltéve, hogy a tagállami határozat alapjául szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik. Ez a szabály ugyanakkor nem érvényesül a 2008/909/IB tanácsi kerethatározat esetében, ezért azt a szabályozás alól kivételként kell megfogalmazni, illetve külön, speciális szabály formájában indokolt róla rendelkezni az EÜtv. 122/A. §-ában, ahol a megtagadás egyik oka a büntetés végrehajthatóságának elévülése, de azt nem kell vizsgálni, hogy az alapul szolgáló bűncselekmény magyar joghatóság alá tartozik-e vagy sem.

A Javaslat az EÜtv. 122. § (2) bekezdésében tisztázza, hogy ha a szabadságvesztés büntetés vagy a szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtásának átvételére irányuló jogsegély teljesítése kapcsán a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszék a törvény alapján ülést tart, azon az ügyész részvétele kötelező.

A Javaslat továbbá az EÜtv. 139. § (2) bekezdésének felvezető szövegét az annak alapjául szolgáló 2005/214/IB tanácsi kerethatározat szövegéhez igazítja, és megállapítja a megfeleltetés speciális szabályait arra az esetre, ha a bűncselekményt a kibocsátó tagállam területén követték el, vagy arra a magyar büntető joghatóság nem terjed ki.

A Javaslat ezen túlmenően az EÜtv. 140/B. § (2) bekezdésének és a 140/D. § (1) bekezdésének technikai pontosítását tartalmazza, illetve rendelkezik arról is a 140/D. § (2) bekezdésében, hogy ha a pénzbüntetés átváltoztatásához a kibocsátó tagállam nem járult hozzá, és azt a terhelt nem fizette meg, a tartozás adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül, amelynek végrehajtása érdekében a bíróság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalt keresi meg. A Javaslat megállapítja azt is, hogy egyéb esetekben, ha önkéntes fizetés nem történt, a végrehajtás nem vezetett eredményre vagy a tartozás más módon nem hajtható be, tájékoztatni kell a tagállamot arról, hogy a határozat végrehajtása Magyarországon nem lehetséges, és a bíróság végrehajtást megszünteti. A Javaslat továbbá kimondja, hogy ha a cselekmény a magyar jog szerint nem minősül bűncselekménynek, a tagállami hatóság által kiszabott pénzbüntetés átváltoztatásának nincs helye. Erre az esetre pénzbüntetés meg nem fizetésekor ugyancsak köztartozásnak minősül, amely adók módjára hajtható be az EÜtv. 140/D. § új (2b) bekezdése alapján.

A Javaslat az EÜtv. 108. § a) pontjában egyértelművé kívánja tenni, hogy abban az esetben, ha a végrehajtási jogsegély kapcsán Magyarország a kibocsátó tagállam, az eljárás a Be. szabályai szerint az alapügyben első fokon ügydöntő határozatot hozó bírósághoz tartozik. A Javaslat továbbá az EÜtv. 113/B. § (2) bekezdésének és a 119/B. § (4) bekezdésének egyéb technikai módosításait tartalmazza.